

שנ"ת שְׁעָרֵי צֶדִיק

ראש השנה
אצל הצדיק האמת

בירור ביסודי ועיקרי
עניין ר"ה של הצדיק האמת
גם יורה דעה ויבין שמועה
לא לו מאנ"ש אשר בצוק העתים הללו
נמנע מזהם לעת עתה
לבוא על ימי ר"ה הק'
על ציון הקדוש באומן

בעזה ש"ת

שאלות ותשובות שערי צדיק

שחזר רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק
(משלי יד, עיין ליקו"א סימן סט)

פותח שער לקרוב ולרחוק, הם המה מבקשי ה', צמאי חסד וישועתו
יתקרה, הסוככים על שערי בית צדיק, לשאול אכל לנפשם, להשביע
נפשם השוקקה ותאבה לחיות בנעם ה', וזו אור קדשת הצדיק האמת.
בצמצום אחר צמצום צמצום, ובסבוב אחר סבוב יסבב, להמשיך שכליות
עמקות ונוראות, אור דעת הצדיק העליון והנורא, בלב כל אחד ואחד
מישראל. ילביש ויכסה השגות אלקות לבוש בתוך לבוש, בתוך דברים
קטנים ונמוכים, לפתח שערי מדע וחכמה לקרב בני אדם לעבודתו יתקרה.
במסמרות נמוכים, על אדני פו מוסדים, ה"ה דרכי התגלות ההקדמות
הנוראות היוצאות ונובעות מהנחל נבע מקור חכמה, הוא אדוננו מורנו
ורבנו הקדוש והנורא רבנו נחמן אור האורות וצוקללה"ה ויע"א מברסלב
ותלמידיו ותלמידיו תלמידיו וכו' הקדושים, באשר באו בכתובים
בספריהם הקדושים, ובאשר קבל פה אל פה, פי שנים ברוח רבו.

חברים אבינו מורנו ורבנו עטרת ראשנו הגאון הקסיד

כמוהר"ר גדליהו אהרן קעניג זצ"ל

מחבר ספה"ק ת"י נפש, ספר הערכים,

ושאר ספרים אשר בכתובים עדנה

יוצא לאור

פעי"ה ק צפת"ו

ערב ראש השנה תשפ"ז

בכל עניני הספר
ולהשיג הספר
מכון "שערי צדיק"
052-7622052
dr0527622052@gmail.com

©
כל הזכויות שמורות למו"ל
(וזכות צילום בכלל)

עיצוב כריכה ושערים:
שילוב

פתח דבר

ערב ראש השנה תשפ"ז הבעל"ט, בעוד אלפים ורבבות מתכוננים בסילודין לנסוע לרבינו הק' באומן כמנהגנו בכל שנה ושנה, מאות ואלפים מבחורי ואברכי אנ"ש עומדים בפני חומות ברזל המפרידות בינם לבין מחוז חפצם.

והמה צועקים ושואלים - מה נעשה לעת כזאת?

ובאמת, שאלה זו איננה חדשה. הלא יותר משבעים שנה הייתה הדרך סגורה ואין יוצא ואין בא, ובאותה שעה, גדולי התלמידים אשר קיבלו את עניין רבינו בסמיכה מדור לדור, כבר הורו לנו את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה לעת כזאת, וגם העלו את הדברים בידי הכתיבה.

והרי לפנינו אסופת אמרות טהורות מלוקטות מתוך עשרת כרכי "שערי צדיק" שנכתבו בצוק העתים, כשהדרך לאומן סגורה ומסוגרת, אשר בהם טרח ויגע הגאון המחבר זצוק"ל להעמיד את עניין ראש השנה של הצדיק האמת על תלו, לסקל הטעויות שנשתרשו בעניין, ובעיקר להורות דעה ולהבין שמועה מה לעשות לעת כזאת עד אשר ייפתחו שערי ציון, על פי מה שקיבל מפי רבו מורנו רבי אברהם שטערינהארץ זצוק"ל.

אסופה זו יפה היא לכל אחד ואחד שזוכה ונוסע לרבינו הק' לאומן, לידע היטב לאן הוא נוסע ומה הוא עושה, מה הוא קיבוץ, ומה הוא ראש השנה, ומה הוא ערב ראש השנה. ויפה היא שבעתיים עבור אלו מאנ"ש אשר מנועים השנה מלהגיע לרבינו הק', למען יידעו להתגבר בכל עוז להחזיק בעצת ה' אשר בפי רבינו, המקובלת מפי התלמידים האמיתיים, לנסוע לצדיק האמת רבי שמעון בר יוחאי במירון על ימי ר"ה הק'.

כי אמנם כל נסיעתנו לרבינו הק' בכל שנה ושנה - אינה אלא חטיבה אחת של אמונת חכמים. הלא להררי הררים של אמונת חכמים זקוקים אנו בכל פעם, כדי

להיטלטל בדרכים קשות כאלו ולהוציא הוצאות כאלו. "מנן ומאן הוא רחמך" - שואלים קרובים ורחוקים, כשמתבוננים במסע הטרשים שאנו עוברים, בפרט בשנים האחרונות, ואין מענה בפינו אלא - אמונת חכמים.

והאמונה היא אמונה ברבינו הק' שאמר שאין דבר גדול מזה, ובעיקר - אמונה בתלמידו הק' שלימד אותנו וחדש לנו, שכל דיבוריו הק' של רבינו על ראש השנה שלו, נוגעים גם לאחר הסתלקותו.

"דאס איז ר' נתנ'ס אָ אופטו" [זהו חידוש של ר' נתן], אמרו הספקנים מאנ"ש לפני מאתיים שנה ונשארו בביתם בראש השנה, ותוך דור או שניים נשתקע שם "ברסלב" מזרעם ולא תואר ולא הדר להם (ראה להלן בפרק "חובת הנסיעה"). חסידי ברסלב שנשארו - הם רק אלו שדבקו ב"אמונת חכמים", להאמין שאת דברי רבינו כיום אי אפשר לקיים אלא כשנציית לתלמידיו מדור לדור.

לעת מבחן הגענו השנה: האם "אמונת חכמים" גרידא היא זו שהביאתנו לאומן בכל שנה, או שמא ח"ו נתערב כאן גם ההרגל והקביעות והרצון להיות חלק מן החברה?

כי אם "אמונת חכמים" היא זו שמפעמת בקרבנו ומביאה אותנו לאומן בכל שנה, הרי אותה אמונת חכמים עצמה מכתיבה לנו מה נעשה עתה כשאנו מנועים מלהגיע לרבינו הק', ובאותה אמונה עצמה ניסע בכל כוחנו אל ציון הק' של רשב"י במירון, ובאותו להט של אמונה נהיה שמחים בכך כל השנה כולה, בידענו ברורות ש"כשנוסעים לרשב"י - נוסעים לרבינו הק'", כאשר הורונו גדולי התלמידים (ראה להלן פרק "מעלת הקיבוץ במירון").

בטחוננו בה' כי אמונת חכמים זו היא שתבקיע את כל המסכים המבדילים, עד שברצות ה' נזכה בכל השנים הבאות להתקבץ כולנו יחד על ציון הק' של רבינו הק' באומן, איש לא נעדר.

חובת הנסיעה - גם מארץ ישראל

תמיד היו נוסעים מארץ ישראל לאומן

וכמו שידוע כי אנשי שלומנו החסידים הותיקים שישבו בעיר הקדש ירושלים תובב"א ובעיר הקדש צפת תובב"א ובשאר ערי ארץ הקדש, היו נוסעים תמיד במסירות נפש ממש מפאן לאומין להיות שם ביחד עם כל אנשי שלומנו בימי ראש השנה הקדושים אצל רבנו הקדוש.

וספר לי מו"ר עט"ר ז"ל הנ"ל, שהוא זוכר עוד מימי ילדותו בשבא לאומין עם אביו ז"ל על ימי ראש השנה הקדושים, היה שומע תמיד בהתפעלות איך שהיו אומרים: "הנה כבר הגיעו אנשי ארץ ישראל הקדושה".

(מכתב ו)

מעשה רב ממו"ה רבי אפרים ב"ר נפתלי

ומעשה רב ספר לי מו"ר עט"ר ז"ל הנ"ל, מה שארע עם הרב המאור הגדול החסיד האמתי המפרסם כקש"ת מוהר"ר אפרים זצ"ל בהר"ר נפתלי זצ"ל (הוא היה מהתלמידים המבוקים ביותר אצל מוהרנ"ת זיע"א, והביר בימי קטנותו גם את רבנו הקדוש זיע"א, וחבר ספר לקומי אבן וספר תפלות הבקר ועוד כמה חבורים והמה בפתובים).

מוהר"ר אפרים ז"ל הנ"ל נתישב לעת זקנותו פה בירושלים עיר הקדש תובב"א, והיה נוסע תמיד על ימי ראש השנה לאומין. ופעם אחת לא נסע לאומין על ראש השנה, ולשנה האחרת בשבא לאומין על ראש השנה בדרך בוקדש, והיא היתה השנה האחרונה לימי חייו הקדושים, ספר סבת העדרו בראש השנה העבר, והוא שבשנה החולפת הרגיש מאד לא טוב וחשש שמא יסתכן בנסיעתו מהכא להתם ונשאר על מקומו בירושלים.

אך מחמת התלהבות לבו בִּזְכְּרוֹ גָּדַל הַהֲתַעוּרוֹת שֶׁהָיָה לוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים אֲצֵל רִבְנוֹ זִיע"א בְּאוּמִין, וְאַפּוֹא יִקְבֹּל כּוֹזֶת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה זֶה שֶׁנִּשְׁאָר פֶּה עֵיר הַקֹּדֶשׁ, עַל פֶּן הַחֲלִיט לְהִתְאַמֵּץ, וְהַלֵּךְ לֵיל רֹאשׁוֹן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהִתְפַּלֵּל אֲצֵל הַכֹּתֵל הַמַּעֲרָבִי (שֶׁחֲזו"ל הֵעִידוֹ שֶׁשְׂכִינָה לֹא זֹזָה מִשָּׁם), וְלֹא זָכָה לְהִרְגִּישׁ שׁוֹם טַעַם וְחַיּוּת בְּתִפְלָתוֹ כְּפִי שֶׁהָיָה זֹכָה לְטַעַם טַעַם תִּפְלָה בְּהִיּוֹתוֹ בִּיחָד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים בְּאוּמִין אֲצֵל רִבְנוֹ ז"ל, וְהָיָה לוֹ מִזֶּה צֶעַר גָּדוֹל, וְהִתְמַרְמֵר כָּל כּוֹד, עַד שֶׁהִתְחִיל לִבְכוּת בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ, וְהִתְחַרַּט עַל זֶה שֶׁלֹּא נָסַע לְאוּמִין בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְנָדַר אֲזַי נֶדֶר גָּדוֹל לֵה, שָׂאֵם יִגְזֹר לוֹ ה' בַּחַיִּים לְשָׁנָה הַבָּאָה יִסַּע בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְאוּמִין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

כְּשֶׁהִגִּיעוּ הַיָּמִים סְמוּךְ לְאַלּוּל, גָּלָה רְצוֹנוֹ לִפְנֵי כְּמָה אֲנָשִׁים חֲשׂוֹבִים מִיִּדְּיוֹ, וְהִתְחִיל לְהַכִּין אֶת עֲצָמוֹ עַל הַנְּסִיעָה. וְהָיוּ הַרְבֵּה גְדוֹלִים וְחֲסִידִים מִהָעִיר מְדַבְּרִים עַל לְבוֹ שֶׁלֹּא יִסְפֹּן אֶת עֲצָמוֹ בְּנִסְיעָה רְחוֹקָה כּוֹז לָעֵת וּקְנָתוֹ. וְהָיוּ מַפְחִידִים אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ: אוּלַי תִּסְתַּלְקוּ חֵם וְשָׁלוֹם עַל הַסְּפִינָה, מִי יוֹדֵעַ לְאַיִזָּה מְקוֹם יוֹלִיכֻהָ, וּפֶן וְאוּלַי יִזְרְקוּ אוֹתוֹ לְתוֹךְ הַיָּם חֵם וְשָׁלוֹם. וְכָל מָה שֶׁהֵשִׁיב לָהֶם מַעֲצָם כְּסוּפָיו לְתִפְלוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּיחָד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲצֵל רִבְנוֹ ז"ל, לֹא הוֹעִיל, וְרָצוּ לְעַכְבּוֹ וּלְמַנְעוֹ מִזֶּה.

אֲזַי הִתְיַשֵּׁב בְּדַעְתּוֹ, שֶׁבְּדָבָרִים כָּאֵלֹו שֶׁדָּבָר עִמָּהֶם עַד עֲכָשׁוֹ לְעוֹלָם לֹא יִנָּצַח, וְעַלֵּה בְּדַעְתּוֹ שִׁיאֲמַר לָהֶם: הִיּוֹת שִׁישׁ לוֹ בַּת בְּעִיר מְשַׁעֲהֵרִין אֲשֶׁר רַק הִיא שׁוֹלַחַת לוֹ הַכֶּסֶף לְהַחֲזִקְתּוֹ, וְזֶה כְּבָר כְּמָה חֲדָשִׁים שָׂאִין לוֹ מִמֶּנָּה שׁוֹם יָדִיעָה לֹא כֶּסֶף וְלֹא שׁוֹם מִכְתָּב, וּמֵאֲזַי כְּסָפוֹ אֲזַל, עַל פֶּן בְּהִכְרַח שִׁיפַע לְשֵׁם לְרֹאוֹת מָה אֵרַע אֶתָּה, כִּי בֵּין כּוֹד וּבֵין כּוֹד לֹא יוֹכֵל לְשֹׂאֵר פֶּה בְּלִתי הַחֲזִקָה לְפָרִינָסְתוֹ.

וְכֵן הָיָה, שֶׁאֲמַר לָהֶם בְּדָבָרִים הָאֵלֶּה, וּבְשִׁמְעֵם דְּבָרִים אֵלֹו, נִשְׁתַּתְּקוּ וְלֹא דִבְּרוּ אֲלָיו עוֹד שׁוֹם דְּבָר לְמַנְעוֹ וּלְעַכְבּוֹ מִנְּסִיעָתוֹ. אֲדַרְבֵּה, הַרְבֵּה מֵהֶם הָיוּ שֶׁהִבִּיעוּ

הסבמם לנסיעתו. ואז נודרו מאד ולקח רק את הטלית ותפלין שלו ועוד כמה חפצים קלים שהיו נחוצים לו מאד על הדרך, ונסע בכל המהירות בכדי להגיע על ימי ראש השנה הקדושים לאומין, כי היו הימים קרובים מאד לראש השנה.

וספר מוהר"ר אפרים ז"ל בזה הלשון: כך אמרתי לעצמי: "ליגין אונטער א פלויט, אביא זיין באם רעבין אויף ראש השנה". "לשכב תחת איזה גדר (פרוש: אפלו אם חס ושלום ימות באמצע הדרך ולא ידעו מי הוא ויניחו אותו תחת איזה גדר, הינו במקום שמקברים שם את הגוועים והשפלים), הכל כדאי בשביל זה העקר לזכות להיות אצל רבנו על ראש השנה".

ובשהגיעו לאדעם והיו צריכים לצאת שם מהספינה לעלות אל היבשה, נחלש כל כך עד שלא היה יכול בעצמו לרדת מהספינה, והצרכו לקחת אותו על כסא וצוה להודיע לאנשי שלומנו הקרובים לשם מביאתו, ותכף באו אנשי שלומנו וקבלו פניו, וכשראו עצם חלישותו, כי כמעט שנגוע, חשבו שבודאי יצוה עליהם לנסע אתו לבתו במשעהרין, ומה מאד השתוממו בשמעם כי עז רצונו לנסע אך ורק לרבנו ז"ל לאומין על ראש השנה, כי רק בשביל זה היתה כל נסיעתו במסירות נפש כזה לכאן.

ובודאי קימו רצונו, ונסעו אתו לאט לאט עד שהגיעו לאומין, והכניסוהו בבנין הקלוזי והשכיבוהו שמה בחדר היותר סמוך להבית המדרש (כי היו שם כמה חדרים בנויים מחברים עם הקלוזי עוד מימי מוהרנ"ת ז"ל), ומשם שמע התפללות ותקיעת שופר.

וביום א' דראש השנה אחר התפלה, נכנסו כל אנשי שלומנו לברכו ולקבל ברכתו, ואז בעצם חלישותו, בהיותו משכב על מפתו, הרים את עצמו קצת ועשה מחאת כפים בהתלהבות נפלא, וענה בקול ואמר: "ברוך השם כבר זכיתי לשמוע קול שופר אצל רבנו", וחזר על דבריו אלו כמה וכמה פעמים, וראו אז עין בעין איך שבאמת מקבל עכשו כל חיותו מזה.

וְתִכַּף אַחֲרָיו רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֹּלִיכוֹהוּ לְבִתּוֹ בְּמִשְׁעָהֶרֶץ, וְשֵׁם נִסְתַּלַּק בְּקִדְשָׁהּ
וּבְמִהְרָה מְעַטָּף בְּטָלִית וּתְפָלִין בְּיוֹם עָרֵב חֹג הַסְּכּוֹת, בָּעֵת שֶׁנֶּאֱמַר תִּפְּלֶתוּ עִם
הַנֶּזֶק הַחֲמֹה כְּמִנְהֲגוֹ תִּמְדִּיר לְהִתְפַּלֵּל בְּתִיקוֹן, תִּנָּצֵב"ה. (כֹּל זֶה הַסְּפּוּר שֶׁמִּעַ
מוֹ"ר עַמְ"ר הָרַב רַא"שׁ זְצִי"ק לְמַפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל מוֹהֲרַ"ר אֶפְרַיִם זְצ"ל בְּעֶצְמוֹ,
שֶׁסִּפֵּר זֹאת אָז בְּיוֹם א' דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשִׁנְכֶנֶם אֲצִלּוֹ בִּיחָד עִם אָבִי אִמּוֹ וְקִנּוּ
הָרַב ז"ל מִמִּשְׁעָהֶרֶץ).

(מכתב ו)

שיחת מוהר"נ מטולטשין אודות הזקנים בא"י

עוֹד סִפֵּר לִי מוֹ"ר עַמְ"ר ז"ל הַנ"ל, כִּי בִימֵי מוֹהֲרַ"ר נַחֲמָן זְצ"ל מְטוּלְטָשִׁין הָיָה
פַּעַם מְדַבֵּר בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים בְּאוֹמֶיךָ, עַל אוֹדוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַזִּקְנִים הַחֲלוּשִׁים וְהַעֲנִיִּים שֶׁהִשְׁתַּקְּעוּ בָּאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה שֶׁלֹּא הָיוּ
בִּיכָלָתָם לָבוֹא לְאוֹמֶיךָ אֲצִל רִבְנוּ ז"ל עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, וּבִתְדוּד
הַדְּבָרִים נֶעֱנָה מוֹהֲרַ"ר נַחֲמָן זְצ"ל הַנ"ל (אֲשֶׁר הוּא הָיָה אָז כֹּל הַמּוֹצֵא וְהַמְבִּיא
שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהוּא הָיָה אָז הַחֲזָן דְּקְלוּזִין, וְכָל עֲנִינֵי רִבְנוּ ז"ל הָיוּ נִחְתָּכִים
עַל פִּיו), וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "גּוֹט אִיז חָאטֶשׁ וּוּאס זײַא הָאבִין דָּאָרְט ר' שְׁמַעוֹן"
- "טוֹב עַל כָּל פְּנִים מִה שֶׁיֵּשׁ לָהֶם שֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן".

הִנֵּה מִשְׁנֵי סְפּוּרִים הָאֵלּוּ אֲנִי רוֹאִים הִלָּכָה לְמַעֲשֶׂה, אִידֵּךְ שֶׁהֶעֱקָר אֲצִל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ מֵאֵז וּמִקֶּדֶם הוּא "רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִל הַצִּדִּיק הָאֱמֶת". אִם אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת
אֲצִל רִבְנוּ ז"ל בְּאוֹמֶיךָ - מִה טוֹב, וְאִם לֹא חֵם וְשִׁלּוֹם - צָרִיד לְהִיּוֹת אֲצִל הַתַּנָּא
הָאֱלָקִי הָרִשָּׁבִי זִיע"א בְּמִירוֹן.

וְזֶה אֶחָד הַמְקוּרוֹת שֶׁמִּסֵּר לִי מוֹ"ר עַמְ"ר ז"ל הַנ"ל מִפֶּה לְפִה שֶׁעָלִיהֶם הַסִּתְמֻד
וְיִסֵּד לְהִתְקַבֵּץ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים עַל צִיּוֹן הַתַּנָּא הָאֱלָקִי הָרִשָּׁבִי
זִיע"א בְּמִירוֹן פֶּה בָּאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה עֲכָשׁוּ בְּצוֹק הָעֵתִים הַלָּלוּ.

(מכתב ו)

ירושלים אינה עניין להתקבצות בר"ה

הנה כל מה שפתיבת מקדשת ומעלת עיר קדשנו ותפארתנו ירושלים תפנה ותכונן במהרה בימינו אמן, הטבת מאד לכון האמת, וכמבאר כל זה יותר מזה בספר זמרת הארץ מהרב ז"ל מפא"י שם בסיון ל"ה, עין שם ותראה שכלל דבריו דבריה, ועוד יותר מזה, כי גם כל הספר כלו מדבר אך ורק מקדשת ומעלת ארץ ישראל בכלל ומקדשת ומעלת עיר ציון וירושלים בפרט, איך שנקללים בקדשת דרכי התקונים שגלה רבנו הקדוש ז"ל בספריו הקדושים.

אבל מה שדמית לקשר זאת בנוגע להקבוצת הקדוש בימי ראש השנה הקדושים, בזה לא בונת היטב. כי דע, שכל מה שמדבר בכל הספר הקדוש הנ"ל, הכל באשר לכל, סובב הולך העקר על ירושלים עת היתה על תלה בנויה, ובית המקדש על מכונן, ושכינה הקדושה שרויה בתוכנו. אבל פעת בעונותינו הרבים ירושלים בחרבנה, וכל קדשתה ותפארתה וכל כלי חמדתה בכל בחינותיהם הם עכשו בהעלם ובהסתור גדול מאד, בבחינת הסתרה שבתוך הסתרה, ואין ב"ח עכשו בקדשתה להתגלות, בסוד "וכח אין ללדה" וד"ל, עד ישקוף משמים ה' ויראה בענינו ולחצנו ויוציאנו מאפלה לאור גדול ויחדש ימינו בקדם.

הגם שבאמת אנו מאמינים באמונה שלמה בקדשת ומעלת ארץ ישראל בכלל ובקדשת ומעלת ציון וירושלים בפרט - גם בזמן הזה, וכמבאר בהקדמת הספר הנ"ל, אבל זה רק בבחינת נקדה ועירא בלבד, עד שכמעט שאי אפשר לראותה כלל בלתי אמונה לבד. כי לא יסתור דברי עצמו שפתיב בן שם בלקו"ת סימן ס"ו, עין שם. וכבר הרגיש זאת כבוד מו"ר עט"ר הרב רא"ש וצוק"ל, והביא דבריו בקנטרס אמרות טהורות שהדפים ביחוד על ענין הראש השנה שהוא דוקא אצל הצדיק האמת גם פה בארץ ישראל, עין שם בסופו. ואיך נכחיש מה

שְׂרָאִין בְּחוּשׁ וְעֵינָיו הָרְאוּת חֲרָבָה בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת וּמִתְאַבְּלִים עַל זֶה וְעֵינָיו כָּלוּת לַתְּשׁוּעָתָה בְּקָרוֹב.

(מכתב ו)

התנלות קדושת א"י וירושלים - דייקא ע"י הנסיעה לצדיק

על כן למען ציון לא נחֶשֶׁה, ולמען ירושלים לא נִשְׁקַט, ובכל כוחותינו נַעֲסֵק בְּבִנְיָנָה וּבְהַתְגַּלּוּת קִדְשָׁתָהּ וְתַפְאֶרְתָּהּ - שְׂזָה בְּחִינַת הַתְגַּלּוּת דַּעַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וּכְמִבְאָר בְּכֶמֶה מְקוֹמוֹת בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. על כן בְּהִכָּרַח לְנִסְעֵ אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, כִּי גַם אִזּוּ בְּבִנְיָנָה הִיְתָה מְקַבֶּלֶת כָּל קִדְשָׁתָהּ רַק מִהַצַּדִּיק הָאֵמֶת, וּכְמִבְאָר בְּלִקוּ"א בְּהַתּוֹרָה חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן סִימֵן ס"א אוֹת ז', בְּבִאּוֹר הַפֶּתוּחַ "כִּי לֹא מִצְקֵי אֶרֶץ וְיִשָּׁת עֲלֵיהֶם תִּבֵּל" עֵינֵי שָׁם, וּמוֹכֵן גַּם כֵּן שָׁם בְּהַתּוֹרָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ סִימֵן נ"ט עֵינֵי שָׁם, וּמִזֶּה מוֹכֵן שֶׁהַעֲקָר הוּא לְקַבֵּל כָּל הַתְּקוּנִים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, בּוֹדָאֵי עֲקָר הָעֵצָה הַיְעוּצָה לְכָל הַפּוֹאֲבִים אֶת כָּאֵב עִיר הָאֱלֹקִים הַמְּשַׁפֶּלֶת עַד שְׂאוֹל תַּחְתִּיהָ וְלָכֶם דָּוָה עַל חֲרָבָהּ וִירִידַת כְּבוֹדָהּ וּמִצְפִּים וּמִיְחִילִים כָּכָל עַת וּרְנֵעַ לְהַרְמַת קִרְנָהּ בָּאֵמֶת, הוּא לְקַבֵּל כָּל הַתְּקוּנִים מִחֲדָשׁ אֶף וְרַק עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת לְבַד, כִּי אֲצִלּוֹ נִמְצְאוּ כָּל הָאֲבֹדוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם וְכו', כְּמִבְאָר לְהַדְיָא שָׁם בְּסִימֵן קפ"ח וּבְלִקוּ"ת סִימֵן פ"ח עֵינֵי שָׁם, וְהַעֲקָר בְּשׂוֹזְכִין לְנִסְעֵ וְלִהְיוֹת אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים.

וְכָל מֶה שִׁיתוּסְפוּ וְיִתְרַבּוּ בְּיוֹתֵר הַנִּפְשׁוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת הַשְּׂכָנִים הַטּוֹבִים אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, כְּמוֹ כֵּן יִהְיוּ נַעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה תְּקוּנִים נִפְלְאוֹים בְּיוֹתֵר, וְנוֹכַח עַל יְדֵי זֶה דִּקְא לְגִלּוּת מִחֲדָשׁ אֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְיִתְגַּלֶּה קִדְשָׁתָהּ וְתַפְאֶרְתָּהּ בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְלִהְיוֹת גְּאֻלָּתָנוּ וּפְדוּת נִפְשָׁנוּ.

יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְרֵאוּתָהּ מִהֵרָה בְּנִחְמָתָהּ וּלְשִׁמּוֹת בְּכָל עֵז בְּשִׁמְחָתָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "שִׂישׂוּ אִתָּהּ מְשׁוֹשׁ וְכו'", וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה בְּשִׁמְחָה מְלָכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם בְּצִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם בִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת לְנִצָּחַת, אָמֵן סֶלָה.

(מכתב ו')

אֵין זֶה עֲנִיין לַחֲיוּב הַהִתְקַבְּצוֹת

עַל פִּי הַנ"ל תִּכְבֵּן כִּי מֵה שֶׁכָּתַבְתִּי: "וְהָרִי פָּנֵי רַבְּנוּ שֶׁהוּא חֲכָמָתוֹ וְעֵינֵינוּ מְנַחִים בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ וְהוּא בִירוּשָׁלַיִם", אֵין זֶה עֲנִין כָּלֵל לַהִתְקַבְּצוֹת בָּהּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים. כִּי דָל יְרוּשָׁלַיִם מִהֶבֶא כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר לְעִיל, מֵה נִשְׁאָר - מַעֲלַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ ו"ל? בְּרוּךְ ה' גַּם בְּכֵנִי בִרְק וְכו' יֵשׁ בֵּית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ ו"ל, וְאֵין בֵּית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ ו"ל בִירוּשָׁלַיִם מוֹסִיף וְלֹא כָּלוּם בְּנוֹגֵעַ לַחֲיוּב הַהִתְקַבְּצוֹת בָּהּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים.

(מכתב ו')

בְּעֲנִיין הַכּוֹתֵל הַמַּעֲרָבִי בִּר"ה

בְּעֲנִין הַנְּסִיעָה אֶל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת אֲדוֹנֵינוּ הַתָּנָא הָאֱלָקִי הַרְשָׁב"י זִיע"א עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים, לֹא חָל כָּל שְׁנוֹי בְּדַעַת הַמְּקַרְבִּים הָאֵמֶתִיִּים לְאֲדוֹמוֹ"ר הַנֶּנֶם"ח זִיע"א עַל פִּי לְמוֹדֵיהֶם הַקְדוּשִׁים שֶׁל בְּחִירֵי תַלְמִידֵיו הַקְדוּשִׁים זִיע"א, עִם פְּתִיחַת הַדֶּרֶךְ לַהֲבַתֵּל הַמַּעֲרָבִי אֲשֶׁר שְׂכִינָה לֹא זָוָה מִשָּׁם. כִּי זֶהוּ רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם - לְנִסָּע לְמְקוֹם אֲשֶׁר הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שָׁם עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים.

בּוֹא וּרְאֵה, כִּי הֲלֹא כְּבוֹד קְדוּשַׁת מו"ר עַט"ר הַגָּאוֹן הַחֲסִיד וְהַעֲנִי הָאֵמֶתִי הַרֵב רַבִּי אַבְרָהָם זְצוּקֵלָה"ה זִיע"א שֶׁטַעֲרִינָהָרָץ (כּוֹכַב לֵב), כְּשֶׁתִּקְנֶן וְיִסַּד אֶת דְּבַר הַנְּסִיעָה עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים אֲצֵל צִיּוֹן הַרְשָׁב"י זִיע"א, הָיוּ יְכוּלִים אֲזַי לְגַשֵּׁת לַבַּתֵּל הַמַּעֲרָבִי וְלִשְׁפֹךְ שָׁם שִׁיחָנוּ.

ונקוט כָּלֵל זֶה בִּידֶךָ, אֲשֶׁר רֹאשׁ הַשָּׁנָה נָתַן בְּמִתְנֶה לְהַצְדִּיק הָאֲמֵת מֵאֵת ה' מִן הַשָּׁמַיִם, וְזֶה שִׁידָךְ לוֹ, וְצִדִּיךְ לְנִסְעֵ אֱלֹיו, לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים, וְגַם לַעֲשׂוֹת נִפְשׁוֹת לְזֶה אִם אַפְשָׁר, "קִיִּין גִּרְעִסִירָם דַּעֲרְפוֹן אִיז נִישְׁמָא".

(מכתב קלד)

בארץ ישראל אין צריך לשמור שבת?

הָא לְמָה זֶה דְּוָמָה לְקַדְשֵׁת שַׁבָּת וְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינָה אַחַת, כְּמִבְאָר בְּלִקּוּטֵי הַלְכוֹת חֵלק אַרְח חַיִּים הַלְכוֹת בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן הַלְכָּה ד' אוֹת ט"ו, וְכָא מִי שָׁבָא וְאוֹמֵר שְׁבָאֲרָץ יִשְׂרָאֵל אִין צִדִּיךְ חֵם וְשָׁלוֹם בְּשִׁמִּירַת שַׁבָּת, רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן מַהֵיא דַּעֲתָא שְׁבִשְׁתָּא, כְּמוֹכֵן לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאַמִּין בְּתוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה.

שְׁעַל כֵּן עַל הַדְּבָר הַזֶּה הִרְעִישׁ בְּיוֹתֵר מו"ר עַמ"ר הֶרֶב רַא"ש כ"ל וַיַּע"א הַעוֹלָם, וְדִבֵּר עִם כָּל תַּלְמִידָיו וְעִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁבָאֲרָץ יִשְׂרָאֵל וְשִׁבְחוּצָה לְאַרְצָא פְּעָמִים אִין מִסְפָּר, שְׁנֵה טַעוֹת וְגִמּוּר, וְשִׁידְעוּ וַיֵּאמְרוּ בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה שְׁתוֹרְתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ הַקְדוּשׁ הַנֶּגֶב"ח וַיַּע"א בְּעֵינֵי הַנְּסִיעָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים - דְּבָרֵיו חַיִּים וְקִנְיָמִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים לְעַד וּלְנִצְחַ נִצְחִים בְּלִי שׁוּם הַפְסֵק כָּלֵל.

(מכתב רי)

תפילת מוהר"א לזכות לנסוע מא"י לאומן

וְדַע, כִּי הוּא ז"ל בְּעֵצְמוֹ לֹא הֵנִיחַ תְּפִלָּה מְשֻׁלָּשׁ תְּפִלּוֹת שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם שְׁלֹא הַכֵּנִים בָּהּ תְּפִלָּתוֹ שֶׁעוֹד יִזְכֶּה לְבֹא בְּחַיָּיו עַל צִיּוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ הַנֶּגֶב"ח וַיַּע"א בְּאוֹמְיוֹ, וְכֵן הִרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל עַל זֶה בְּכָל עֵת מִצָּא עַל מְקוֹמוֹת הַקְדוּשִׁים, וְשִׁיזְכֶּה לָשׁוּב לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל מִשָּׁם.

גם אותי הזהיר וזרו לך שאתפלל על זה כמוהו. גם אמר לי שאם נזכה והשם יתברך יפתח לנו שערי ציון הקדוש, ישתדל שגם אנכי אוכל לנסע אתו יחד, ואם לא יהיה לי על הוצאות הנסיעה, הוא יתן לי על זאת.

(מכתב רי)

במקום קבר הצדיק דייקא ובר"ה דייקא

א. הקיבוץ צריך להיות - במקום קבר הצדיק האמת דייקא. ולא במקום אחר
ב. לבוא אליו - על ראש השנה דייקא. ולא על ערב ראש השנה

הקיבוץ - רק אצל הצדיק האמת

כי לא ירושלים, ולא בית המדרש הנקרא על שמו ז"ל, ולא שניהם ביחד, גורמים חייב להתקבצות בהם בימי ראש השנה הקדושים, אלא אך ורק הצדיק האמת בכל מקום שהוא בלבד, גורם החיוב להתקבץ אליו דייקא בימי ראש השנה הקדושים.

(מכתב ו)

הקיבוץ - במקום קברו דוקא, ולא בערב ר"ה

ויסבר פי דוברי שקר הלוקחין גרלה לעצמן ובעזות פניהם בכלבים המ"ה רועים וכופין אנשים לתחות שעבודיהו ומונעין מהם טוב הנצחי בכזב שבדו מלפם החסר וריק, באמרום בחלקלקות לשונם גאווה ובוז שהעקר על פי דעת רבנו הוא להיות על קברו בערב ראש השנה ולא בראש השנה, והעקר בראש השנה הוא רק הקבוץ לבד יהיה הקבוץ במקום שיהיה אפלו במסקנה או בשאננהאי או בסאן פראנציסקו או באונו לולו וכו' וכו' וכו'.

חוצפא כלפי שמיא כזו, הגדילה ורבה מתוך הרבוי והשקר במבאר בלקו"א סימן נ"א בהתורה אמר רבי עקיבא עין שם, ולא חלי ולא מרגיש איד טחו עיניהם מראות דברים אמתיים ברורים כשמש בצהרים המבארים ומפורשים להדיא בכל ספרינו הקדושים, הפך דעתם ודבריהם הנבגדים מדעת האמת.

ואומר, אך זה פרי הטאתם הצומחת מהעדר שמוש תלמידי חכמים וקני אנשי שלומנו האמתיים וכו'. כי לו חכמו ישכילו זאת, הנה ראוי להם לשום מחסום לפיהם, להרבין ראשם בפני גדולים וטובים מהם ולשבת לרגליהם להטות אזניהם לשמוע בלמודים ולקבל עליהם לקים דבריהם הקדושים הנאמרים באמת, המבארים ומפורשים להדיא כנ"ל, וגם בספרי לקוטי הלכות, עין שם בחלק חשן משפט בהלכות מתנה הלכה ה' בהראשי פרקים שם, שכתב וזה לשונו: "לקדושים אשר בארץ המה ואדירי וכו', שברבוי עצם הקלקולים חס ושלום, אין סמיכה כי אם על צדיקים שוכני עפר, ועל כן משתפחים על קבריהם הקדושים, כי אז דיקא ממשיכים חסדים נפלאים בכל פעם חדשים לגמרי, בפרט בראש השנה וכו'", עד כאן.

ועין שם עוד בהמשמות השניך לאות י"ג שמבאר בפרוש לבוא על קבריהם הקדושים בימי ראש השנה הקדושים, עין שם.

ועין עוד שם בהלכות חובל בחברו הלכה ג' אות כ' שכתב וזה לשונו: "ועל כן אז בימי ראש השנה מסגל יותר להתקבץ יחד על קבר"י הצדיקים אמתיים וכו'", עד כאן.

ועין עוד בספר מכתבי מוהרנ"ת עלים לתרופה מכתב רל"ז שכתב וזה לשונו: "והעקר שתשמח כמה שזכות להיות על ראש השנה כמה פעמים, וכמה שאנו מקוים להיות עוד על ראש השנה כל ימי חיינו, כי עתה זה כל נחמתי, וכל מגמותי לזכות את כל השומעים לדברי שיהיו כלם על ראש השנה הינו במקום

גְּנִיזָתוֹ הַקְדוֹשׁ שֶׁל אֲדוֹמו"ר ז"ל כֹּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, בְּנֵדָאֵי יַחֲזִיקוּ לִי טוֹב לְנֶצַח וְכו', עַד כָּאן.

עוֹד מְבַאֵר לְהַדְיָא כְּהֵנָּה וְכֵהֵנָּה בְּעוֹד כְּמָה וְכְמָה מְקוֹמוֹת בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּבְסִפְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל כְּמִבְאֵר בְּקוֹנְטַרס אֲמֵרוֹת טַהוּרוֹת, אֲבָל לֹא חֲזַרְתִּי עֲלֵיהֶם כִּי יֵרָאם הַמַּעֲיָן שֶׁם וַיְבִינָם לְעִיבָדָא וּלְמַעֲשָׂה, וְלֹא כְּתִבְתִּי כָּאן כִּי אִם עוֹד אֵיזָה מְקוֹמוֹת שְׁלֹא נִזְכְּרוּ שָׁם.

(מכתב י')

נסעו לאומן - רק כי שם ציין רבינו הק

וְעַתָּה בְּנוֹגַע לְהַנְסִיעָה הַקְדוֹשָׁה עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם כְּפִי שְׁלֵמִיד אוֹתָנוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ע"א דַּעַת רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ נִנְמ"ח זִיע"א אֲזִי מִיָּד לְאַחַר הַסִּתְּלָקוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ בְּאוֹמֵן, אֵין זֶה נִכּוֹן מַה שְּׂאוֹמְרִים שֶׁהַעֲקָר הִיְתָה הַנְּסִיעָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבֵית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ שְׁהַרִי רַק בְּעֶרְבׇּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הִלְכוּ לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ וְלֹא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

כִּי דַע, שְׁטַעֲנָה זֶה מִפְּרֻכַּת מַעֲקָרָא. כִּי הַעֲקָר וְרַק הַעֲקָר, הֵינּוּ הַעֲקָר שְׁפַעֲקָרִים, הִיְתָה הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן לְהַתְּקַבֵּץ שָׁם יַחַד מַחְמַת שְׂשֵׁם עַל הַבֵּית-עֵלְמִין שׁוֹכֵן כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ הַצַּדִּיק יְסוֹד עוֹלָם נִחַל נִבֵּעַ מְקוֹר חֲכָמָה זִיע"א, וּמוֹהֲרַנ"ת זִיע"א לְמַד לְמוֹד זֶה "לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה" אֲפִלּוֹ אַחֲרֵי הַסִּתְּלָקוֹתָיו, כְּמוֹ בַּחַיִּים חַיּוֹתָיו.

אֲבָל בְּכָלֵל לֹא מַחְמַת לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ בְּאוֹמֵן. שְׁהַרִי מִשְׁנַת תַּקע"א, שְׁנַת הַסִּתְּלָקוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ, וְעַד שְׁנַת תַּקצ"ד, הֵינּוּ כְּמוֹ עֹשִׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים, לֹא הָיָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאוֹמֵן בֵּית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ, רַק כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה הִתְּפַלְּלוּ בְּדֶרֶךְ גַּם יַחַד, פַּעַם כָּאן וּפַעַם כָּאן, וְלֹא הָיָה

כָּלל בֵּית מִדְרָשׁ בְּאוּמִין הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ עַד שְׁנַת תַּקצ"ד, כְּמִבְאָר כָּל זֶה הַיָּטִב
בְּסֵפֶר הַקְדוּשׁ יָמֵי מוֹהֲרָנ"ת וּבְמִכְתָּבֵי מוֹהֲרָנ"ת, עֵינֵי שָׁם.

נִמְצָא כִּי כָּל עֶקֶר הַנִּסְיָעָה וְהַתְּקַצְיוֹת יַחַד בְּאוּמִין בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הָיָה רַק
בְּגִלְלֵי צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבֵּנוֹ, וְנִחָשֵׁב בּוֹאֵנוּ לְאוּמִין וְהַתְּקַצְיוֹתֵינוּ שָׁם יַחַד, כְּמוֹ
שֶׁאֲנַחֲנוּ נִמְצָאִים וּמִתְפַּלְּלִים יַחַד עַל צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ קִדְשׁ קֳדָשִׁים, וְהֵבֵן.

(מכתב חסו)

אצלו דייקא. עמו דייקא

נִמְצָנוּ לְמִדִּין שֶׁעֶקֶר הַזִּכְיָה הוּא "לְהִיּוֹת אֲצֻלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה", "וְלִהְיוֹת פֶּלֶל עִמּוֹ
בְּצֻתָא". אֲצֻלוֹ דִּיקָא, עִמּוֹ דִּיקָא.

הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דָּבַר אֱלִינוּ תְּמִיד כְּבוֹד קִדְשֵׁת מו"ר עַט"ר הַגָּאון הַחֲסִיד
הָאֲמִתִּי הַרֵב רַבִּי אַבְרָהָם זְצוּקֵלֶלֶה"ה שְׁטַעַרִּינְהָאֲרֵץ (פּוֹכֵב לֵב), שְׁצָרִיכִים גַּם
בְּזִמָּן הַזֶּה לְנַסֵּעַ אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְהִיּוֹת אֲצֻלוֹ דִּיקָא וְלִהְיוֹת פֶּלֶל
עִמּוֹ בְּצֻתָא דִּיקָא אִזוּ.

וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבוֹא עַל לִבֵּנוּ מִחֻשְׁבַּת חוּץ לַחֲשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת פְּגוּל בְּדִבְרֵי
הַמִּתְנַגְּדִים הַבּוֹטִים בְּמִדְקָרוֹת חָרֵב, שֶׁהִרְבֵּי רַץ וְנִמְשָׁךְ וְכֹא לְהִיּוֹת עִמָּהֶם וְרַק
עִמָּהֶם אִפּוֹא שֶׁהֵם רוֹצִים לְהַתְּקַבֵּץ, שִׁיְהִיָּה אֶפְלוּ בְּאוֹנוֹ-לִילּוֹ אוֹ בְּהוֹצִי-פֶלְאִין
וְכִיּוֹצֵא, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן מֵהָאִי דַּעֲתָא שְׁבִשְׁתָּא.

(מכתב רמז)

חס ושלום להפריד הקיבוץ מהצדיק

וְשִׁשְׁאֲלַתְנִי בְּנוֹגַע לְהַבְלִיבּוֹלִים שֶׁיֵּשׁ לָךְ לִגְבֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דַּע, כִּי כָּל הַנִּקְרָא
בְּשֵׁם "בְּרִסְלָבֶר חֲסִיד", צָרִיךְ שִׁיְהִי מְשֻׁרָשׁ בְּעֵמֶק נִפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ נְחִיצוֹת
הַיְחוד שֶׁל עוֹלָם-שָׁנָה-נִפְשׁ לִגְבֵי הַתְּקוּנִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. הֵינּוּ שְׁצָרִיךְ

שִׁיתְקַבְּצוּ כָּל הַנִּפְשׁוֹת אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמִקְוֵמוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר הוּא שָׁם; וְחֵם וְשָׁלוֹם לְהַפְרִיד הַקְבוּץ מִמָּקוֹם הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

וְיָדוּעַ שֶׁמִּצְוֹת הַהִתְקַבְּצוֹת אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּעֶקֶר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא, וּמִמִּילָא עֲכָשׁוּ בְּשֵׁאִין לָנוּ אֲלֵא קֶבֶר הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, הֲרִי זֶה מִקְוֵמוֹ, וְלִשָּׁם צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְהִתְקַבֵּץ בְּכָדִי לָגֵרם הַתְּקוּנִים הַנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי יַחֲדוֹת קוֹמוֹת עוֹלָם-שָׁנָה נֶפֶשׁ.

וְלֹא שֶׁיֵּךְ לֹמַר כָּלֵל לְהִתְקַבֵּץ יַחֲדָה עַל קְבְרֵי הַצַּדִּיקִים בְּעֶרְבֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלֹא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ סוֹתְרִים יְסוֹד וְעֶקֶר הַפְּנִינָה הָאֵמֶתִית שֶׁל הַתְּקוּנִים הַנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא, עִם כָּל נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִיחֻד עִם אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת שְׂוֹכִים וּמִתְקַבְּצִים אֵלָיו דִּיקָא.

וְלִכֵּן מוֹכֵן מֵאֵלָיו וְנִרְאָה בַּעֲלִיל, שְׁמִי שְׂאוֹמֵר שְׁשֵׁי טַעוֹת הַדְּפוּס בְּלִקְוֵטֵי הַלְכוֹת, הֲרִי זֶה הָאוֹמֵר כֹּךְ - הוּא בְּעֶצְמוֹ הַטּוֹעָה, וְהַכֵּל יַפְצָה פִּיו. וְאִם הוּא גֹרֵם לְהַטְעוֹת אֲחֵרִים עִמּוֹ, הֲרִי חֲטָא הַרְבֵּים תָּלוּי בְּצוּאָרוֹ.

וּמֵה שְׁטוּעֵנִים וּמִבִּיאִים רְאִיָּה מֵאוֹמֵן, דִּיקָא מִשָּׁם הִבֵּאֵנוּ רְאִיָּה חֲזָקָה וְאִיתְנָה, בְּיַתֵּד נֶאֱמָן כֹּל יְמוֹט לְנֶצַח, שֶׁהָעֶקֶר הוּא בְּהִיּוֹם עֲכָשׁוּ לְנִסְעַ וּלְבֹאֹ וּלְהִתְקַבֵּץ יַחֲדָה עַל קְבְרֵי הַצַּדִּיקִים הָאֵמֶתִים, וְלֹא לְהַפְרִיד וּלְעֲשׂוֹת הַקְבוּץ לְבַד בְּלִתִּי מָקוֹם הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

(מכתב תסא)

לנסוע לקיבוץ המתקבצים אצל הצדיק

וְשִׂשְׂאֵלֶת לְאִיזָה קְבוּץ לְנִסְעַ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, דַּע חֲבִיבִי כִּי הָעֶקֶר הוּא לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְנִסְעַ לְהַקְבוּץ הַקְדוּשׁ הַמִּתְקַבְּצִים וּמִתְאַסְּפִים אֶצֶל הַצַּדִּיק הַרֵב הָאֵמֶת שֶׁיִּכּוֹל לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה

כפי המבאר בלקו"ת סימן א' בהתורה תקעו ממשלה ע"ן שם, וכמובא במה פעמים בדברי רבנו זיע"א: בלקו"א סימן ס"א בהתורה חדי רבי שמעון אות ז', עוד שם בסימן רי"א, ובלקו"ת סימן ה' בהתורה תקעו אמונה אות ט"ו, עוד שם בסימן מ"ם, עוד שם בלהקוטים סימן צ"ה, עוד מבאר הדבר מתוך צרופ דברי רבנו שבלקו"א סימן קפ"ח עם דבריו בלקוטי תנינא סימן פ"ח, ואין כאן המקום להאריך בזה, ומבאר בעזרת ה' יתברך בדברינו במקום אחר.

וכן מבאר הדבר בעוד כמה וכמה מקומות בדברי רבנו ז"ל, ובפרט בספרי גאון עזנו מזהרנ"ת ז"ל בלקוטי הלכות, שמלאים מזה בכל מקום שמדבר מהתקונים הגדולים והנפלאים הנעשים בימי ראש השנה הקדושים עם כלל ישראל עם כל העולמות התלויים בהם - שהעקר הוא לנסע ולהיות אז אצל הרב האמת.

ושעל פן תקן לנסע על ימי ראש השנה הקדושים למקום גניזתו של רבנו הקדוש זיע"א גם אחרי פטירתו מעלמא דין. כי הצדיק הרב האמת שפדור שיכול לעשות באמת ראש השנה, ראש השנה ממש, הוא חי וקיים תמיד לעד, ואין הבדל אצלו בין מיתה לחיים, כי הוא חי חיים נצחיים תמיד, ואצלו אין בין כאן לשם כי אם במדת אמה אחת בלבד, וכמו שנבננסין מחדר אחד למשנהו.

מצווה וחיוב על כל אנשי שלומנו

אמנם בצוק העתים הללו שאין יוצא ואין בא מהכא להתם ואין בידינו לבוא למקום גניזתו של רבנו הקדוש באומן, חמל עלינו השם יתברך ברב רחמי וחסדיו, והופיע רוח הקדש בבית מדרשו של אדונינו מו"ר עט"ר הרב רבי אברהם וצוק"ל זיע"א הנ"ל, לשום לנו שארית בארץ ולהחיותנו כהיום הזה, וכבר הורה זקן דקדשה שבשם שרבנו הקדוש חי וקיים לעד ולנצח, בן דבריו הקדושים חיים וקיימים לעד ולנצח, וגלה הסגלה לעם סגלה לקים הנסיעה על ימי ראש השנה הקדושים להצדיק האמת גם בימינו אנו, והורה בכח התורה ובכח דעת רבנו הקדוש ותלמידיו הקדושים זיע"א, שמצווה וחיוב על כל אנשי

שְׁלוֹמֵנו הַנִּקְרָאִים "בְּרֶסֶלֶבֶר חֲסִידִים" עַל שֵׁם אֲדוֹמוֹ"ר הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא נַחֵל נִבֵּעַ מְקוֹר חֲכָמָה מוֹהֲרָ"ן זְצוּקֵלֶלֶה"ה זִיעַ"א מִבְּרֶסֶלֶב, לְהַתְקַבֵּץ וּלְהִתְאַסֵּף יַחַד אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַשּׁוֹכֵן כְּבוֹד בְּתוֹכֵנו, הוּא נִיהוּ הַתְנָא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁבִי זִיעַ"א בְּמִירוֹן.

כִּי מִשֵּׁם נֶקֶל וּמִסָּגֵל בְּיוֹתֵר לְהַתְקַשֵּׁר לְרַבֵּנו הַקְדוֹשׁ זִיעַ"א וּלְפַעֵל עַל יְדֵי זֶה כָּל הַתְּקוּנִים הַנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי הַהִתְקַבְּצוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנו אֶצֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת כְּמוֹ בְּשָׁנִים בְּתַקּוּנָּה, יוֹתֵר מִכָּל מְקוֹם אַחֵר, וְכַמְבָּאֵר כָּל זֶה בְּקִנְטָרֵם הַקְדוֹשׁ אַמְרוֹת טְהוֹרוֹת שְׁהוּצִיאֻ לְאוֹרָה שְׁתֵּי פַעֲמִים בִּימֵי חַיָּו הַקְדוֹשִׁים, וְהִנֵּי מַצְרַפּוּ כְּאֵן, בּוֹ תִּסְתַּכַּל בְּעֵין יָפֶה, וַיְהִי ה' בְּעֶזְרָךְ לְקִים דְּבָרֶיךָ הַקְדוֹשִׁים בְּתַמִּימוֹת.

וְאֵין לְהַרְהֵר אַחֵר דְּבָרֶיךָ הַקְדוֹשִׁים כָּלֵל כִּי חִינ עָרְפוּ מִי יִמְלֹל, וְהַמְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְעַל הוֹרָאתוֹ זֹאת, הוּא כְּאֵלוּ מְהַרְהֵר אַחֵר גָּאוֹן עֲגוּנו מוֹהֲרֵנִ"ת זִיעַ"א וְעַל הוֹרָאתוֹ לְנִסֵּעַ אַחֵר פְּטִירַת רַבֵּנוּ לְמְקוֹם גְּנוּזְתוֹ הַקְדוֹשׁ בְּאוֹמֵן, וְהַמְהַרְהֵר אַחֵר אֲדוֹמוֹ"ר מוֹהֲרֵנִ"ת זִיעַ"א הוּא כְּאֵלוּ מְהַרְהֵר אַחֵר הַשְׂכִּינָה.

וּמִי שְׂזוּכָה לְקִים דְּבָרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים בְּאִמּוּנָה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת, זוֹכָה אַחֵר כֵּךְ לְחַבֵּין זֹאת בְּשֶׁכֶל גָּדוֹל וְנִפְלֵא, וְרוֹאֶה זֹאת בְּכָל סִפְרֵי רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ זִיעַ"א וּבְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְדוֹשִׁים וְכו' זִיעַ"א עֵין פְּעִין, כֵּן יוֹכֵנו הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְקִים כָּל דְּבָרֵיהֶם הַקְדוֹשִׁים בְּאֵמֶת וּבְאִמּוּנָה.

(מכתב מט)

הַטְעָנָה מִהַהֲנַהֲגָה בְּאוֹמֵן

שְׁשֵׁאֲלָת אֹדוֹת הַקְּבוֹץ הַקְדוֹשׁ שֶׁל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנו חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב יצ"ו, הַנוֹסְעִים וּמִתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים אֶצֶל צִיּוּנו הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַתְנָא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁבִי זִיעַ"א בְּמִירוֹן, עַל פִּי דַעַת כְּבוֹד קִדְשֵׁי מוֹ"ר עֲט"ר רוּחַ אֲפִינוּ הַגָּאוֹן הַחֲסִיד וְהַעֲנִי הָאֵמֶתִי הָרַב רַבִּי אַבְרָהָם

זצוקללה"ה זיע"א שטערינהארץ (פוכב לב) (נכד אדמו"ר גאון עוזנו החכם הכולל הרב רבי נתן זצוקללה"ה זיע"א, ונכד הגאון הקדוש שר התורה ואוצר התורה בקש"ת מורנו הרב רבי נחמן זצוקללה"ה זיע"א גולדשטיין (אבן זהב), רב ואב"ד דקהלת קדש משערי צדק), שתתקן ויסד זאת לנמע ולהתקבץ לשם על ימי ראש השנה הקדושים, בצוק העתים הללו אשר דרכי ציונו הקדוש של רבנו ז"ל באומן אבלות מבלי פאים ושבים, עד שירחם השם יתברך עלינו ועל כל עמו בית ישראל, בבחינת "אתה תקום תרחם ציון", ויפתח לנו שערי ציון המצינת הנעילים, ויתחדשו מבקריה כבראשונה וכו'.

וכתבת, שקשה לך מה שטענו המתפללים בירושלים, שבאומן כשפאו אל הקבוץ, עלו על ציון רבנו הקדוש רק ערב ראש השנה, ועל ראש השנה עצמו התפללו בהקלוז, ואם כן למה צריכים אנחנו להתפלל אצל ציון רשב"י על ראש השנה עצמו; היה פדאי רק ערב ראש השנה, ואחר כך להתפלל כלנו יחד בירושלים.

המה ביקשו חשבונות רבים

תשובה. דע לך אהובי יקירי, שאלו לא היו להם להמתנגדים על הנסיעה וההתקבצות של אנשי שלומנו חסידי ברסלב יצ"ו על ימי ראש השנה הקדושים אצל הצדיק האמת התנא האלקי הרשב"י זיע"א במירון, רק טענה וקשיא זו בלבד, אזי יש ויש בידינו להוכיח להם טעותם ולהשיבם בהלכה בכמה וכמה פנים מסבירות, ולסותם את פיהם הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובזו, וכמו שיבאר להלן בעזרת ה' יתברך, פתרון נכון על תמיהתך-תמיהתם הנ"ל.

אבל משום שאין טעם התנגדותם על אנשי שלומנו חסידי ברסלב יצ"ו הנוסעים ומתקבצים על ימי ראש השנה הקדושים אצל ציון הצדיק האמת התנא האלקי הרשב"י זיע"א נובעת מתוך טענה זו בלבד, וגם לא מחמת עוד כמה וכמה טענות וקשיות שלהם השגורים בפיהם ולשונם תהלה ותפגע כמכה המתהלכת בארץ, כידוע.

אֵלָא שְׁהֵמָּה בְּקִשׁוֹ חֲשׁוֹנוֹת רַבִּים, מִתּוֹךְ כַּמָּה וְכַמָּה פְּנִיּוֹת וְנִגְיָעוֹת עַצְמִיִּים שֵׁישׁ לָהֶם, הַמְּהוּלִים עִם שִׁנְאָה כְּבוֹשָׁה וְעֹרֶת הַנוֹכַעַת מְגַבְּהוֹת לֵב, בְּחִינַת הָמָן עֲמָלֵק, שֶׁדָּרְבּוֹ לִילָךְ וְלִהְיוֹק וְלִזְרֹק תָּמִיד בְּלִבּוֹלִים וּסְפָקוֹת בְּמַחֵם וּבְלָפֶם שֶׁל עוֹבְדֵי ה', וּבִפְרָט בָּאֵלוֹ הַתַּלְמִידִים שֶׁלֹּא שִׁמְשׁוּ כָּל צָרְפֶן, שֶׁבָּהֶם מִתְאַחֵז בְּיוֹתֵר לְבַלְבָּלֶם וּלְמַנְעֶם מִדְּרֹךְ ה'.

וְגוֹרְמִים לְקִשְׁיוֹת עֲרָף לְבַלְתִּי הַכֹּנֵעַ לְדַעַת הָאֵמֶת שֶׁל רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ זִיע"א הַמִּתְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת וּמִתְגַּלֶּה בְּדַעַת הָאֵמֶת הַבְּרוּר הַנּוֹךְ וְהַצָּלוּל שֶׁל מְקַרְבֵּי מְקַדְשָׁיו וּמְקַרְאָיו (עֵין לְקו"א סִימָן ט"ו) מְזַקְנֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֲמִתִּיִּים עוֹבְדֵי ה' יִתְבָּרֵךְ יוֹמָם וְלַיְלָה תָּמִיד לֹא יִחַשּׁוּ וְכו', אֲשֶׁר הַשְּׂאִיר לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרַב רַחֲמָיו וְחֶסֶדְיוֹ לְהוֹרֹת לָנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ הַדְּרֹךְ הָאֲמִתִּי וְהַנִּצְחִי הָעוֹלָה בֵּית אֵל הוּא דְרֹךְ רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַנִּגְמָ"ח זִיע"א הַשֵּׁיךְ לָנוּ כְּפִי תַקוּן נִפְשׁוֹתֵינוּ בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ.

וּמִתּוֹךְ גְּאוּתָם וּגְאוּנָם, נִכְנָסוּ בְּבוֹץ מִדַּת הַנִּצְחוֹן דְּסִטְרָא אַחֲרָא, שְׂאִינוּ סוֹבֵל אֶת הָאֵמֶת, כְּמִבְאָר בְּלְקו"א סִימָן קכ"ב, עֵין שָׁם.

יפה היה לנו השתיקה

וְאִם כֵּן, מוֹכֵן מֵאֵלָיו שְׁבוּדָאֵי לֹא יוֹעִילוּ רַב דְּבָרֵינוּ הָאֲמִתִּיִּים וְהַצּוֹדְקִים לְהַסִּיר כַּעַם מִלִּפְּנֵי וְלִהְיוֹצִיא אֶת שְׂרֵשׁ אָרֶם הַתִּנְגְּדוּתָם מִלִּפְּנֵי, וּכְעֵין שֶׁכָּתֵב אֲדוֹמו"ר גָּאוֹן עוֹיָנוּ מוֹהֲרֵנ"ת זִיע"א בְּמִכְתָּבוֹ הַקְדוּשׁ לְחִבְרוֹ וְתַלְמִידוֹ כְּבוֹד מוֹהֲר"ר שְׁמוּאֵל ווִינְיָבֶאֲרֵג הַגָּדֹפֶם בְּסִפְרֵי עָלִים לְתִרְיָפָה מְכַתְּבֵי מוֹהֲרֵנ"ת מְכַתְּבֵי ר"ה עֵין שָׁם, עַד שִׁימְחָה שָׂמוּ וְזָכְרוּ שֶׁל הָמָן עֲמָלֵק, הַנּוֹשֵׁף וּמַטִּיל אָרֶם הַגָּאוּה וְהַקִּנְאָה הַפְּסוּלָה הַגּוֹרֵם כָּל הַצָּרוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, עַד שֶׁמִּגִּיעַ רִיחַ סָרְחוֹן הַגָּאוּה וְנִכְנָס גַּם בְּתוֹךְ לֵב יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ שֶׁכָּל אֶחָד יִתְגַּאֵה עַל חֲבֵרוֹ בְּחִנָּם, וּמִפְּעָפֶע גַּם בְּתוֹךְ לֵב כַּמָּה בָּשָׂרִים מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יצ"ו, הֵם הֵמָּה הַתַּלְמִידִים שֶׁלֹּא שִׁמְשׁוּ כָּל צָרְפֶן, שִׁתְּגָאוּ עַל הַטּוֹבִים מֵהֶם. שְׂאִירֵי לָהּ מָרָא דְעֻלְמָא, וַיִּשׁוּבוּ כֻלָּם בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת.

וּבְאֵמַת לְגַבִּיהֶם הָיָה יָפָה לָנוּ הַשְׁתִּיקָה בְּיוֹתֵר עֲכָשׁוּ, כִּי בִזָּה אָנוּ מִתְרַצִּים לְכָל הַקְשִׁיּוֹת וְהַפְעִיּוֹת שֶׁלָּהֶם בְּלִם בְּבֵת אַחַת, כִּי שְׁתִּיקָתָנוּ מִשְׁרָשֶׁת בְּשְׁתִּיקָתוֹ שֶׁל מִי שֶׁהַשְׁתִּיקָה שְׁלוֹ הוּא בַּחֲנִינָה "מוֹעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְרָפָּה", שֶׁהוּא בְּשְׁתִּיקָתוֹ מִתְרַץ הַכָּל עַל יְדֵי מֶה שֶׁהוּא שׁוֹתֵק לְבַד (כִּי הוּא עוֹשֶׂה רַק אֵיזָה שְׁתִּיקָה, וְהוּא תְרוּץ עַל הַכָּל), כְּמִבְאֵר הַיָּטִב בְּהַמְעָשָׂה הַנּוֹרָאָה שֶׁל הו' בְּעֵטְלִיר'ס בְּהַמְעָשָׂה שֶׁל יוֹם הַחֲמִישִׁי מֵהַבְּעֵטְלִיר הַהוּקֵיר, עַיִן שֵׁם.

וְעוֹד, מִשּׁוּם שֶׁכָּל וּפְיוֹחַ בְּדָבָר הַזֶּה, לְהַתְנַפֵּחַ עִם מִי הַצָּדֵק, אֲסוּר לָנוּ בְּהַחֲלֹט, כִּי זֶה נִדּוֹן אֲצִלָּנוּ בְּגֵדֵר הַמְהִירָה אַחֵר רַבּוֹ חֵם וְשָׁלוֹם.

רק בגדר שיחת חברים

אֲבָל מִכַּיִן שֶׁאִין אֶתָּה מִשְׁתַּיֵּד לְהַמְתַּנַּגְדִּים הַנ"ל, אֵלָּא אֲדַרְבֵּה, גַּם אֶתָּה נִמְנִית אִתָּנוּ יַחַד בְּדָבָר מִצּוּה זֶה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי בְּמִכְתָּבְךָ שֶׁעַל אַף הַקְשִׁיָּא הַנ"ל שֶׁכִּרְסָמָה בְּלִבְךָ וּבִלְבָּלָה אוֹתָךְ, הִיִּית גּוֹסֵעַ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה אֶל הַקְבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב יצ"ו הָאֲמִתִּיִּים הַנוֹסְעִים וּמִתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים אֲצֵל צִיּוֹן הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַתָּנָא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁבִי זִיע"א בְּמִירוֹן, בְּעֵת שֶׁהוֹתֵד פֶּה בְּאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה, בְּדָבָר ה' אֵמֶת בְּפִי מו"ר עֲט"ר הַגַּה"ח וְכו' הָרַב רֹא"ש כ"ל זִיע"א הַנ"ל - עַל כֵּן לָךְ וּלְךָ אֶהוּבִי יְקִירִי אֲשִׁיב בְּהֶגֶן, וְאֶתָּה אֲדַבֵּר נְכוּחוֹת.

כִּי לֹא יִהְיוּ דְבָרֵי תִשׁוּבָתִי אֵלֶיךָ נִקְרְאִין בְּשֵׁם וּפְיוֹחַ כָּלָל, אֲבָל יִהְיוּ דְבָרֵינוּ אֵלָּה בְּגֵדֵר שִׁיחַת חֲבֵרִים נְאֻמָּנִים, שֶׁדָּרְכָם תְּמִיד לְהִיּוֹת מְדַבְּרִים וּמְבַרְרִים בֵּינֵיהֶם בְּרִטִּי כָּל דָּבָר וְעַיִן שֶׁנִּתְחַדֵּשׁ בְּבֵית הַמְדֻרָּשׁ אַחֵר שֶׁנִּשְׁתַּרֵּשׁ בְּלָפָם בְּאַמוּנַת אֱמֶן אֲמִתּוֹת הָעַיִן וְהַדָּבָר בְּעֹבְדַת ה', בְּדֶרֶךְ שֶׁל הַתְּחִזְקוֹת בְּלָבָד; כִּי הַדְּבוּרִים שֶׁבָּכָל דָּבָר וְעַיִן כְּגוֹן זֶה שֶׁנִּדְבָּרִים בֵּין הַחֲבֵרִים בְּבַחֲנִינָה "אֲז נִדְּבָרוּ וְרָאִי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְכו'", מְבִיאִים תּוֹשֵׁלֶת גָּדוֹל וְהַתְּחִזְקוֹת מְפֹלָג מְאֹד לְעוֹשֵׂיהֶם, לְעֹשֵׂוֹתָם בְּמִשְׁנֵה מֶרֶץ וְהַתְּלַהּבוֹת פְּנִימִי, בְּחִיּוֹת וּבְשִׁמְחָה אֲמִתִּית כִּידוּעַ.

כוונתם להפריד הקיבוץ מהציון

וַעֲתָה אֶהְיֶה, עֲשֵׂה אֲנִי בְּאֶפְרַחֲכֶם, וְשָׁמַע הַיָּטִב אֶת אֲשֶׁר אֲנִי דוֹבֵר אֵלֶיךָ, וְתַעֲלֶזְנָה כְּלִיּוֹתֶיךָ בְּדַבָּר שֶׁפָּתִינוּ מִיִּשְׂרָאֵל, וַיְהִי לָךְ לְעֵינִים, אֲזַי תִּבִּין וְיָרָאת ה' לְחַיִּים.

הִנֵּה, בְּשִׁתְעֲמֹד עַל סוֹף כּוֹנֵנְתָם שֶׁל הַמִּתְנַגְּדִים בְּמַעֲנֵתָם הַנִּלְ, תִּשְׁמַע שְׂפּוֹכְרִים שֵׁשׁ לְחֶלֶק וְלִהְפָּרִיד קְבוּץ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים מִקְדָּשֵׁת צִיּוֹן הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ וְהַגּוֹרָא הַנִּמְנָח זִיע"א; וְיִשְׂרָק בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה יֵשׁ לָהֶם עֵינָן עִם קָבֶר רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל לֹא בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים.

כִּי בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצַלֵּם הָעֵקֶר הוּא הַקְבוּץ בְּלִבָּהּ, יִהְיֶה בְּמָקוֹם שֶׁיְהִיָּה, אֲפֹלוּ רְחוֹק מִצִּיּוֹן הַקְדוּשׁ, בְּלוֹמֶר, אֲפֹלוּ אִם יִהְיֶה הַקְבוּץ בְּהוֹצִי־פָלוּץ אוּ בְּאוֹנוֹ-לִלּוֹ, צָרִיךְ לָבוֹא רַק לְשֵׁם בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא לָבוֹא עַל קְבָרוֹ הַקְדוּשׁ. וּבְכַפְרוּשׁ שְׁמַעְתִּי אוֹתָם אוֹמְרִים כִּךְ בְּעֻזּוֹתָם הַבְּלָתִי יוֹדַעַת גָּבוּל.

גילוי פנים שלא כהלכה

וּדְבָרִים אֵלֵּי הֵנָּה שֶׁקֶר גָּמוּר וּבְכִפְיָהּ גְּמוּדָה בִּיסוּד דַּעַת הַצַּדִּיק הָאִמֶּת שֶׁאֲנִי נִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ הַקְדוּשׁ זִיע"א, וּכְמוֹ שֶׁיִּבְאֵר לְהַלֵּן בְּעֻזָּת ה' יִתְבָּרֵךְ.

וּכְבָּר צִנּוּחַ עַל זֶה בְּכְרוּכָא מו"ר עַט"ר וְכו' הֵרֵב רֹאשׁ כ"ל זִיע"א הַנִּלְ, וּמָחָה מִחֲאֻת רַבּוֹת וּגְדוּלוֹת בְּפָנָי רַבִּים וּבְפָנָי יְחִידִים, וְאָמַר שֶׁכָּל הָאוֹמְרִים וְסוֹבְרִים כִּךְ, הֵם בְּכָלֵל הַמִּתְפָּכִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים וּמַגְלִים פָּנִים בְּתוֹרַת רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ זִיע"א שֶׁלֹּא בְּהִלָּכָה, וְאִין לָהֶם חֶלֶק בְּחִסְדֵּי בְּרִסְלָב פֶּלֶל, וְהֵן מִן הַמַּעֲיָקִין לְשִׁכְנֵי הַקְדוּשָׁה, וְגוֹרְמִין הַמְשָׁךְ וְאַרְיִכוֹת הַגְּלוּת, וְשִׁגְרוּעִים הֵמָּה בְּהִרְבָּה מִהַמִּתְנַגְּדִים מִבְּחוּץ, וְשֶׁעַל כֵּן דָּא כֵּן מוֹהֲרֵנָּה זִיע"א בְּאִמְרוֹ כִּי הַמִּתְנַגְּדִים שֶׁבְּפָנִים הַמְחַנֵּה מַצְעָרִים וּמְרַעִים וּמְצִיקִים לוֹ יוֹתֵר מֵאֵלֵּי הַמִּתְנַגְּדִים הָרְחוּקִים מִדַּעַת רַבְּנוּ הָעוֹמְדִים מִבְּחוּץ.

למה הדבר דומה, לחבורה אחת שבאה לשמות מים ממעין נד אחד, ובתוך כך הולך אחד מהם, ובעזרתו ירפוש ברגליו ויעבר המים הזכים ויהפכם לבלתי היות ראויים לשתייה.

דהנה בכל ספרי רבנו הקדוש ותלמידיו וכו' הקדושים זיע"א מבאר כמה וכמה פעמים הפך דעתם זו המשפשת והעקומה, מהם בפרוש ומהם ברמזה. והלא כל חמדת ישראל, הם ספריהם הקדושים, לפנינו, גיטי ספר ונחזי מה פתיב בהו.

רבינו הזהיר לנסוע על ראש השנה, ולא על ערב ר"ה

ובתחלה ראיתי להביא דברי רבנו הקדוש בספרי הקדושים, ונראה איך שהזהיר לנסע על "ראש השנה" לצדיקים אשר המה חיים עדנה בעלמא דין, וכן הזהיר בכמה אזהרות לנסע על "ראש השנה" על קברי צדיקים אחרים הסתלקותם לחיי העולם הבא, ולא רק על ערב ראש השנה.

הנה בהתורה אשרי העם השנחה בלקו"א סימן י"ג, שמדבר מהצדיק האמת שמקבץ ולקח הנפשות הבאים אליו בבחינת "ולקח נפשות חכם" ומעלה אותם בבחינת מ"ן להשכינה הקדושה, ועל ידי היחוד הנה נולד התורה, ומוריד אותה להעולם, בבחינת "עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה" - מבאר להדיא שיש להתאסף ולהתקבץ יחד בימי ראש השנה הקדושים אצל הצדיק האמת שיש לו שני השכלים הנ"ל כמבאר בפנים התורה.

פי ידוע שזאת התורה נאמרה בראש השנה, ובדאי היה עקר פונתו של רבנו הקדוש בדבר לקיחת הנפשות והעלאתם וכו' הנ"ל, על התקבצות הנפשות בימי ראש השנה הקדושים אצל הצדיק האמת, ושעל ידי זה נעשים אז כל התקונים הנ"ל, וכמבאר בספר פיראאות לחכמה שעל התורה הזאת, עין שם.

מה שנוסעים על ראש השנה לצדיקים

עוד שם בסימן ס"א בהתורה חדי רבי שמעון, שנאמר בראש השנה השנה תקם"ח, כתוב בפרוש לאמר: וזהו בחינת מה שנוסעים על ראש השנה לצדיקים וכו', וכל אחד ואחד בא עם קדשותו וצמצומו אל הצדיק הדור, שהוא בחינת קדשי קדשים, בחינת אבן שתיה וכו', ועל ידי זה נמתקים כל הדינים, על ידי בחינת אבן שתיה.

עוד שם בסימן רי"א מבאר בן להדיא, עין שם. ולא עוד, אלא שבבאן בסימן רי"א, מוסיף והולך לרמז לנו גם סוד הנסיעה והקבוץ על ראש השנה אצל קברי צדיקים, בסוד ויקח משה את עצמות יוסף המבאר שם, שהוא בחינת קבר הצדיק האמת. ובמבאר בן להדיא בספר חיי מוהר"ן בחלק השיחות השייכים להתורות סימן נ"ט, וזה לשונו שם: מאמר מה שהעולם נוסעים על ראש השנה, סימן רי"א, נאמר סמוך לראש השנה תקס"ח, ובראש השנה נאמר מאמר חדי רבי שמעון סימן ס"א, ושם מבאר ביותר ענין זה שנוסעים על ראש השנה לצדיקים, וענין בלהו במחשבה אתברירו, רק שבבאן בסימן רי"א מרמז גם מענין נסיעה על קברי צדיקים, בבחינת ויקח משה את עצמות יוסף וכו', עד כאן לשונו.

הטעם שרימזו אז דייקא על קברי צדיקים

(אגב אכתב לך מה שנראה לעניות דעתי לבאר מה ראה רבנו הקדוש שרמזו לנו בבאן דייקא, ענין הנסיעה על ראש השנה על קברי צדיקים, מה שלא רמזה עד כאן בשום תורה מהתורות שנאמרו בימי ראש השנה בשנים הקודמות. והוא, כי ענין הנאמר בסימן רי"א שמרמז מקבר הצדיק, אמרה רבנו סמוך לראש השנה תקס"ח פנ"ל, ואז בזמן הנ"ל, הינו בסוף הקיץ דשנת תקס"ז, נחלה רבנו הקדוש על מחלת ההוסט רחמנא לצלן, במבאר בספר חיי מוהר"ן בחלק נסיעתו לנאווריטש סימן י"א, ובסוף חלק זה מבאר שהחולאת הנ"ל בא

לוֹ בְּאוֹתוֹ הַקִּיץ אַחֲרֵי שְׁנֵשְׁתַּדָּךְ מִבְּרָאד, וַיִּוֹדַע הָיָה רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ שְׁלֹא יִתְרַפֵּא עוֹד מֵחֲלֵי זֶה עַד יוֹם פְּטִירָתוֹ לַחֲזֵי הָעוֹלָם הַבֶּא, כְּמִבְּאֵר שֶׁם סִימָן י"ב שֶׁאָמַר תִּכְפֹּר שְׁעֵשֶׂה הַחוּסֵט הָרֹאשׁוֹן יָדַע מִיָּד שֶׁיִּסְתַּלַּק וְכו', עֵינַי שָׁם, וְכִמְבָּאֵר זֹאת גַּם בְּסִפּוּר יְמֵי מוֹהֲרֵנִי עֵינַי שָׁם.

וּלְפִי שֶׁהָיָה סִמּוּךְ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁאֵז מִתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים אֶצְלוֹ הָעוֹלָם, לְפִיכָךְ הִתְחִיל אֵז רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ לְרַמּוֹ לְאַנְשֵׁיו מַעֲנִין הַקְּבוֹיִן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל קֶבֶר הַצַּדִּיק, שֶׁנֶּדַע שֶׁגַּם לְאַחַר הַסְתַּלְקוֹתוֹ הַקְדוֹשׁ חָל עָלֵינוּ דְּבַר הַתְּקוּן הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה, שֶׁהוּא הַחַיִּיב לְהִתְאַסֵּף וּלְהִתְקַבֵּץ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל קֶבֶר הַקְדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁהֵינּוּ מִתְאַסְּפִים וּמִתְקַבְּצִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ בְּעֶלְמָא הַדִּין).

הַנְּסִיעָה שְׁנוּסֵעִים אֲנִי"ש לְאוּמִין

וְעֵינַי בְּסִפּוּר פְּרָפְרָאוֹת לַחֲכָמָה שֶׁעַל הַתּוֹרָה חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן הַגַּל אוֹת ח', שְׁמִבְּאֵר שֶׁם דְּבָרִים גְּפֻלָּאִים, וְכָתַב: "וּמִכָּל הַמִּבְּאֵר לְעִיל נִרְאָה לַעֲנִיּוֹת דַּעֲתִי, שֶׁהַמִּבְּאֵר הַזֶּה הָיָה אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל כְּעֵין צִיּוֹאָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו וְכו', אִיךְ שֶׁיְהִיָּה הַהִתְנַהֲגוֹת אַחֵר פְּטִירָתוֹ ז"ל כְּעֵינַי הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו ז"ל, וְרַמּוֹ לָהֶם שֶׁהַעֲקָר הוּא לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חַכְמִים בְּאַמֶּת וּלְבָלִי לְסוּר מִדְּבָרֵיהֶם יְמִין וּשְׂמָאל וְכו'".

"וְגַם רַמּוֹ לָהֶם מַגְדֵּל מַעֲלֵת הַתְּקוּן הַגָּדוֹל שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַנְּסִיעָה לַצַּדִּיקִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְלָלִים כָּל נַפְשוֹתֶם בְּתוֹךְ הַצַּדִּיק הַדוֹר שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶבֶן שְׁתִּיָּה, וְעַל יְדֵי זֶה נִמְתְּקִין כָּל הַצִּמְצוּמִים וְהַדִּינִים, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה שְׂמִחָה, בְּחִינַת אוֹר צַדִּיקִים וְשְׂמָחָה, שֶׁזֶה בְּחִינַת חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכו', וְזֶה שֶׁאָמַר רַשְׁבַּ"י לַחֲבֵרֵי אֶשְׁלוֹ: אֲנִי בְּחִיבּוּתָא תִּלְיָא וְכו'".

"וְזֶה מוֹכֵן מִמִּילָא, שֶׁגַּם עֵינַי הַנְּסִיעָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לַצַּדִּיקִים, הָיָה דַּעֲתוֹ ז"ל גַּם כֵּן עַל עֵינַי הַנְּסִיעָה שְׁנוּסֵעִין כָּל אֲנִי"ש בְּכָל שָׁנָה "לְאוּמִין" לְהַשְׁתַּטֵּחַ עַל

קברו וְלִהְרָבוֹת שֵׁם בְּתַחֲנוּנִים בְּכָל עֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְאַחֵר כִּד מִתְפַּלֵּלִין כָּל הַקְבוּצָה הַקְדוּשׁ הַזֶּה בְּיַחַד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה (בְּבֵית הַפְּנִסֶת הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ ז"ל) בְּכָל־לַיִל גָּדוֹל וְכו'."

"וְהַחוּשׁ מַעֲיֵד שֶׁעֲנִיָּן זֶה שֶׁל הַקְבוּצָה שְׂמִתְקַבְּצִין כָּל־לַיִל אֲנִי"שׁ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה "לְאֻמִּין", זֶהוּ עֵקֶר הַכָּלְלִיּוֹת וְקִשְׁרֵי הָאֲחֻדוֹת שֶׁל כָּל אֲנִי"שׁ בְּקִשְׁרֵי אֶחָד, וְרַק בְּזֶה אֲנִי מְקִימִין רְצוֹנוֹ ז"ל לִהְיוֹת מְחֻיָּקִים אֶת עַצְמָם כָּל־לַיִל אֲנִי"שׁ בְּקִשְׁרֵי אֶחָד בְּאַהֲבָה וְאַחֻדוֹת כַּ"ל, וְרַק עַל יְדֵי זֶה עֵקֶר קִיּוּם הַשְּׂאֲרָתוֹ הַקְדוּשָׁה לְנֶצַח וְכו'."

"וְכֵן גַּלְיָה דַּעְתּוֹ בְּפִרוּשׁ, שֶׁכּוֹנֶנֶתוֹ לְהִתְאַסֵּף יַחַד גַּם עַל קִבְרוֹ ז"ל לְהִתְפַּלֵּל שֵׁם, כִּי עַצְמוֹת יוֹסֵף הוּא בְּחִינַת קֶבֶר הַצַּדִּיק מִמֶּשׁ וְכו'. וְעַל כֵּן אֶפְשָׁר לומר "שְׂמִתְקַבְּצִין" שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַמְּפֻלָּג בְּמַעֲלָה מְפֻלָּגָה מְאֹד מְאֹד, הוּא בְּחִינַת קְדוּשַׁת הָאֵבֶן שֶׁתִּיָּה מִמֶּשׁ וְכו'", עֵינֵי שֵׁם עוֹד כְּמֵה דְבָרִים נִפְלְאִים.

הצדיק יכול לעשות ראש השנה

וּבִלְקוּ"ת סִימָן א' בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ מִמִּשְׁלָה, מוֹכֵן וּמִבְאֵר שֶׁהַעֲקָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא לְבוֹא אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַמְּפֻלָּג בְּמַעֲלָה מְאֹד, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַפֶּעַל תְּפִלָּה, שֶׁהוּא בְּבְחִינַת דְּבַר ה', שֶׁהוּא הַמַּלְוֶה הַגָּדוֹל שֶׁכֵּלֵם מְקַבְּלִין וְלוֹוִין מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא מְאַחֵז פָּנֵי כֶּסֶם, הֵינּוּ שֶׁהוּא אוֹחֵז וּמְקַשֵּׁר עִם כָּל שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַחֲצוּבִים מִתַּחַת כֶּסֶם כְּבוֹדוֹ וְתִבְרָתוֹ, וְיוֹדֵעַ מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאַחֵד, כִּי הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְשֶׁעַל כֵּן הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלָדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאַחֵד לְכַף זְכוּת וְכו', עֵינֵי שֵׁם.

עיקר הקיבוץ עכשיו - לבוא על קברו

עוֹד שֵׁם בְּסִימָן ה' בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ אֱמוּנָה, מִבְאֵר לְהַדְיָא שֶׁעֵקֶר זְמַן הַקְבוּצָה שֶׁל הַתְּלִמִּידִים אֵצֶל הַרֵב הָאֱמֶת הוּא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֶׁעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים תְּקוּנִים נִפְלְאִים עֲצוּמִים וְנוֹרָאִים מְאֹד, כְּמִבְאֵר שֵׁם, עֵינֵי שֵׁם.

וְעִנֵּן בְּסֵפֶר פִּרְפְּרָאוֹת לַחֲכָמָה עַל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אוֹת ה', שֶׁכָּתַב זֶה לְשׁוֹנוֹ:
 "וְלַעֲנִיּוֹת דַּעְתִּי רוֹמְזוּ בְּזֶה גַם עַל עֲנֵן קַבּוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁמִּתְקַבְּצִין וּמִתְאַסְּפִין "אֱלֹיו
 עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה" גַם עֲכָשׁוּ אַחֵר הַסְתַּלְקוּתוֹ, וְקִדְּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִשְׁתַּמְּחִין עַל
 קִבְרוֹ הַקְדוּשׁ וּמִרְבִּין בְּתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים וְכו', וְאַחֵר כִּד מִתְפַּלְּלִין בְּאַגְדָּה אַחַת
 בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַקְדוּשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ ז"ל, בְּיֻדָּאִי נַעֲשִׂין עַל יְדֵי זֶה גַם בֵּן כָּל
 הַתְּקוּנִים הַקְדוּשִׁים הַמְבֹאָרִים בְּמֵאמֶר זֶה הֵנ"ל, וּבִיתֵר שְׂאֵת, כִּי גְדוּלִים צַדִּיקִים
 בְּמִיתָתָם יוֹתֵר מִבְּחֵיָהֶם וְכו'. נִמְצָא שֶׁבְּחִינַת תְּקוּן הָאִמּוּנָה נִמְשָׁךְ גַם עַל יְדֵי
 הַקַּבּוּץ שֶׁל עֲכָשׁוּ, בְּפֶרֶט עַל יְדֵי שִׁבְּאִין עַל קִבְרוֹ וְצוּעֵקִין מֵעַמֶּק הַלֵּב וְכו'.
 "וְהִלָּא עֶקֶר הַקַּבּוּץ עֲכָשׁוּ הוּא בְּשִׁבְלִי לָבוֹא וּלְהַתְפַּלֵּל עַל קִבְרוֹ" וְכו', וְכֵן
 תְּקוּן הַחֲמִשָּׁה חוּשִׁים שֶׁבִּמְחַ נַעֲשֶׂה גַם עֲכָשׁוּ וְכו', "עַל יְדֵי שֶׁמִּסְתַּפְּלִין עַל
 צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ וְעַל כָּלֵל הַקַּבּוּץ הַקְדוּשׁ הַמִּתְאַסְּפִין וּמִתְקַבְּצִין אֱלֹיו" וְכו'.

אזהרת רבינו קודם הסתלקותו

עוֹד שֶׁם בְּסִימֵן ח' בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ תוֹכְחָה שֶׁנֶּאֱמָרָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תִּקְעָה"א,
 הִיא הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹנָה לְחַיֵּי רַבְּנוּ בְּעֶלְמָא הַדִּין, מוֹכֵן וּמְבַאֵר שֶׁהַעֲקָר הוּא
 לְהִתְאַסֵּף וּלְהִתְקַבֵּץ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, כִּי הַצַּדִּיק בּוֹנֶה אֶז
 בְּתֵי הַתְּפִלָּה עִם אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת שֶׁבָּאוּ אֵלָיו, בְּרַבּוּי עֲצוּם וּמְפֹלָג מְאֹד, וְעַל יְדֵי
 זֶה נַעֲשִׂים תְּקוּנִים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים עֲבוּר כָּל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ וְגַם עֲבוּר כָּל
 הָעוֹלָם כָּלוּ.

וְעִנֵּן בְּסֵפֶר חַי מוֹהֵר"ן בְּחֵלֶק גָּדֹל יִקְרַת הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ סִימֵן א', שֶׁרַבְּנוּ
 הַזֶּהוִיר לְכָל הַמְקַבְּבִין אֵלָיו לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז, שֶׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרֵב
 אֵלָיו, יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוֹ.

וּמוֹ"ר עַמְ"ר הָרַב רַא"ש כ"ל זִיעַ"א הֵנ"ל בְּסֵפֶר טוֹבוֹת וְכְרוֹנוֹת כְּתַב, שֶׁשִּׁמְעַ
 מִפִּי אָבִי אִמּוֹ וְקִנּוּ הָרַב ז"ל מִמִּשְׁעֵהֶרִין, שֶׁשִּׁמְעַ מִפִּי קְדוּשׁ שֶׁל מוֹהֲרֵנ"ת זִיעַ"א,
 שֶׁזֶּה הָיָה בְּעֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹן, וְשֶׁרַבְּנוּ סִיִּם בְּזֶה הַלָּשׁוֹן: "אֲנִי אֵיךְ אֵלִיין

הָאֵב בְּדַעַה זַעַד אוֹיֵף הִיבִין אִין אַוועק לְמַרְחָקִים", שְׁמֹזָה הִבִּינוּ שְׂכֻנָּתוֹ ז"ל
הָיָה שְׂאנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְקַבְּצוּ יַחַד עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמִין, עֵין
שָׁם עוֹד דְּבָרִים נְחֻמָּדִים וְנֶאֱמָנִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

וְעֵין עוֹד בְּחַי מוֹהֲר"ן שָׁם, וּבִסְפָּר יְמֵי מוֹהֲרֵנ"ת, מַה שְּׂכַתְבַּת שָׁם בְּאַרְיכוֹת גְּדוֹל
בְּעֵינֵן הַחַיּוּב לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא.

לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ עַל ר"ה

וְעֵין בְּסִפָּר פְּרָפְרָאוֹת לְחֻכְמָה שְׁעַל הַתּוֹרָה הַנ"ל אוֹת ג', שְּׂכַתְבַּת וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
"וּבְכָל יְמֵי הַקָּיִץ הַקָּדֵם לָזֶה, הָיָה מִצְפָּה מְאֹד עַל עֵינֵן הַקְּבוּץ שְׂיִתְקַבְּצוּ "אַלּוֹ"
ז"ל שָׁם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הָעֶקֶר הוּא אֲצִלּוֹ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר שְׂכָל עֶסְקוֹ
הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכו'. וְקִדְּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹן הַנ"ל סִפָּר עִם אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ
מֵעֵינֵן הַסִּתְּלָקוֹת, וְאִזּוּ הָיוּ אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְאַנְחִים לִפְנֵיו מְאֹד בְּאוֹמְרִים - מַה
נַעֲשֶׂה, וְעַל מִי יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְהַשִּׁיב: רַק אַתֶּם תַּחֲזִיקוּ עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, אִזּוּ תִהְיוּ
אֲנִשֵּׁים בְּשָׂרִים, וְלֹא בְּשָׂרִים בְּלִבָּד אֵלָּא אֶפְלוּ צַדִּיקִים וְטוֹבִים תִּהְיוּ וְכו'".

"וּבְעֶרְב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאַחֲרוֹן הַנ"ל דְּבַר הַרְבֵּה "מְגִדֵּל יִקְרַת תְּבָאִים אֵלָיו ז"ל
עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה", וְאָמַר בְּפִרְוִשׁ: מַה אוֹמַר לָכֶם, אִין דְּבַר גְּדוֹל מְזֶה, דִּהְיִינוּ
"לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה" וְכו', וְהַפְּלִיג אִזּוּ מְאֹד מְאֹד בְּגִדֵּל הָאַזְהָרָה
לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכו'".

וּבְאוֹת ד', אַחֲרֵי שֶׁהָאֲרִיד לְבָאָר גְּדֵל מַעֲלַת הַתְּקוּנִים הַנִּפְלְאִים הַמְּבַאֲרִים בְּזוֹת
הַתּוֹרָה, כְּתִב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וּמֹזָה תְּבִין מַעֲלַת הָאַחֲדוּת שֶׁל רַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַל
כֵּן בְּשִׁיחִזְקוֹ עֲצֻמָּם בְּיַחַד וְיִהְיוּ נִקְרָאִים עַל שְׁמוֹ ז"ל, אִזּוּ בְּנִקְל לוֹ יוֹתֵר גַּם אַחֲרֵי
הַסִּתְּלָקוֹת ז"ל לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתִקּוֹן נַפְשׁוֹתָם עַד שִׁיְהִיוּ אֲנִשֵּׁים בְּשָׂרִים וְצַדִּיקִים
כֵּנ"ל. וּבְכָר מְבַאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁזֶּה אֲנוּ רֹאִין בְּחוּשׁ גַּם כֵּן, שֶׁעֶקֶר קִיּוּם קָשֶׁר

האחדות שבין כלל אנשי שלומנו הנקראים על שמו ז"ל, הוא רק "על ידי הקבוצה הקדושה שמתקבצין רבם בכלם על ראש השנה באומין" וכו'."

וענין עוד שם בספר הנ"ל על התורה חדי רבי שמעון סימן ס"א בלקו"א, שכתב וזה לשונו: "ובכר מבאר בספר חיי מוהר"ן איך שבערב ראש השנה האחרון באומין, סמוך להסתלקותו ז"ל, ספר הרבה בענין "גדל החיוב לפע אליו ז"ל על ראש השנה", ואמר שאין דבר גדול מזה, והזהיר הרבה בזה, ואחר כך בשנסתלק בסמוך תקף בחג הסוכות שאחר ראש השנה הזה, אז ידעו והבינו בלם למפרע, שכל ענין הספור והאזהרות הנ"ל, היו גם על אחר הסתלקותו ז"ל, להתאסף גם אז יחד כל הקבוצה של אנ"ש על ראש השנה וכו'."

הקיבוץ שמתקבצים אליו ז"ל

עוד שם בסימן מ' המתחיל מי שיודע מארץ ישראל וכו', כתב וזה לשונו: "אמנם מי שרואה את הצדיק האמת שהוא מקרב בני אדם לעבודתו יתברך, והוא עקר התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, נמצא שהוא בעצמו ההתפארות שמתפאר השם יתברך בעמו, כי על ידו כל ההתקרבות וההתפארות, אזי מי שמסתכל בו, ועקר הדבר בעת הקבוצה "בעת שמתקבצים אליו" העולם תפאיר לשמע את דבר ה', "וביותר בראש השנה שאז הוא הקבוצה הגדול", אזי ההתפארות גדול ביותר וכו'", עד כאן לשונו.

וענין בספר פרפראות לחכמה שכתב וזה לשונו: "בכר מבאר במקום אחר שענין זה המאמר נוגח גם עכשו, כי על ידי שמסתכלין "על כלל הקבוצה שמתקבצין אליו ז"ל על ראש השנה", ובערב ראש השנה משתמחין על קברו הקדוש וכו', ואחר כך בראש השנה מתפללין ביחד בבית המדרש הנקרא על שמו ז"ל, ובנדאי השם יתברך מקבל התפארות גדול מזה וכו'."

עוד שם בסימן צ"ד, כתוב וזה לשונו: "שמעתי מפיו הקדוש שהיה כתוב אצלו תורה על ענין ראש השנה, שצריכין לנסע לצדיקים על ראש השנה וכו'."

כל תפילות מוהרנ"ת - על קוטב זה

הנה מכל זה מובן ומבאר ונראה בעליל, שרפנו מזוהר מאד לנסע על ראש השנה לצדיקים אמתיים ולהיות יחד עמם עד אחר ראש השנה, ולא רק בערב ראש השנה. וכמו כן לאחר הסתלקותו הקדוש, צריכים לנסע על ראש השנה על קברו הקדוש ולהיות שם עד אחר ראש השנה, ולא רק בערב ראש השנה.

וממילא מובן שכל התפלות שיסד ותקן גאון עוזנו אדמו"ר הרב רבי נתן זצוק"ל זיע"א על התורות הנ"ל שנתפלל שנוכח לנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, סובבים והולכים על קטב זה. הינו, שאחרי הסתלקותו של הצדיק האמת, הכונה בתפלתנו - שנוכח לנסע על ראש השנה על קברו הקדוש באומיו. כי כבחו אז בימי חייו הקדושים בעלמא דין לעשות ראש השנה ולתקן אז כל התקונים הנפלאים המבארים בהתורות הנ"ל וכו', כחו עתה אחרי הסתלקותו הקדוש, וביתר שאת ויתר עז, במבאר לעיל.

בחיים חיותו לא עלה על הדעת להפריד הקיבוץ מהצדיק וכמו שפחיים חיותם של הצדיקים האמתיים, בנדאי שלא עלה על דעת שום אחד מהמאמינים בדברי קדשו של רבנו לומר שאפשר לאנשי שלומנו להתקבץ ולהתאסף על ראש השנה גם במקום אחר, שלא במקום הצדיק האמת, ולהמשיך לשם על ידי הקבוץ לבד קדשת הצדיק האמת בלתי היותנו יחד עמו, אלא הכל מודים שכל עקר הקבוץ של ישראל על ראש השנה הוא דוקא יחד אתו עמו במקום משפן כבודו.

דהרי גלוי וידוע ומפרסם לכל, כי בכל מקום שהיה נמצא רבנו בראש השנה, לשם נתקבצו כל אנשי שלומנו: כשישב בברסלב, נתקבצו לשם על ראש השנה; וכשהעתיק דירתו לאומיו, נתקבצו לשם כל אנשי שלומנו על ראש השנה.

בן הוא ממש בלי שנוי, בדבר אזהרתו על הנסיעה וההתקבצות על ראש השנה אצל קברו הקדוש, שצדיקים לנסע ולהתקבץ ולהתאסף יחד כל אנשי שלומנו על ראש השנה אצל קברי הצדיקים האמתיים, ולא לומר שאפשר להתאסף ולהתקבץ גם במקום אחר על ראש השנה, שלא במקום קברו הקדוש של הצדיק האמת, ולהמשיך עלינו באותו מקום קדשת הצדיק האמת על ידי הקבוצה לבד.

ומכל שכן שאסור לנו לומר שצריך להפריד ולחלק את כלל הקבוצה מקברו הקדוש של הצדיק האמת, ולהתקבץ דווקא במקום אחר, שלא במקום קברו הקדוש של הצדיק האמת; וקל וחמר בן קל וחמר שאין להקפיד ולשנא או להעניש וכו' את אלו הנוסעים על ראש השנה על קברי הצדיקי אמת, לקנים דבריו ואזהרותיו של רבנו הקדוש הננו"ח זיע"א.

מדוע לא נסע רבינו הק' להסתלק בא"י

ומפּכּר שְׁמַעְתִּי דְּכֵר נָאָה וּמִתְקַבֵּל, שאם היה בדבריהם של המתנגדים חס ושלום האומרים שאפשר להתקבץ יחד על ראש השנה גם שלא במקום קברו הקדוש, אלא אפלו במוצא הסמוכה לירושלים וכדומה, ולהמשיך לשם קדשת רבנו - אם בן מהו כל הרעש הגדול שהרעיש והזהיר רבנו באזהרות כה גדולות בעסק קברו הקדוש, ולא נסע להסתלק בארץ ישראל כי גם אם היה מצליח לעבר הדרך ולבוא לשלום לארץ ישראל ולהסתלק שם לא יבואו אנשים על קברו ולא יהיה להם עסק ועבדא עם קברו.

ואמר בזה הלשון: "עם וועט קיינער גיט קומין אויף דעם קבר, מען וועט גיט האבן צי טאזן מיט דעם קבר", כמבאר כל זה היטב באריכות בספר חיי מוהר"ן בחלק נסיעתו לנאוריטש סימן י"ב, ובעת שדבר עם אנשי לאדיון מענין החולאת שלו שמכרח להסתלק על ידי זה, ודבר אז מענין קברו, אז אמר בזה הלשון: "אני רוצה לשאר ביניכם, איך וויל בלייבן צווישן אייך ואתם תבואו על

קברי וכו', במבאר שם בחלק נסיעתו וישיבתו באומין סימן י"ב, וסים שם מזהב"ת כי כל העולמות תלויים בזה מה שנשאר בינינו, עין שם.

ואם בדברי המתנגדים הנ"ל, מה כל הרעש הזה, הלא גם אם היה נוסע לארץ ישראל והיה נסתלק שם ולא היו פאים על קברו - אין רע, כי הלא אפשר להמשיך קדשתו עלינו על ידי הקבוצין של אנשי שלומנו יחד על ראש השנה, בעיר ברסלב, או בטעפליק, בלתי קרבתנו אליו ז"ל.

ומזה תוכיח שאין שחר לדבריהם של המתנגדים הנ"ל המתנגדים לאמור כהנו אתנו על ידי הקבוצין לבד; ושהאמת הוא בדברינו שאין להפריד ולחלק את הקבוצין של אנשי שלומנו על ראש השנה מקרבת הצדיק, הן בחיים חיותו בעלמא הדין, והן לאחר הסתלקותו לחיי העולם הבא - מקברו הקדוש והנורא המוכן ומזומן לו למנוחתו ממששת ימי בראשית וכו'.

ביאור לשונות הרב מטשערין אודות ביהמ"ד הנקרא ע"ש

ודאיתינו להבי, עלי להעיר אונד לשמע בלמודים, שאף אתה אל תתמה על החפץ, ואל ישאף לבד לתפס דברים כנגדנו חס ושלום, מלשון הרב ז"ל מטשערין שכתב בכמה מקומות שההשתפחות על קברו ז"ל היה ערב ראש השנה ואחר כך בראש השנה התפללו ביחד בבית המדרש הנקרא על שמו ז"ל, וכמו שהעתקנו לעיל לשונו ז"ל, ותראה לפרש בכונת דבריו ז"ל כאלו שיש הבדל בין קברו הקדוש ובין הקבוצין הקדוש.

חס ושלום חס ושלום אל תפרש כך, אלא פן תפרש דבריו הקדושים, שהרב ז"ל מטשערין עמל ויגע וטרח כמה טרחות להעמיד התקבצותנו על ראש השנה אחרי הסתלקותו הקדוש של רבנו אצל קברו הקדוש באומין, ולהשוותו להתקבצותנו על ראש השנה אליו ז"ל בחיים חיותו בעלמא הדין; ואמר, כי ההשתפחות על קברו הקדוש ערב ראש השנה ואחר כך מה שהתפללו ביחד

כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ ז"ל בְּאוֹמִין, הֵגַם שְׁלֹא הִתְפַּלֵּל עַל קִבְרוֹ הַקְדוֹשׁ מִמֶּשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִף עַל פִּי כֵן זֶה דוֹמָה מִמֶּשׁ וְנִחְשָׁב כְּהִתְקַבְּצוֹתָנוּ אֵלָיו ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ - שֶׁבְּעֶרְבׁ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָיוּ נִבְנָסִים אֵלָיו ז"ל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַזְכִּיר לְפָנָיו כָּל אֶחָד מִבְּקָשׁוֹ בִּידוּעַ, וְאַחֵר כֶּךָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הִתְפַּלֵּלוּ עִם הַצַּדִּיק הָאֲמֵת יַחְדוֹ, וְלֹא נִסְעוּ לְבֵיתָם עַד אַחֵר רֹאשׁ הַשָּׁנָה; מִכֵּיּוֹן שֶׁחֲבִית הַמִּדְרָשׁ שָׁבּוּ הָיוּ מִתְפַּלְּלִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה נִרְאָה וְסֻמוּךְ מְאֹד לְצִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ בִּידוּעַ, הָרִי זֶה כָּאֵלּוּ הָיִינוּ נִמְצָאִים עַל מְקוֹם מְנוּחָתוֹ מִמֶּשׁ וּמִתְפַּלְּלִים שָׁם.

הַטַּעַם שֶׁלֹא הִתְפַּלֵּלוּ בִּר"ה עַל הַצִּיּוֹן מִמֶּשׁ

וְמֵה שְׁלֹא הִתְפַּלֵּלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל קִבְרוֹ מִמֶּשׁ, הוּא מִשּׁוֹם שֶׁבִּלְתִּי אֶפְשָׁר הָיָה לְסִדֵּר זֹאת, וְהָרִי זֶה דִּבֶּר בִּלְתִּי מִצִּיאוֹתַי, כִּי בִּלְתִּי אֶפְשָׁר הָיָה לְמוֹהֲרֵנִי ת ז"ל לְבָנוֹת הַבֵּית הַמִּדְרָשׁ עַל קִבְרוֹ הַקְדוֹשׁ מִמֶּשׁ, כִּי מִמֶּשׁ בְּסֻמוּךְ וְקָרוֹב סָבִיב לְקִבְרוֹ רַבְּנוּ הָיוּ עוֹד כְּמָה וְכְמָה קִבְּרִים אֲחֵרִים רַבִּים מְאֹד, וְאִם הָיָה רוֹצֵה לְבָנוֹת שָׁם הַבֵּית הַמִּדְרָשׁ, הָיָה צָרִיד לְחַפֵּר וּלְחַטֵּט עֲצֻמוֹתֵיהֶם שֶׁל כְּמָה נִפְטָרִים רַק בְּכָדִי לְהַעֲמִיד הַיְסוּדוֹת, שְׂאִין זֶה מִן הָרְאוּי, וְגַם הַשְּׁטַח שֶׁל הַבֵּית הַמִּדְרָשׁ הָיָה תוֹפֵס וּמִשְׁתַּרְע עַל גִּבִּי עוֹד מְאֹד קִבְּרִים אֲחֵרִים, וְלֹא הָיָה נִכָּר כָּלֵל לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבָּאוּ לְהִתְפַּלֵּל עַל קִבְרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, אֲלֵא הָיָה נִדְמָה לָהֶם שֶׁבָּאִים לְהִתְפַּלֵּל עַל בֵּית הַקְּבֵרוֹת.

וְעַל כֵּן, מֵה שֶׁהִתְפַּלֵּלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ ז"ל שֶׁהָיָה סֻמוּךְ וְקָרוֹב וְנִרְאָה אֵל צִיּוֹן קִבְרוֹ הַקְדוֹשׁ כְּכֹל הָאֶפְשָׁר, זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהָיוּ מִתְפַּלְּלִין יַחַד אֶתוֹ עִמּוֹ בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ.

וְזֶה בְּרוּר וְאֲמֵת לְכֹל הַחֶפֶץ בְּאֲמֵת, וּבִפְרָט לְמִי שֶׁבָּקִי בְּדִבְרֵי הָרֵב ז"ל. גַּם תִּבִּין הַיָּטִב מַעֲתָה סִמְנֵי מְרַכָּאוֹת שְׁסֻמְנֵי בְּכְמָה מוֹדְבָרִיו ז"ל, שֶׁהוּא בְּכָדִי לְצִיּוֹן שֶׁהָאֲמֵת בְּדִבְרֵינוּ, וְאֲמֵת ה' לְעוֹלָם.

על פי הדברים והאמת האלה תבין לפרש לך בדברינו גם בספרי לקוטי הלכות, בכל מקום אשר תמצא בו פלשון הרב ז"ל. וזכר היטב כלל זה, תאחזהו ולא תרפהו.

דברי מוהרנ"ת בליקו"ה - לבוא לקברי הצדיקים בר"ה דייקא

ועתה אהובי חביבי גלף יחד שלובי זרוע, ונצער הלאה להציץ ולהסתכל תוך גן עדן של השם ותפוד, הם ספרי לקוטי הלכות שייסד אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א על פי פקדנתו של רבנו ז"ל על ארבעה חלקי שלחן ערוך, להגות מזיו אורם המתנוצץ ומנהיר עיני כל מי שרוצה בעבודת השם ותפוד.

ולא אעתיק כאן כל המקומות שמדבר מזה שצריכים לנסע לצדיקים על ראש השנה, כי זה כבר נדפס בקנטרס "אמרות טהורות" שלקט מו"ר עט"ר הרב רא"ש כ"ל זיע"א הנ"ל, לך נא ראה שם.

אבל אעתיק פה שנים שלשה פרקים, ארבעה בסעפיה פריה, שמתוכן נראה בולטין אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים, מפרש יוצא מפה קדוש מוהרנ"ת זיע"א, שצריכים לנסע ולהתאסף יחד על ראש השנה אצל קברי הצדיקים אחרי הסתלקותם לה"ה, הפך דברי המתנגדים שיצאו לחלק ולהפריד את הקבוצין של ראש השנה מקבר הצדיק האמת.

הנה בלקוטי הלכות חלק ארח חיים הלכות תפלת המנחה הלכה וא"ו אות ז', כתב וזה לשונו: "וזה בחינת ראש השנה וכו', ובשכיל זה צריכים לנסע לגדולי הצדיקים על ראש השנה שיודעים לעסוק בתקון זה בשלמות וכו'. על כן צריכין לזה צדיק גדול במעלה מאד מאד שיכול להמשיך מנעם העליון וכו', "ומחמת שאין שכיח עתה צדיק כזה שיהיה גדול במעלה כזה, על כן צריכים לילך

וְלַפֶּעַע עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַמְּפֹלָגִים בְּמַעֲלָה שְׂזָכוּ לָזֶה" וְכו', וְזֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְעִשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה וְכו'."

עוֹד שֵׁם בְּחֶלֶק יוֹרֵה יָדְעָה הַלְכוֹת עֲרֵלָה הִלְכָּה ד' אוֹת ח', כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וּבְשִׁבִּיל זֶה נוֹסְעִין עַל קַבְרֵי צַדִּיקִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה" וְכו'."

עוֹד שֵׁם בְּחֶלֶק חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט, בְּהִירָאשִׁי פָּרָקִים לְהַלְכוֹת מַתְנֵה הִלְכָּה ה', כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: 'לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי וְכו', שְׂכַרְבוּי עֲצֵם הַקְּלָקוּלִים חֵם וְשָׁלוֹם, אֵין סְמִיכָה כִּי אִם עַל צַדִּיקִים שׂוֹכְנֵי עֶפֶר, "וְעַל כֵּן מִשְׁתַּחֲוִּיִּים עַל קַבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, כִּי אִזּוּ דִּיקָא מְמַשִּׁיכִים חֲסִידִים גְּפֻלָּאִים בְּכָל פֶּעַם חֲדָשִׁים לְגַמְרִי, בְּפֶרֶט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה" וְכו'."

עוֹד שֵׁם בְּהַלְכוֹת חוֹבֵל בְּחִבְרוֹ הִלְכָּה ג' אוֹת כ' מְבַאֵר בְּיוֹתֵר, שְׂכֵן כָּתַב שֵׁם, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וְעַל כֵּן אִזּוּ בְּיָמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מְסַגֵּל יוֹתֵר לְהַתְקַפֵּץ יַחַד עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים" וְכו'."

דְּבָרֵי מוֹהֲרַנ"ת זִיע"א בְּמַכְתָּבוֹ

וְעַתָּה נַעֲרִיף עֵין עַל מַכְתָּבוֹ הַקְּדוּשִׁים, הָעֲלִים לְתַרּוּפָה שִׁשְׁלַח לְבָנָיו וּלְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים, וְגַם מֵהֶם נִרְאָה כְּתוּב הַדָּר בְּפִרוּשׁ אִידֵי שֶׁהוּא מְדַגֵּישׁ מִדֵּי פֶעַם בְּפֶעַם דְּבַר הַקְּבוֹיִן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמָקוֹם גְּנִיזַתוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבְּנֵי הַנֶּנֶם"ח בְּאוּמָין דִּיקָא.

הִנֵּה בְּסִפֵּר עָלִים לְתַרּוּפָה מַכְתָּבִי מוֹהֲרַנ"ת מַכְתָּב קמ"ג, מִיּוֹם ד' תְּבֵא לְאוּמָאן בְּשִׁמְחָה תַּקְצִ"ד ל"פ"ק, כָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "...וְטוֹב כִּי אֶהְיֶה לְךָ מַעִיר לְעוֹד בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים כְּפִי בָחִי, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלֶיךָ וְעָלֵי וְיִשְׁכַּח לְאִיתְנֶךָ מִהֲרָה וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ, "וְתוֹכָה לְנִסֵּעַ מִהֲרָה עַל צִיּוֹן הַקְּדוּשׁ לְאוּמָאן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּבָּא עָלֵינוּ לְמוֹכָה" וְכו'."

עוד שם בְּמִכְתָּב רכ"ה, מיום א' נִצְבִּים וַיֵּלֶךְ תַּקְצ"ז, כְּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ...וְצָרִיכִין רק לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמָנוּ בְּהַלְמוּד הַקְדוּשׁ שֶׁל אֲזֻמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי, כְּדִי שִׁיתִּיהָ לָנוּ כַּח לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא, וְעַל כָּלֵם מַה שָּׁאֵנוּ מְכִינִים עַצְמָנוּ בְּמַחְשְׁבֹתֵנוּ "לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמָקוֹם קִדְשׁ גְּנִיזָתוֹ הַקְדוּשׁ", וְאֵת נִחְמָתֵנוּ בְּעֵינֵינוּ, וּבְזֶה יִשְׁיֵשׁ וַיִּגַּל לָבֵנוּ כִּי עוֹד יֵשׁ תַּקְוָה לְהַשְׁיֵג אוֹרְחוֹת חַיִּים מֵעַתָּה עַל כָּל פָּנִים וְכו'.

עוד שם בְּמִכְתָּב רכ"ה, מֵאֲשַׁמּוּרַת הַפֶּקֶר יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ ... תַּקְצ"ח, כְּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ... "וְהַפֶּל בְּכַח הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנִּשְׁלָב וְהַנּוֹרָא מְאֹד, שְׂזָכִינוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד בְּמָקוֹם גְּנִיזָתוֹ הַקְדוּשׁ", אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזָכִינוּ לָזֶה וְכו'.

עוד שם בְּמִכְתָּב רל"ז, מֵאוֹר לְיוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ צו ... כְּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ...וְהַעֲקָר שֶׁתִּשְׁמַח בָּמָה שְׂזָכִייתָ לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בָּמָה פְּעָמִים, וּבָמָה שָׁאֵנוּ מְקוּיִם לְהִיּוֹת עוֹד עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, כִּי עַתָּה זֶה כָּל נִחְמָתִי, וְכָל מְגַמּוּתִי לִזְכוּת אֶת כָּל הַשְׂוִמְעִים לְדַבְּרִי, שִׁיתִּהוּ כָּלֵם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ בְּמָקוֹם גְּנִיזָתוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל אֲדוֹמו"ר ז"ל כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, בְּנוֹדָי יַחֲזִיקוּ לִי טוֹבָה לְנֶצַח וְכו'.

עוד שם בְּמִכְתָּב רס"ד, מיום א' רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלּוּל תַּקְצ"ט, כְּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ...וּבְדַעְתִּי לְנִסֵּעַ אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם וְכו', וְדַעְתִּי חֹזֵק לְבָלִי לְעַכֵּב יוֹתֵר, וְה' יַעֲזוֹר לִי בַחֲסִדּוֹ לִסַּע לְמָקוֹם שְׂאִפֵּעַ, לְהַשְׁתַּמֵּחַ בְּמָקוֹם שְׂאִשְׁתַּמֵּחַ, אֲשֶׁר פְּאֻמַּת אֵינִי יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן הַדָּבָר מַגִּיעַ, אֲבָל זֶה אֲנִי יוֹדֵעַ בְּבִרוֹר בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ, "שְׂאֵנִי צָרִיד לִסַּע לְשֵׁם בְּכָל עֵת, וּבְפֶרֶט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא וְהָאִיוִם מְאֹד מְאֹד" וְכו'.

עוד שם בְּמִכְתָּב רע"א, מיום ד' י"א טֵבֵת ת"ר, כְּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: ...וּמִכָּל שְׂכָן לְנִסֵּעַ עַל צִיּוֹן קְבְּרוֹ הַקְדוּשׁ וְכו', שְׁעֵשֶׂה טוֹבָה נִצְחִית לְנִשְׁמָתוֹ שְׂנִסֵּעַ לְאוּמָאן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְכו'.

עוד שם במכתב רצ"ו, מיום ה' שופטים ת"ר, כתב וזה לשונו: ...הזהר והזהר בני ותלמידי חביבי, לבל יעלה עליך רעיון חס ושלום שלא כרצון האמת, רק בוא תבוא ברנה עם אנ"ש לפה על ראש השנה הבא עלינו לטובה, וכן כל ימך וכו'.

עוד שם במכתב של"ז, מיום ג' תצא תר"א, כתב וזה לשונו: ...לא יכלתי להתאפק מעצם אהבתך לחזקך ולזרזך שלא יהיה לך שום ספקות חס ושלום בלבך בענין ראש השנה הבא עלינו לטובה, רק תאמר בלב שלם: "ברוך שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, לזכות להתועד יחד עם אנשי אמת אנשים פשרים, להתקפץ על ציון הקדוש של הצדיק הקדוש, שהבטיח לעוד לכל מי שיבוא אליו בפרט בערב ראש השנה ולהמנות יחד בראש השנה אצלנו" וכו'. ועני עוד שם במכתב ת"ט.

עוד שם במכתב ת"י, מיום ב' ב' אלול תר"ג, כתב וזה לשונו: ...ותתחיל לברך במחשבתך שהחינו והגיענו וקיימנו לזמן הזה שהוא ראש השנה הקדוש, שנוזה להתועד יחד בעזרת ה' יתברך, ורק בזה אני מחי' את עצמי, וגם אתה ראי לך להחיות את עצמך בזה, שפבר עברה השנה "והגיעו ימי ראש השנה שבהם נתועד יחד על ציון הקדוש" וכו'.

עוד שם במכתב תי"ג, מיום א' ה'שענא רבא תר"ד, כתב וזה לשונו: ...אף ראש השנה ביסמו גיווען, און וועסט זיין בעזרת ה' יתברך וכו', וכל מה שאתה גרוע יותר בעיניך, אתה צריך לשמח בזה ביותר, ולהפך עצם היגיון ואנחה לששון ולשמחה, שגרוע בזה זכה "להיות על ראש השנה ולהשתתף על ציון הקדוש והנורא בזה" שלא היה לו שום הסתכלות בזה העולם וכו'.

עוד שם במכתב תכ"ד, מיום ב' קדושים ח"י למב"י תר"ד, כתב וזה לשונו: ...והעקר העולה על הכל, הוא כח גדול של אדמו"ר ז"ל אשר זכית לבלי להיות

מִתְנַגֵּד עָלָיו, "אֵף גַּם לְהִיזֹת עַל צִיּוֹן הַקְדוֹשׁ שְׁלֹו בְּפֶרֶט בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ כָּלל אֲנָשָׁיו הַקְבוּץ הַקְדוֹשׁ שְׁלֹו" וְכו'.

דברי מוהרנ"ת זיע"א בזה בעל פה

הֵן מִכָּל אֵלֶּה יִרְאֶה הַרְוָאָה בְּעֵין הָאֱמֶת בְּעֵין יָפֶה, עֵצֶם יִגְעוּתָיו וְטִרְחוּתָיו הַרְבִּים הַקְדוֹשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁל גָּאוֹן עוֹזְנוֹ אֲדוֹנֵינוּ מוֹהֲרֵנ"ת זִיע"א בְּמִשְׁךְ כָּל יְמֵי חַיָּיו הַקְדוֹשִׁים, לְהַכְנִים דַּעַת זֶה בְּעוֹלָם, הֵן עַל יְדֵי רַבֵּי תוֹרוֹתָיו וְחִדּוּשָׁיו הַקְדוֹשִׁים בְּכָל עֵת, וְהֵן עַל יְדֵי רַבֵּי מִכְתָּבָיו הַקְדוֹשִׁים שֶׁכָּתַב תְּמִיד לְאֲנָשֵׁי שְׁלּוֹמֵנוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, שֶׁיִּדְעוּ הֵם וְיוֹדִיעוּ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם הַרוֹצִים בְּתַקוֹן נַפְשוֹתֵיהֶם לְנֶצַח, שֶׁצָּרִיכִין לְהִתְקַבֵּץ וּלְהִתְאַסֵּף עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ שֶׁל רַבְנוּ הַנֶּגַם"ח זִיע"א בְּאוּמִין.

וְהוּא ז"ל קִים מֶה שֶׁכָּתַב בְּעֶצְמוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, מִמְּבָאָר זֹאת הַיֵּטֵב בְּסֵפֶר טוֹבוֹת וְזִכְרוֹנוֹת סִימָן ח' מֶה שֶׁאָרַע לוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דְּשַׁנַּת תַּקצ"ו, עֵין שָׁם, וְעֵין שָׁם שֶׁאָמַר אֹז שֶׁאֶפְלוּ שְׂיִהִיָּה הַדְּרֵךְ לְאוּמִין בְּחִרְבוֹת וּבִסְכִּינִים, הִיָּה מִתְגַּלְגֵּל עֶצְמוֹ עֲלֵיהֶם לְבֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמוֹבָא דְּבוֹר זֶה גַּם בְּסֵפֶר כּוֹכְבֵי אוֹר בְּחֵלֶק אֲנָשֵׁי מוֹהֲר"ן, עֵין שָׁם.

וְכֵן לְמִדּוֹ זֹאת לְבָנָיו וּלְתַלְמִידָיו הַקְדוֹשִׁים, שֶׁהֵם יִמְסְרוּ זֹאת לְבָנֵיהֶם וְכו' וּלְתַלְמִידֵיהֶם וְכו', שְׂיִהִיו נֹסְעִים וּמִתְקַבְּצִים וּמִתְאַסְּפִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ בְּאוּמִין, אֶפְלוּ מִתּוֹךְ מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.

וְכֵמוֹ שֶׁאָמַר אֲדוֹמו"ר בְּדִבְרֵי הַנְּסִיעָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שֶׁאֵם הַצַּדִּיק הָאֱמֶת בְּעֶצְמוֹ אוֹמֵר לְאַחַד מֵאֲנָשָׁיו שֶׁלֹּא יִסַּע אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא יִשְׁמַע לוֹ בְּדִבְרֵי הַזֶּה.

וּבִדְבַר שֶׁאֵם זֶה הַצַּדִּיק שְׁמוֹהִיר מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי אֲזַהְרוֹת לְנִסֵּעַ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּשְׁהוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ מוֹנֵעַ וּמַעֲכֵב אֶת אֶחָד מֵהַנְּסִיעָה, בְּדִבַּר

שֵׁשׁ לוֹ לְאוֹתוֹ בֶּן אָדָם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גָּדוֹל אִם יִסַּע אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי עַל בֶּן מוֹנֵעַ אוֹתוֹ מִזֶּה; וְאִף עַל פִּי בֶן אֵין לוֹ לְשֹׁמֵעַ אֵלָיו בְּדַבֵּר הַזֶּה, כִּי לְנִסְעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת אוֹ לְמָקוֹם גְּנִיזָתוֹ הַקְדוּשׁ, עָלֵינוּ לְהִיּוֹת מוֹכְנִים וּמְזַמְנִים אֶפְלוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ.

הוֹרָאָה מוֹהֲרַנ"ת זִיע"א בִּזְה

וּפַעַם אַחַת יָשְׁבוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל וּבְנֵי הַר"ר יִצְחָק ז"ל וְדִבְּרוּ יַחַד מִנּוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת קִדְשֵׁת הַתְּקוּנִים הַנִּמְשָׁכִים וְנִעְשִׂים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי הַנְּסִיעָה וְהַהֲתַקְבְּצוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוֹ הַנֶּחֱמָ"ח זִיע"א בְּאוּמִין, וְהַר"ר יִצְחָק הָיָה נִכְסָף וּמִשְׁתוֹקֵק מְאֹד לְהוֹצִיא דְּבוּרִים מִפִּי אָבִיו מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, לְדַעַה בְּנוֹנֵעַ לְהַמְשִׁיכַת אֲסֻפְתָּנוּ וְהַתְּקַבְּצוֹתָנוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמִין עַד בִּיאַת גּוֹאֵל צַדִּיק.

וְאָז אָמַר לוֹ: "רְצוֹנִי לְקוֹוֹת שָׁנָה יִתְקַים עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ, אָבֵל מִי יוֹדֵעַ מִה שְׁיָכוֹל בַּח הַבְּחִירָה לְעֶרְבָב, כִּי בַח הַבְּחִירָה גָּדוֹל וְעֲצוּם הוּא מְאֹד וּמִי יִכְלֶנּוּ, וְאוֹלֵי חֵם וְשָׁלוֹם יִתְגַּבְּרוּ הַמוֹנְעִים וְלֹא יִנְיחוּ חֵם וְשָׁלוֹם לַעֲלוֹת עַל צִיּוֹנוֹ הַקְדוּשׁ, עַל בֶּן אֲנִי מוֹהִיר אוֹתָךְ בְּתוֹרַת צוּאָה, שְׂאָף עַל פִּי בֶן תִּסַּע לְאוּמִין, וּבְעֶרְבַּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה תַּעֲמִיד עֲצָמְךָ בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁתִּרְאֶה מְשִׁיחַ מְקוֹם גְּנִיזָתוֹ הַקְדוּשׁ וְתֹאמַר שֶׁם הָעֲשָׂרָה קִאֲפִיטִיל תְּהִלִּים שֶׁגָּלָה רַבְּנוֹ לֹמַר בְּשִׁבְלֵי תְּקוּן הַבְּרִית, וְתִשָּׂאֵר בְּאוּמִין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְתִתְפַּלֵּל שֶׁם אֶפְלוּ בְּאִיזָה פְּאֻלֹּשׁ וְכו'".

וּכְבֶּר נִדְפְּסָה שִׁיחָה זוֹ בְּסֶפֶר בּוֹכְבֵי אוֹר שָׁם.

וְלֹא אָמַר לוֹ שְׂיִסַּע עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמָקוֹם אַחֵר יוֹתֵר נוֹחַ לוֹ, רַק צוּהָ עָלָיו לְשָׂאֵר בְּאוּמִין אֶפְלוּ שִׁיחָהּ מְטֻלָּטֵל. כִּי זֶהוּ הָעֶקֶר, לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵל צִיּוֹן קִבְרוֹ הַקְדוּשׁ, דְּלֹא בְּדַבְּרֵי הַמִּתְנַגְּדִים הַנ"ל שְׂרוֹצִים לְחַלֵּק וּלְהַפְרִיד אֶת הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁעַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִמָּקוֹם גְּנִיזָתוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שְׁיָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעוֹשִׂים נִיחָא לְגַרְמִיּהוּ וּמִצְמִדִּקִּים לְשָׂאֵר בְּבֵית

וּלְהַתְקַבֵּץ בְּאַיִזָּה מְקוֹם שֶׁהוּא, וְאוֹמְרִים שִׁישׁוּ בְּנֵי מַעֲיָנוּ וְאֵל תְּחַוְּשׁוּ, כִּי אֲנִי מִמְּשִׁיכִים עֲלֵיכֶם קִדְשָׁתוֹ בְּהַקְבִּיץ לְבַד, גַּם בְּלִי הַתַּרְחָא וְהַנְסִיעָה אֶל מְקוֹם גְּבוּלָתוֹ הַקְדוּשָׁה, ה' יִסְלַח לָהֶם.

לדעת המתנגדים היה אפשר לחסוך הרבה מהמחלוקת

וְדַע עוֹד כִּי מוֹהֲרֵנִ"ת זִיעֲ"א לֹא הֶחְזִיק בְּדַעְתָּם שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים הַרוֹצִים לְחַלֵּק אֶת הַקְּבִיץ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִצִּיּוֹן קִבְּרוֹ הַקְדוּשָׁה, כִּי הִרְבָּה צָרוֹת וַיִּסְוִי וּמִרְיוֹת וּמִכְאוּבִים וּמִחֻלְקָת הָיָה פּוֹרֵק וּמוֹנֵעַ וְחוֹסֵד מַעֲלִיּוֹ וּמַעֲלֵל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַנִּקְרָאִים עַל שֵׁם רַבֵּנוּ זִיעֲ"א, אֱלֹהֵי הָיָה חוֹלֵק וּמַפְרִיד אֶת הַקְּבִיץ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִקִּבְּרֵי רַבֵּנוּ, כְּפִי הַגִּיּוֹנָם שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים הַנִּ"ל.

שְׁהִיָּה יָכוֹל לְהַכְרִיז עַל אֲסַפַּת הַקְּבִיץ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר טַעַפְלִיק, שְׁהִיָּה סְמוּכָה לְאוּמִין מִחֻלְדָּ חֲמֵשׁ שָׁעוֹת בְּעֶרְבֹךְ (כְּמוֹ הַנְּסִיעָה מִירוּשָׁלַיִם לְמִירוֹן בְּהַיּוֹם), אוֹ בְּלֹא־דִיּוֹן, שְׁהִיָּה יוֹתֵר סְמוּכָה לְאוּמִין מִטַּעַפְלִיק חֲצִי הַדֶּרֶךְ; וְאַחֲרֵי שֶׁהָיוּ גּוֹמְרִים לְהַשְׁתַּמֵּחַ עַל צִיּוֹן קִבְּרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ הַקְדוּשָׁה עָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַשְּׂבָב, הָיוּ אַחֵר כִּךְ נוֹסְעִים לְהַתְקַבֵּץ בְּעִיר טַעַפְלִיק אוֹ בְּלֹא־דִיּוֹן לְהַתְפַּלֵּל שֵׁם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וְשֵׁם בְּטַעַפְלִיק הָיוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְקַבְּלִים בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְלֹא הָיוּ צְרִיכִים לְדַאֵג עֲבוּר אֲכַסְנִיָּא, וְהָיוּ מִתְפַּלְלִים בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מֵתוֹךְ מְנוּחָה גְּמוּרָה, כִּי הֵרֵב אֲבִ"ד דְּטַעַפְלִיק הָיָה מֵאֲנָשֵׁי רַבֵּנוּ הַקְדוּשָׁה וְרַב אֲנָשִׁי הָעִיר הָיוּ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיָדוּעַ, וְכֵן בְּלֹא־דִיּוֹן הָיוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מוֹצְאִים לָהֶם מְנוּחָה; וְלֹא כְּבִאוּמִין שֶׁהָיוּ שֵׁם אֲזַ בְּיָמֵם הָהֵם מְתֵי מִסְפָּר מְמוֹשׁ, נָעַר יְכַתְּבָם, וְהָיוּ מְטַלְטְלִים נָעִים וְנָדִים הֵן בְּאֲכַסְנִיָּא וְהֵן בְּמִקְוֶה לְתַפְלָה, וְגַם אַחֵר כִּךְ כְּשֶׁנִּבְנְהָ הַבֵּית הַמִּדְרָשׁ שֵׁם עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, תְּמִיד הָיוּ צָרוֹת לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהָיוּ הַמַּתְנַגְּדִים זוֹרְקִים אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת לְתוֹךְ הַבֵּית הַמִּדְרָשׁ, וְהָיוּ תְּמִיד נִסִּים שֶׁלֹּא נִהְרְגוּ אֲנָשִׁים בְּיָדוּעַ.

ומוהרנ"ת ותר ברצון על כל השלוח והמנוחה הזאת, והכנים את עצמו ואת כל אנשי שלומנו בספנות ומחלקות וכו', עבור להעמיד האמת על מכוננו, שהוא לגמל ולהתקבץ ולהתאסף כל אנשי שלומנו על ראש השנה דייקא אצל ציון אדמו"ר הנגמ"ח זיע"א באומיו, משום שזה היה רצון רבנו הקדוש בעצמו כפי שהבינו דבריו הקדושים שדבר בערב ראש השנה האחרון מימי חיו הקדושים וכמבאר לעיל, שיהיה הקבוץ הקדוש על ראש השנה במקום אחד עם גניזתו הקדוש, ולא מפרדים ולא חלוקים זה מזה חס ושלום, אבל יהיו מאחדים בתכלית האחד ככל האפשר.

דברי תלמידיו ומדור לדור

ובדעה זו הלכו כל תלמידיו הקדושים, כמבאר כמה וכמה פעמים בדברי הרב ואב"ד ו"ל מפשיעהרין, וקצתם העתקנו לעיל.

ועני בספר באבי הנחל על התורה אחר פורים קורין פרשת פרה בלקו"ת סימן ע"ד, שאחרי שמפרש בסוד שיח דברי קדשו דברים נפלאים, מסיים בזה הלשון: "על פן בשבאין על ציון קברו הקדוש על ראש השנה" או נכללין כל התקונים בשלמות נפלא וזוכין לתשובה ולגאולה שלמה במהרה בימינו אמן, עד כאן לשונו.

וכן בעלי השיר שייצאו בשירי קדש, פשוט כפול משלש מרבע, להלהיב לבות בני אדם לעבודת השם ותברך על פי דרך החסידות של רבנו הקדוש הנגמ"ח זיע"א, כלם פונו לדעה אחת, וחברו עבודת הנסיעה וההתקבצות על ראש השנה יחד עם ציונו הקדוש.

הלא תראה את כבוד קדשת החסיד האמתי, פוס ממלל רברבן, מוהר"ר יחיאל מנחם מענדל בהרב ר' ישעיה שלום זצוק"ל ממעדוועדיווקא, תלמידו של גאון עוזנו מוהרנ"ת זיע"א, שהנעים זאת כמה וכמה פעמים בשיריו הקדושים שבספרו שיר ידידות:

בְּחֶרֶז ח' בֵּית הַשְּׁלִישִׁי וְהַרְבֵּיעִי, כְּתוּב בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "חֲשִׁיבוֹת וּגְדִלֹת מַעֲלֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַשְּׁנֵת בְּהַשְׁגָּתָהּ וְכו', חֲשִׁבֶתָּהּ עַל דְּרָכָהּ וְכו', וּפְעִלְתָּהּ שְׁלֵא יִכְבֶּה לְצִנָּח אוֹרָהּ, וְגַם לְאַחֵר הַסִּתְּלֻקוֹתָהּ לֹא יִכְבֶּה לְעוֹלָם אֲשֶׁךְ, לְזוֹת רִמּוֹת לְתַלְמִידָהּ בְּמֵאֲמָרָהּ שֶׁיִּקְבְּצוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַקְדָּשׁ מַעֲט הוּא בֵּית מִדְרָשְׁךָ, וְשִׁיתְּפִלְלוּ כָּל תַּלְמִידֶיךָ עַל קִדְשָׁת צִיּוֹנָה".

וּבְחֶרֶז י"ב בֵּית הַשְּׁלִישִׁי, כְּתוּב בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "...וְעֵדִין אֶתָּה עוֹסֵק בְּתַקוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ עַל יְדֵי וְכו', וְעַל יְדֵי שְׁנֵת־קַבֵּץ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְבֵית מִדְרָשְׁךָ וְעַל צִיּוֹנָה הַקְדוּשָׁה" וְכו'.

וּבְחֶרֶז י"ח בֵּית הַשְּׁלִישִׁי, כְּתוּב בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "חֵבֶר אָנִי לְכָל יִרְאֵי ה' וְכו', נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלֶיךָ, הוּא צִיּוֹנָה הַקְדוּשָׁה וּבֵית מִדְרָשְׁךָ, מִי יִתֵּן לִי כְּנֶשֶׁר בְּשָׁמַיִם דָּרָךְ וְכו', וְעַל עֵב קַל אֲדִידָה עַד בֵּית אֱלֹקִים עַל יוֹם הַגְּדוֹל וְהַגּוֹרָא יוֹם דִּינְךָ, הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְנִשְׁק קְבוּרָהּ, וּלְחַלֵּחַ קִדְשָׁת אֲבֹנֶיהָ וּלְנִשְׁק עֹפֶר קִדְשָׁת צִיּוֹנָה מְקוֹם טְמִירָתָהּ, וּלְחַבֵּר אֶת עֲצָמֵי עַם הַחֲבֵרִים לְהַתְּפִלֵּל בְּיַחַד עִמָּם בְּבֵית מִדְרָשְׁךָ, לְכָלֵּל תְּפִלָּתָנוּ עִם תְּפִלּוֹתֶיךָ" וְכו'. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ לְעֵינֵינוּ.

וְגַם כְּבוֹד הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי הַחַה"ש וְכו' מוֹהֲר"ר יִצְחָק בְּרִייטְעֶר הִי"ד מוֹאֲרֵשׁא, תַּלְמִידוֹ הַמְּבָהֵק שֶׁל כְּבוֹד קִדְשָׁת נֶכֶד רַבְּנוּ מוֹהֲר"ר שְׁמִשׁוֹן זצ"ל בְּאַרְסֵקִי, שֶׁהָיָה בְּדוֹרְנוֹ, הַמְּלִיץ בְּשִׁירוֹ הַנְּחֻמָּד הַמְּפָרָס בֵּין אַנ"ש, הַמַּתְחִיל "בְּרוּךְ ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל וְכו'", הַמְּסַדֵּר עַל פִּי א"ב, בְּאוֹת רִי"ש בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "רֹאשׁ כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה, צִוָּה לְהַתְּקַבֵּץ עַל צִיּוֹנוֹ אוֹמְנָה" וְכו'.

וְחָא חֲזִי גַם מַה שֶּׁכָּתַב כְּבוֹד קִדְשָׁת הָרֵב הָאֱלֹקִי מוֹהֲר"ר אֲבֵרָהָם ב"ר נַחֲמָן זצוק"ל מְטוֹלְמִישִׁין בְּסִפְרוֹ בְּאוֹר הַלְקוּטִים, עַל הַתּוֹרָה חֲדֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן אוֹת ס"א, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "אֲנִי אוֹרְחָא הִנְנִי לְהַצִּיג מַה שֶּׁשְׁמַעְתִּי מֵאֲבִי ז"ל בְּשֵׁם מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שְׁלֵא נִמְצָא לוֹ בְּרוּר הַהֲלָכָה וְהַמְשָׁפָּט הַנ"ל וְזֹלַת בְּשִׁלְשָׁה דְּבָרִים: חֵיּוּב

וכו' וחיוב וכו', וחיוב אסיפת הנפשות בראש השנה למקום גניזתו הקדוש". עד כאן לשונו.

כולם כאחד עונים ואומרים

הנה עיינינו הרואות ולא זר, כי כלם כאחד עונים ואומרים שגם אחר הסתלקות הצדיק האמת צריכים לנסע על ראש השנה על ציון קברו הקדוש דייקא, ולא רק ערב ראש השנה (כי לא נאמר חיוב ההתקבצות אליו ו"ל אלא על ראש השנה, ולא על ערב ראש השנה).

ובכלם פה אחד נמנו ונמרו לכלל יחד שני הענינים: מה שמשתמחין על קברו הקדוש ערב ראש השנה, ומה שאחר כך בראש השנה מתפללים יחד בבית מקדש מעט הוא הבית המדרש הגדול הנקרא על שמו ו"ל באומין - שזהו דבר אחד ממש, שיהיה נתקבל בצורה אחת תמימה, שזה באלו היו מתפללים כל הקבוץ הקדוש בראש השנה על קברו הקדוש; והורו שבאפן זה אנחנו מקימים צואת רבנו ו"ל שצוה והזהיר על זה, שגם לאחר הסתלקותו הקדוש נתקבץ יחד על ראש השנה אצלו דייקא במקום גניזתו הקדושה, כמו שהיינו מתקבצים אצלו בתיים חיותו בעלמא דין.

הוא הדבר אשר דברנו, שדברי המתנגדים הנ"ל החושבים ואומרים וכו' להפריד חס ושלום את הקבוץ שעל ראש השנה מקבר הצדיק האמת - הם נגד דעת רבנו הקדוש הננו"ח זיע"א ותלמידיו וכו' הקדושים ממשיכי השארתו בכל הדורות לנצח. ואנחנו אסור לנו להפריד את הקבוץ שעל ראש השנה מקבר הצדיק האמת. אדרבא, עלינו לחברם ולאחדם כאחד בכל האפשר.

סוף דבר

סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא (את האלקים, לרבות תלמידי חכמים) ואת מצותיו שמור ושמעת, ובין תבין היטב מעתה, פתרון נכון גמור לשאלתך, כי

ההשתפחות על ציון קברו הקדוש ערב ראש השנה ואחר כך התפללו ושהתפללו אנשי שלומנו בראש השנה בבית המדרש שלנו יחד באומין הסמוך ונראה וקרוב לציון קברו הקדוש, זה סמל והבליט ונתן גם להתנוסס לאות ולסימן דבר אחדות הקבוצה הקדוש שעל ראש השנה עם ציון קברו הקדוש, כרצון רבנו הקדוש וכמבאר לעיל.

מה שאין בן אם נאמר להשתפח ערב ראש השנה על ציון קברו הקדוש של הצדיק האמת התנא האלקי הרשב"י וכו' זיע"א במירון, ותקף אחר זה נכרח משם לנסע לירושלים על ראש השנה לעשות שם הקבוצה, הרי דבר זה מסמל ומבליט פירוד גמור בין הקבוצה הקדוש שעל ראש השנה ובין קבר הצדיק האמת הנה שייכול לעשות ראש השנה וכמבאר בלקוטי הלכות חלק ארח חיים הלכות ראש השנה הלכה וא"ו אות ב' עין שם, שזהו בנגוד גמור לדעת רבנו ז"ל.

למה זה דומה, באלו היו אומרים שלא טוב עשה חס ושלום אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א וכלל אנשי שלומנו, והיו צריכים לשמע בקול העצה הנבערה חס ושלום, להיות משתפחים ערב ראש השנה על ציון קברו של רבנו באומין, ואחר כך לנסע משם למעפליק וכו' להתקבץ שם על ראש השנה.

ואנחנו נדע וכבר כתבנו כי גאון עוזנו אדמו"ר הרב רבי נתן זיע"א לא אבה בזה ולא שמע לזאת, מחמת שזהו בנגוד לדעת רבנו הקדוש זיע"א, והשליך נפשו מנגד ועמל ויגע כל ימיו הקדושים לקבץ המון בית ישראל על ראש השנה באומין שם חלקת מחוקק ספון קברו הקדוש דייקא, ומה אנו כי נתמפש ונתחכם חס ושלום להפך חס ושלום דברי אלקים חיים ומלך עולם, הם כל בשר, ודי בזה בעת.

(מכתב קד)

רמזי רבינו הק' על הקיבוץ במירון

רמז הלבשת השנתו ב"חדי רבי שמעון"

הגע בעצמך, וכי לחנם הלביש רבנו הקדוש זיע"א את השנתו הקדושה בדבר מה שנוסעים על ראש השנה לצדיקים, ושעל ידי כלליות הנפשות אצלו שעל ידי זה נעשה שמחה בבחינת "אור צדיקים ישמח" - במאמר "חדי רבי שמעון", במבאר בלקו"א סימן ס"א עין שם היטב.

וכמו כן המבאר לקמן בסימן רי"א מה שהעולם נוסעים על ראש השנה לצדיקים - שהפונה הוא גם כן על קברי צדיקים, במבאר להדיא מהפסוק "ויקח משה את עצמות יוסף עמו" שהביא שם עין שם היטב - מחבר להתורה חדי רבי שמעון הנ"ל, במבאר בספר פרפראות לחכמה עין שם. וממילא מבאר שבכלל זה הוא מקום גניזת התנא האלקי הרשב"י זיע"א. כי הנסיעה לקברי צדיקים אמתיים הוא ממש כמו שנוסעים אליהם בחיים חיותם בעלמא דין, במבאר להדיא בלקומי תפלות חלק א' סימן ל"ג בדבור המתחיל רבנו של עולם, עין שם.

(מכתב ו)

לנסוע לצדיקים הממשיכים דרך רבי שמעון

ועקר החיוב לנסע להצדיקים אמתיים על ימי ראש השנה הקדושים, הוא דוקא לאותם הצדיקים שהולכין וממשיכין התגלות תקוני הרשב"י זיע"א בעולם, במבאר להדיא בלקומי תפלות חלק ארח חיים הלכות ראש השנה הלכה וא"ו אות ב' וזה לשונו:

"ועל כן צריכים לנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה וכו', כי עקר בחינה זאת להכניס דרך של תשובה על ידי בחינת איה הנ"ל, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח שהוא יודע

הפֿוד שֶׁל בְּרֵאשִׁית מֵאֵמֶר סָתוּם שֶׁרָשָׁב"י גָּלָה עָלָיו ע' אֲנִפִּין וְכו', וְעַל כֵּן הָעֵקֶר לִנְסֵעַ לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ זֶה וְעוֹסְקִים לְהַכְנִים דֶּרֶךְ זֶה בְּעוֹלָם כְּדִי לְהַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה שְׂבֻחַת תְּלֹוֹי הַגָּאֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל וְכו', וְעַל כֵּן הָעֵקֶר לָבוֹא לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הָעוֹסְקִים לְהַמְשִׁיךְ דֶּרֶךְ זֶה", עַד כָּאן.

וְעַתָּה בֵּין תִּבִּין אֶת אֲשֶׁר לִפְנֵיהֶ, וְכֵּן אִם הַחִיּוּב לִנְסֵעַ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים לְאוֹתָם הַצַּדִּיקִים הַמְּשִׁיכִים דֶּרֶךְ רַבִּי שְׁמֻעֹן בְּעוֹלָם, מִכָּל שָׁכֵן בְּשִׁבְדֵינוּ לִנְסֵעַ אֶצֶל רַבִּי שְׁמֻעֹן בְּעַצְמוֹ, עַל אַחַת בְּמָה וְכֵּמָה, וְדִי לִמְכִּין.

וְעַיִן עוֹד בְּהַקְדַּמַּת הָרֵב מוֹהֲר"א בֶּר"נ זצ"ל מְטוֹלְמִשִּׁין לְסַפְרוֹ בְּאוֹר הַלְקוּטִים בְּפֶלֶל הַתּוֹשִׁיעִי, שֶׁכָּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "בְּדִבְרֵי הַשְּׁגוּתוֹ וְהוֹדְעוּתוֹ בְּרוּמָמוֹת הַצַּדִּיק וְתוֹרָתוֹ, סוֹכֵב כְּנֻתָּו עַל יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת [בְּרָשָׁב"י וְהָאֲר"י ז"ל]", עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

וְעוֹד דִּבֵּר רַאיוֹי לְהָשִׁים עַל לֵב, אִיָּה אֶפּוֹא יִתְקַנֵּם עֲכָשׁוֹ תִּקּוֹן צְרוּף הַג' רֹאשִׁים יָחִיד שְׁמֵתִקְבָּצִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַמְּבֹאֵר בְּלִקּוּ"ת סִימָן צ"ד, אִם לֹא עַל יְדֵי הַנְּסִיעָה עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים אֶצֶל הַתַּנָּא הָאֱלָקִי הַרָשָׁב"י זִיע"א בְּמִירוֹן דִּיקָא.

מִכָּל הַלֵּין טַעְמֵי בְּרִירֵי דְאֵתְגַלֵּי לָנָא, רוּאִים אָנוּ בְּבִאסְפִּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה עֵצִים רַחֲמֵנוֹתוֹ וְיִתְבָּרֵךְ עַל הָרוּצִים לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוּדָתוֹ וְיִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ בְּאַמֶּת, כְּזֶה אֲשֶׁר רַחֵם עָלֵינוּ הַדּוּוִיִּים וְהַסְּחוּפִים לְתוֹר לָנוּ מְנוּחָה בְּצוֹק הָעֵתִים הַלָּלוּ בְּסוֹד "וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין וְכו'", כְּזֶה שֶׁנִּתְגַּלָּה בְּיָמֵינוּ הַחֲדוּשׁ הַנֶּעֱלָם וְהַנֶּפְלֵא לִנְסֵעַ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים לְהַרָשָׁב"י זִיע"א, וּבְאַמֶּתוֹת רוּחַ קִדְשׁוֹ שֶׁל מוֹ"ר עַט"ר הָרֵב רַא"ש זִצּוֹק"ל שֶׁזָּכָה לְגַלּוֹת זֹאת הַסְּגֻלָּה לָעַם סְגֻלָּה, לְמַעַן לֹא תִהְיֶה עֲדַת ה' בְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה חֵם וְשִׁלּוּם.

השגת רבינו הק' בעת היותו במערת רשב"י

דע, כי בהיות רבנו הקדוש במערת התנא האלקי הרשב"י זיע"א, השיג שם בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו - סוד כל בחינות התקונים הנזכרים והנשגבים הנפלאים והנזכרים ונעלמים מעין כל חי אשר עוסקים הצדיקי אמת תמיד בכל דור ודור עם כל נפשות ישראל עם קדוש החיים והמתים ועם כל העולמות התלויים בהם בכלל.

וכן סוד מה שעוסק עמהם ועם כל העולמות התלויים בהם בפרט בעת התעודות יחד, הן בעת בואם אליו לקבל הארה ממנו, והן בעת שהוא הולך ונוסע אליהם להאיר בהם.

ובעקר השיג שם, סוד עסק הצדיק האמת בתקון כל נפשות ישראל החיים והמתים בשרשם העליון עם כל העולמות התלויים בהם בכלל ובפרט ובפירטי פרטיות וכו' - בימי ראש השנה הקדושים; הן בעת היותם אצלו בחיים חיותו בעלמא הדין, והן בעת התאספותם והתקבצותם על קברו הקדוש לאחר הסתלקותו.

שני פנים בסוד העניין

והענין, דע והאמן אשר ענין היות רבנו הקדוש במערת גניזת התנא האלקי הרשב"י זיע"א במירון, הוא אחד מפלאי תעלומות השגחתו יתברך ויתעלה לנצח הגנוזים שנתגלו לנו בחסדו יתברך ויתעלה.

כי הוא סוד התכללות והתאחדות כל נפשות בית ישראל החיים והמתים, בנפש הצדיק האמת שעוסק בתקון נשמותיהם לנצח; וגם בזה כלולים פרמז כל בחינות התקונים הקדושים וכו' שיש בסוד עסק הצדיק האמת עם כלל נפשות ישראל עם קדוש החיים והמתים, עם כל העולמות התלויים בהם בכלל ובפרט ובפירטי פרטיות וכו' כנ"ל.

דְּהִנָּה עֲנִין נֹרָא וְנִשְׁגָּב זֶה מִתְפָּרֵשׁ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל לְשָׁנֵי פָּנִים: פֶּן הָאֶחָד, שְׂרַבְנוּ הַקְדוּשׁ - הוּא סוּד שְׂרֵשׁ כָּלִלִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, לְגַבִּי הַתִּנָּא הָאֱלֹקִי הָרִשְׁבִּי יִזְע"א - שֶׁהוּא הַצָּדִיק הַחֲכָם וְהָרַב הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר. פֶּן הַשָּׁנִי, שֶׁהַתִּנָּא הָאֱלֹקִי הָרִשְׁבִּי יִזְע"א - הוּא סוּד שְׂרֵשׁ כָּלִלִיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, לְגַבִּי רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ - שֶׁהוּא הַצָּדִיק הַחֲכָם וְהָרַב הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר.

וְשָׁנֵי פָּנִים אֵלּוּ, שְׁנֵיהֶם אֵמֶת וְיָצִיב וְנִכּוֹן וְכו'. כִּי פֶן הָרִאשׁוֹן מוֹרָה לָנוּ לְדַעַת סוּד עֲנִין תִּקּוֹן אִסְפַּת וְקִבּוּץ כָּלֵל נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים עַל קִבְרוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל הַצָּדִיק הַחֲכָם וְהָרַב הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר; וּפֶן הַשָּׁנִי מוֹרָה לָנוּ לְדַעַת סוּד עֵסֶק הַצָּדִיק הַחֲכָם וְהָרַב הָאֵמֶת שְׁבִדּוֹר בְּתִקּוֹן כָּלֵל נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים בְּשָׁנֵי אִפְּנִים:

א. בָּעֵת שֶׁהַצָּדִיק נֹסֵעַ אֶל הָעוֹלָם לְהֵאִיר בָּהֶם (וְזֶה מְבֹאֵר בַּפְּשׁוּטוֹת כִּי מֵה שְׂרַבְנוּ נֹסֵעַ לְהָרִשְׁבִּי יִזְע"א, זֶה בַּחֲנִינַת מַה שֶׁהַצָּדִיק הוֹלֵךְ וְנוֹסֵעַ לְהֵאִיר בְּהַתְלַמִּידִים).

ב. בָּעֵת שֶׁהָעוֹלָם בָּאִים אֵלָיו לְקַבֵּל הָאֶרֶה מִמֶּנּוּ. (הֵגֶם שְׂאֵמְרָנוּ כִּי זֶה שְׂרַבְנוּ נֹסֵעַ לְהָרִשְׁבִּי יִזְע"א הוּא בַּחֲנִינַת מַה שֶׁהַצָּדִיק הוֹלֵךְ וְנוֹסֵעַ לְהֵאִיר בְּהַתְלַמִּידִים, מִכָּל מְקוֹם גַּם זֶה אֵמֶת. כִּי הַצָּדִיק הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד, אֵף עַל פִּי שֶׁשֶּׁשֶׁהוּא נֹסֵעַ בְּדֶרֶכִּים לְהֵאִיר בְּהָעוֹלָם נִרְאָה כְּמִטְלָטֵל וְאֵינוֹ עַל מְקוֹמוֹ בְּבֵיתוֹ, עַל כֵּן זֶה בְּאֵמֶת אֵינוֹ מְטִלָטֵל כָּלֵל, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא בָּא שָׁם הוּא בֵּיתוֹ, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ כְּמִבְּאֵר בְּלִקּוֹ"א סִימָן קע"ב עֲנִין שָׁם, וְהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּמִבְּאֵר בְּלִקּוֹ"ת סִימָן א' בְּהַתְּוֹרָה תִּקְעוּ מְמִשְׁלָה אוֹת י"ד עֲנִין שָׁם, וְעִין עוֹד שָׁם בְּסִימָן נ"ו, וְעִין עוֹד בְּלִקּוּשֵׁי הַלְכוֹת חֵלֶק חוֹשֵׁן מִשְׁפָּט הַלְכוֹת שְׁלוּחִין הַלְכָה ד', וְסוּד זֶה נִרְמָז בְּבִרְכוֹת דָּף יו"ד ע"ב בְּמֵה שְׂאֵמֶר רַבִּי יוֹחָנָן עַל הַפְּסוּק וְיִתְשַׁבְתּוּ הָרַמְתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ" (שְׂמוּאֵל א' ו') - "בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִלָּךְ, שָׁם בֵּיתוֹ עֲמוֹ").

הרי לפנינו איך שמשגני פנים אלו ביחד, נתברר לנו היטב סוד כל בחינות התקונים הקדושים וכו' שיש בעסק הצדיק החכם והרב האמת שבדור עם כלל נשמות ישראל החיים והמתים עם כל העולמות התלויים בהם בכלל ובפרט, הן בחיים חיותו בעלמא הדין, והן לאחר הסתלקותו הקדוש פשפאים על קברו הקדוש, והבן מאד.

סוד מה שהיה רבינו הק' שמח כל אותו הלילה

ומעתה חל עלינו חובת הבאור לבאר מה שפתבנו למעלה, שבעקר השיג שם רבנו הקדוש סוד עסק הצדיק האמת בתקון כל נפשות בית ישראל החיים והמתים בשרשם העליון עם כל העולמות התלויים בהם בכלל ובפרט ובפרטי פרטיות וכו' - בימי ראש השנה הקדושים, כנ"ל.

דע והאמן, כי סוד ענין מה שרבנו הקדוש היה שמח מאד כל הלילה בשמחה גדולה שם במערת הרשב"י זיע"א במבאר היטב בספר שבחי הר"נ בסדר הנסיעה שלו לארץ ישראל סימן י"ט - הוא אחד ומיוחד עם המבאר בלקו"א בהתורה חדי רבי שמעון סימן ס"א אות ז', מה שהלביש רבנו ז"ל השגתו הגבוהה והעצומה שעל ידי זה שנוסעים על ראש השנה לצדיקים אמתיים וכלם פאים ונכללים יחד בתוך הצדיק הדור שזה בחינת אבני יעקב שנקללו כלם בתוך אבן שתיה, על ידי זה נמתקים כל הצמצומים והדינים בכלל ובפרט ובפרטי פרטיות וכו' ונעשה שמחה בסוד "אור צדיקים ישמח" - וכל זה הלביש בסוד "חדי רבי שמעון וכו'".

וכשנצרך המבאר כאן עם המבאר לעיל בבאור השגני פנים, יוצא לאור ברור סוד עסק הצדיק וכו' עם כל נשמות ישראל וכו' בכלל ובפרט ובפרטי פרטיות וכו' - בראש השנה, הן פשפאים אליו בחיים חיותו בעלמא הדין, והן לאחר הסתלקותו פשפאים על קברו, והבן מאד.

בסוד "חדי רבי שמעון"

וְלֹאֹר דְּבָרִים אֵלּוּ נִרְאָה מִרְחוֹק נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת יְסוֹד וְשִׁרְשׁ יְסוֹד הַיְסוּדוֹת שֶׁבְּהִתְקַשְּׁרוֹת לְרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ הַנּוֹבֵחַ זִיע"א, וְהוּא מֵה שֵׁיִסְדָּה גֵּאוֹן עֲזוּגוֹ אֲדוֹנֵינוּ מוֹהֲרֵנָת וְצוֹקֵלֵלָה זִיע"א הַחַיִּיב לְהִתְקַבֵּץ בְּלִנּוּ יַחַד בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים עַל קֶבֶר רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ זִיע"א בְּאוֹמִין, וּמִסֵּר נַפְשׁוֹ עָלֶיהָ, כְּמִבְאָר בְּסֵפֶר טוֹבוֹת וְכְרוֹנוֹת סִימָן ח', עִין שֵׁם.

וּכְזֶה תִּבְיֵן גַּם שִׁרְשׁ דְּבָרֵי הָרַב מוֹהֲר"א בֵּר"נ וְצוֹק"ל בְּסֵפֶרוֹ בְּאוֹר הַקְּלוֹטִים עַל הַתּוֹרָה חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן הַנִּל, מֵה שֶׁכָּתַב בְּאוֹת ס"א שִׁשְׁמַע מֵאֲבִיו ז"ל בְּשֵׁם מוֹהֲרֵנָת ז"ל, שֶׁגַּם חַיִּיב אֶסְפֵּת הַנִּפְשׁוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמָקוֹם גְּנוּזָתוֹ הַקְדוֹשׁ - נִתְּבָר לֹא בְּדוֹר הַהִלָּכָה וְהַמְשָׁפֵט הַמִּבְאָר שֵׁם בְּהַתּוֹרָה חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן הַנִּל.

וְאֲשֶׁר שֵׁם לְבוֹ אֶל דְּבַר ה' רוֹאֶה זֹאת בְּעֵינָיו, מִזֶּה שֶׁדִּבֶּר רַבְּנוּ ז"ל מְעַנֵּן הַנְּסִיעָה לְצִדִּיקִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַנֶּדְפָס בְּסִימָן רי"א, שִׁשְׁס מִבְּאָר גַּם הַנְּסִיעָה לְקִבְרֵי צִדִּיקִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּסוֹד "וַיִּקַּח מִלֵּוֹי אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף וְכו'" - סְמוּךְ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תַּקס"ה, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה נֶאֱמַר מֵאֲמֹר חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן סִימָן ס"א, כְּמִבְאָר כָּל זֶה בְּסֵפֶר חֲדֵי מוֹהֲר"ן סִימָן נ"ט בְּשִׁיחוֹת הַשִּׁיבִים לְהַתּוֹרוֹת, עִין שֵׁם.

(מכתב י')

היה בטל הבחירה

וְכָל מְעַנֵּן בְּצִדִּיק יִרְאֶה אִיד שְׁמוֹ רַע"ר ז"ל הַנִּל כְּתַב שֵׁם הַדְּבָרִים בְּדִבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּמִסְבִּיר וּמוֹכִיחַ גָּדֵל נְחִיצוֹת הַנְּסִיעָה הַזֹּאת בְּצוֹק הָעֵתִים הַלָּלוּ, אֲבָל הַיִּחַ הַבְּחִירָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

אֲבָל לְמִי שֶׁזָּכָה לְשִׁמּוֹעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבֵּר אֹתוֹ פֶּה אֶל פֶּה בְּאַמֶּת בְּלִי קִנְטוֹר וְנִנְחָחוֹן וּפְנִיּוֹת, הִיָּה בְּטַל הַבְּחִירָה אֲצִלּוֹ בְּדִבְרֵי זֶה. וּבְפֶרֶט הַמְקַבְּלִים אֵלָיו בְּיוֹתֵר שְׁזָכִינוּ

לְשִׁמוֹעַ שִׁיחוֹת נִזְרָאוֹת בְּנִדּוֹן זֶה שְׂכַמְעַט שְׂאֵפֶשֶׁר לְרָאוֹת אִיד שְׂרַבְנוּ הַקְדוֹשׁ
זִיע"א נָבֵא עַל זֶה.

וּבִפְרָט מֵאֶחָד הַשִּׁיחוֹת שְׂזַכְנוּ לְשִׁמוֹעַ סֶדֶר הַשְּׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת שֶׁהָיָה בֵּין הַתָּנָא
הָאֱלָקִי הַרְשֵׁב"י זִיע"א וּבֵין רַבְנוּ הַקְדוֹשׁ זִיע"א וְכו' עַתָּה הָיוּתוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַל
צִיּוּנוֹ הַקְדוֹשׁ בְּמִירוֹן, וְטַעַם הָיוּתוֹ בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד שֶׁם כְּמִבְּאֵר בְּסֶפֶר
שְׁבַחֵי הַר"נ בְּסֶדֶר נִסְיַעְתּוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל סִימָן י"ט עֵין שָׁם, וְאִי אֶפְשָׁר לְכַתֵּב
הַכֹּל כִּי אֵין מְגִלִּים זֹאת אֱלָא לְצִנּוּעִים שְׂכַצְנוּעִים כְּמוֹ שְׂכַתּוּב "וְאֵת צִנּוּעִים
חֻכְמָה" וְדִי לְמַבִּין.

וְכֵן מִהַשִּׁיחוֹת שֶׁדִּבֶּר רַבְנוּ הַקְדוֹשׁ זִיע"א בְּעַת שְׁגִלָּה הַהִתְנַלּוֹת נִפְלָא מְסוֹד
גְּדֻלַּת הַתָּנָא הָאֱלָקִי הַרְשֵׁב"י זִיע"א, דִּיקָא בְּדֶרֶךְ נִסְיַעְתּוֹ לְאוּמִין לְהַסְתַּלֵּק שָׁם
וּלְקַבּוֹעַ שָׁם הָרֹאשׁ הַשְּׁנָה בְּחֵייו הַקְדוֹשִׁים וּלְאַחֵר הַסְתַּלְקוֹתוֹ, וְדִי לְמַבִּין.

(מכתב ו)

בשעתא דאתי רבינו הק' במערתא דרשב"י

אֲשׁוּבָה וְאֵלֶכָה אֶל מְקוֹמִי הָרֹאשׁוֹן לְהַמְשִׁיד בְּסִפּוּר שִׁיחָה קְדוֹשָׁה הַנִּלְלָה,
וְאִבְקֶשָׁה מֵאֵת ה' שִׁיְהָא עִם פִּי בְּעַת הַטִּיפִי שְׁלֵא אֶכְשֵׁל בְּלִשׁוֹנִי חֶסֶם וְשָׁלוֹם
וְכו'. וְאַתָּה אֱהוּבִי יְקִירִי, הֵמָּה אֲזַנְךָ וְשָׁמַע אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ, שִׁים הַדְּבָרִים
בְּלִבְךָ וְלֹא תִגַּלֵּם כִּי אִם וְכו', וּבְטוֹחַ אֲנִי שְׂתַדַּע לְמַחְתֵּם יְתֵה בְּמִבְרָקָא
דְּגוֹשְׁפִּנְקָא גּוֹ בְּגוֹ, וְתִזְכֶּה לְמִיתֵב בְּגוֹהֲרָקָא וּלְחַזּוֹת בְּנֶעֱם ה', בְּסוֹד נְהוּרָא
דְּתוֹנִיָא מְלֻגָּאוּ.

מאן הוא דין

בְּשַׁעְתָּא דָּא דְּעִיִּיל וְאַתִּי רַבְנוּ הַקְדוֹשׁ בְּמַעְרֵתָא דְּרַשֵׁב"י וְכו' זִיע"א, עָאֵלוּ עֲמִיָּה
כָּל מִינֵי רִיחִין טָבִין וּבְשָׁמִין יְקִירִין, כְּמוֹ בְּשַׁעְתָּא דְּאַתִּי קֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא לְגַנְתָּא
דְּעַדָּן בְּפִלְגָּנוֹת לִילִיָא לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא בְּנִשְׁמַתְהוֹן דְּצִדִּיקָא, וְאַתְנַהֲרִירוּ כָּל עֲלָמִין,
וְדַמְכִּין קְדִישִׁין דְּבְּמַעְרֵתָא קְדִישָׁא אֲתַעֲרוּ.

וּבְדִין פְּרוּזָא קָרָא בְּחֵיל: מָה שְּׁמִיָּה דְּצִדִּיקָא קִדְיָשָׁא דִּין יְסוּדָא דְּכָל עָלְמִין, דְּרִשּׁוּתָא אֲתִיָּהִיב לִיהּ לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין קִדְיָשִׁין וְלֹאֲנִהֲרָא בְּכָל אֲדְרוּגִין דְּמִלְכָּא קִדְיָשָׁא עֲלָאָה, דְּעַל הַשְׁתָּא בְּמַעֲרֵתָא קִדְיָשָׁא דָּא. פְּרִיד מִתִּיהּ לְשָׁלָם.

מֵאן הוּא דִּין דְּלֹא חַיִּים עַל יְקָרָא דִּילִיהּ מְדַעַם, בְּרַם בְּגִין יְקָרָא דְּקִדְשָׁא פְּרִיד הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ, נְחִית וְאַפִּיל גְּרַמְזוּהִי בְּרַפְשָׁא וּבְמִינָא, וְכָל עוֹבְדוּהִי לְאוּקְמָא שְׂכִנְתָּא מַעֲפָרָא.

מֵאן הוּא דִּין דִּידַע אֲסוּתָא דְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא, וְעָסִיק עִמָּהּ וּמְלִיל מְלִילִי תַנְחוּמִין עַל לְבָתָּא, וּמִסִּי כָּל מְכֹאבִין וּמַרְעִין בִּישּׁין דִּילָהּ, וְחִבְשׁ מַחֲן וְתַבִּירָן וּמְכַתְּשִׁין דִּילָהּ בְּסַמָּא דְּחַיִּי לְעָלְמִין.

מֵאן הוּא דִּין דְּלֹא חַיִּים עַל פְּנוּקָא דִּילִיהּ, וִידוּהִי מִטְּנָפֶן וּמְלַכְלָכֶן בְּדָמָא וּבְשָׁפִיר שְׁלִיָּתָא, לְדַבָּאָה אֲתִתָּא לְבַעֲלָהּ.

מֵאן הוּא דִּין דְּחָפֵר וְאַשְׁכַּח בִּירָא דְּמִין מְבוּעִין, וְלִמְדֵּי יְתָהּ מִכָּל כְּתָמִין וּטְנוּפִין דִּילָהּ. מֵאן הוּא דִּין דְּזוֹלִיף עָלָהּ אֱלוֹן בְּשָׁמִין וְרִיחִין טָבִין, לְאַתְבָּא בְּהוּ נִפְשָׁה דִּילָהּ בְּגוּהָ, וְלִקְשָׁמְתָּהּ לָהּ בְּכ"ד קְשׁוּמִין דְּמַטְרוּנִיתָא וְלֹאֲיִתָּאָה לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְלַחֲבָבָה עָלֶיהּ וְכו' וְכו'.

אֲנָא הוּא דִּין

עָנָה רַבְּנָה וְאָמַר, וְקָלִיָּה אֲזִיל וְאַתְבָּשָׁם וְאַשְׁתַּמַּע בְּכָל עָלְמִין עֲלָא וְתִתָּא: אֲנָא הוּא דְּמַעֲלִיל וְאַעֲלֵנָא הַשְׁתָּא בְּמַעֲרֵתָא קִדְיָשָׁתָא הָדִין. אֲנָא שְׁמַאי נְחָמֶן בֶּן שְׁמֻחָה וּפִיגָא, דְּקָא אֲתִינָא מִזְרַעָא קִדְיָשָׁא דְּמַרְנָא וּרְבָנָא יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּר לְטוֹב, דְּאַתִּיחֶם וְאַתִּי מִזְרַעָא קִדְיָשָׁא דְּדוֹד מִלְכָּא מְשִׁיחָא.

אֲנָא הוּא דִּין דְּאַחַדְנָא בְּשָׁמְיָא וְאַרְעָא. אֲנָא הוּא דִּין דְּעָסִיקָנָא בְּנַח"מָתָא דְּקִדְשָׁא פְּרִיד הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ דְּהִיא בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל יוֹנָה תַּמָּה קִדְיָשָׁתָא.

אָנאָ הוּא אַסְיָא דְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא קדִישָׁא עֲלָאָה. אָנאָ הוּא דִּין דְּאִית בִּי חֵילָא בִּידָאִי לֹא־פָקָא מִנָּה חֲצִין דְּמִשְׁיַחִין בְּסַמִּין דְּמוֹתָא דְּזָרִיק בְּה חוּיָא בִּישָׁא קדִמָּאָה, וְלֹא־תָבֵא לֹון בְּרִישָׁא דִּידֵיהּ, לִזְרָקָא לֹון בְּלוּעָה דְּחוּיָא בִּישָׁא קדִמָּאָה, וְיִהוּוֹן תַּמּוֹן עַד זְמַנָּא דִּיפְלוּט מִמְּעוּזֵיהּ כָּל חֵילָא קדִישָׁא דְּבָלַע וְכו' (און אײך הייל זיא).

אָנאָ הוּא דִּין דְּעִסְקָנָא לְהַתְקַפָּא חֲלָשִׁין, תְּנֵהוּ דְּנִבִּית לֹון חוּיָא בִּישָׁא קדִמָּאָה, וְלֹא אִית בְּהוֹן חַד אַבְר שְׁלִים מִפְּרֶסֶת רִגְלֵיהוֹן עַד קֶרְקַפְתָּא דְּרִישִׁיהוֹן, וְלִבִּיהוּ פִּי־גִין מִלְּמַעְבַּד תִּיּוֹבְתָא, בְּגִין דְּלֹא אִית בְּהוֹן חֵילָא לֹא־תָבֵא בְּתִיּוֹבְתָא שְׁלִימָתָא, וְאָנאָ עִסְקָנָא לְהַכְנִים שְׂכָל וְכִי־נָה בְּתוֹנִיָּא דְּלִבְהוֹן וְלִשְׁמִי־חָאָה לֹון בְּגִין דִּיתְקַף לְבָהוֹן לֹא־תָבֵא בְּתִיּוֹבְתָא שְׁלִימָתָא קָדָם רַבּוֹן כָּל עֲלָמִין, וּמִנְהִיג לֹון בְּאַרְח מִישַׁר בְּשִׁמְחָה וּבְחִדּוּה לְקִיָּמָא פְּקוּדִין דְּאוּרִיתָא קדִישָׁתָא בְּחִדּוּתָא וּבְשִׁפּוּרֵת לְכָא מִסְּגִי כִּי־ל טוֹבָא.

אָנאָ הוּא דִּין דְּבָלַחוּ אֶתְנֵהוּ בִי, בְּגִין דְּאָנאָ הוּא דְּמַעַרְבְּנָא קַמִּיה דְּקדָשָׁא בְּרִיד הוּא מִן קָדָם דְּאֶבְרֵי עֲלָמִין, בְּדִיל כָּל נִשְׁמָתֵהוֹן דְּזָרְעָא קדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל, וְכַבִּילָנָא עָלֵי לֹא־תָבֵא לֹון בְּסוּף יוֹמִיָּא לְפִלְחָנָא דְּמֹאֲרִיהוֹן דְּעַבִּיד שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְכָל חֵילֵיהוֹן בְּשִׁיתָא יוֹמִין, וְעַתִּיד לְחִדְתָּאָה לֹון וְכו' וְכו'.

מי-רון?

וּבְדִין קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְשָׂאֵל שְׂאֵלְתָּא: "מִי - רון" וְכו'. עֲנָה רַבּוּנֵנוּ וְאָמַר: "אַנִּי - רון" וְכו'. וּבְדִין אֶתְגַּלִּי יְקָרָא דְּקדָשָׁא בְּרִיד הוּא, וְכָל נִשְׁמָתֵהוֹן דְּצַדִּיקָיָא קדוּשִׁי עֲלִיּוֹנִין, בֵּין דְּאֵלִין דְּכָבֵר הוּוּ בְּעֲלָמָא, וּבֵין דְּאֵנוּן דְּעַתִּידִין לְמֵהִי בְּעֲלָמָא הָדִין, בְּלָהוּ אֲתוּ לְמַחְמֵי וּבְעוּ לְמִשְׁמַע נְגוּנָא קדִישָׁא דְּנַפִּיק מִכְּנוּרָא דְּרַבּוּנֵנוּ הַקְדוּשׁ.

וְקָלָא נַפִּיק וּבְמִשׁ כָּכֵל רַקִּיעִין וְאַשְׁתַּמַּע בְּכָל עֲלָמִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין: הָדִין הוּא נַחֲמָן בֶּן שְׁמַחָה וּפִינָא, בְּרָא יְקִירָא קדִישָׁא דִּילִי, עַבְדָּא דְּקדָשָׁא בְּרִיד הוּא, עֵינָא

חד דְּרַחְמֵי דִּילִי; דִּין הוּא גִבֵּר בְּגִבְרִין דִּי רוּחַ אֱלֹהִין קִדְּיָשִׁין בֵּיהּ, רוּחִיהּ רוּחָא דְקִיּוּמָא, וְעֲלִיהּ אֲתָמַר בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְגו' יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפָּאֵר, וּבְגִינִיהּ מִתְקַיְמִין שְׂמַיָּא וְאַרְעָא וְכָל חַיִּלְהוֹן, וּמִלְכָּא צְבִי בִיקְרִיהּ, לִיהּ אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא לְמִשְׁרֵי שִׁירְתָּא וּלְנִגְנָא נִגְנָא עֲלָאָה קִדְּיָשָׁא הַמְשַׁמֵּחַ אֱלָקִים וְאַנְשִׁים.

וּבְדִין רַבְּנֵי הַקְדוּשׁ נָסִיב כְּנֻדָּא דִּידִיהּ בִּידוּי דְאִית בֵּיהּ שְׁבָעִין וַתְּרִין נִימִין, וְשָׁרֵי לְמִשְׁרֵי שִׁירְתָּא וְנִגְנָא וְתַשְׁבַּחְתָּא דְכָלִּילָא מַעֲשֶׂרָה מִינֵי נִגְנֵה שְׁבָעָה יֶסֶד דְּדוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם סֵפֶר תְּהִלִּים, וְהוּא הַשִּׁיר שֶׁיִּתְעַר לְעֵתִיד.

וּבְשִׁירוּתָא דְהָאֵי נִגְנָא קִדְּיָשָׁא אֲתַפָּרֵשׁ בְּנַעֲמֵי כָּל אַנּוּן תְּקוּנֵי קִדְּיָשִׁי דְעַבְדוּ צִדִּיקֵי עֲלָמָא בְּחִיּהוֹן וּבְמִיתְהוֹן, הֵן דְּמִיתוּ עַל עֲרֻסִיּהוּ, וְהֵן אַנּוּן דְּמִסְרֵי גְרַמִּיּהוּ לְמִיתָה עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, מְדָרָא דְאָדָם קִדְּמָאָה עַד דְּרָא דִּילִיהּ (וְעַל פִּי זֶה תִּבִּין קֶצֶת מַה שְּׁכָתֵב מוֹהֲרֵנָ"ת ז"ל בְּמִכְתָּבֵי הַקְדוּשִׁים מִכְתָּב ש"נ, שְׁכָל זֶה הוּא דְבַר קָטָן אֲצִלּוֹ ז"ל), דְּאֵנּוּן אִסְתָּא דְבִרְתָּא דְמִלְכָּא קִדְּיָשָׁא וְכו'.

נַעֲמֵי דְרַמִּיזָא עַל ר"ה

וְכַד שָׁרֵי רַבְּנֵי הַקְדוּשׁ לְמַפְרֵט תְּקוּנֵי קִדְּיָשִׁי דְעַבִּיד וְתִקֵּן אִיהוּ, כְּדִין אֲנַפּוּהִי אֲתַנְהִירוּ בְּנִהְיָרוֹ עֲלָאָה, וְכָל הַצִּדִּיקִים יֵצְאוּ בְּמַחֹל, וְנַעֲשֶׂה שְׂמִיחָה וְחִדּוּהּ גְדוּלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְכָלֵם הוֹדוּ לָהּ וְאָמְרוּ בְּרוּךְ ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית גּוֹאֵל וְכו', אֲשֶׁרֵי מִי שְׂוָה יֵצֵא מִחֲלָצִיו. וְשִׁלְשָׁה וְכו'.

וְכַד שְׂמַעוּ מִנִּגְנָא דָּא חַד נַעֲמֵי דְרַמִּיזָא עַל תְּקוּנָא יְקִירָא עֲלָאָה דְאֲתַנְגְּלִיא עַל יְדוּי לְאֲתַכְּנֶשְׁאָה לְגַבִּיּה צִדִּיק חֵי עֲלָמִין בְּיוֹמֵי דְרַאשׁ הַשָּׁנָה - כְּדִין לֹא הוּוּ בְּהוּ יִתִּיר חִילָא וְכו', וְרַבְּנֵי הַקְדוּשׁ הִנְנִימ"ח זִיע"א יַחַד עִם רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָא זִיע"א וְכו', אֲתַקְּשְׁרוּ בְּקִמְיָרָא חֲדָא וּבְרַחֲמֵתָא עֲזִיזָא, בְּסוּד אֲנֵן כָּלְלָא דְכָלָא, וּבְסוּד אֲנֵן בְּחִבְיּוּתָא תִּלְיָא מִלְתָּא הַנְּאָמַר בְּהַאדְרָא קִדְּיָשָׁא, וּמוּכָא בְּלָקוּ"א בְּהַתְּוֹרָה פֶּתַח רַבִּי שְׂמַעוֹן סִימֵן סמ"ך וּבְהַתְּוֹרָה חֲדִי רַבִּי שְׂמַעוֹן סִימֵן ס"א עֵין שָׁם,

וְאִתְּדַבְּקוּ בַּחֲדָא בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּסוּד הָאֱהָבָה שְׂפִדְעַת, שְׁהִיא הָאֱהָבָה שְׁתִּיהָ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׂבִשְׁמִים קִדְּם הַבְּרִיאָה בְּמִבְאָר שֵׁם בְּהַתְּוֶרָה מִי הָאִישׁ הַחֹפֶץ חַיִּים סִימֹן ל"ג אוֹת ה' עֵין שֵׁם, וְיוֹתֵר מְזוּה, כִּי כְּשֶׁנִּכְלָלִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּבַחֲיָנָה זֶה אַחֵר הַבְּרִיאָה, הָיָה שְׁלִים יָתִיר.

וּבְדִין קֹדֶשׁ בְּרִיד הוּא אֶפְתַּח לוֹן כָּל גְּנוּזֵי דְּמִלְכָּא וְכו', וְחֲמוּ מֵאִי דְּחֲמוּ וְכו', וְלֹא חָמִי בַר נֶשׁ וְלֹא שׁוּם מִלְּאָךְ וְשִׁרְף וְכו' וְכו' וְכו' מִן יוֹמָא דְּעָאֵל רְעוּתָא קָמִי קֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא לְמִכְרֵי שְׂמִיָּא וְאַרְעָא וְכו' עַד פְּדוּן, כְּמָה דְּחֲמוּ אֲנִין בְּהִיָּא שְׁעָתָא.

לְקִיִּים בְּהֶם מִצְוֹת הַכִּנְסַת אוֹרָחִים

וּבְתֵר הָכִי חַד קָלָא דְּעֻצִּיבּוֹ אֲשֶׁתְּמַע מְנִימָא דְּכִנּוּרָא כְּרֻגָא חֲדָא, וְשָׂאֵל הַרְשָׁב"י זִיע"א אֶת רַבְּנּוּ הַקְדוּשׁ, מֵאִי הָאִי דְּשִׁמְעָנָא תְּכוּף חַד קָלָא דְּעֻצִּיבּוֹ וְכו'.

וְאָמַר לוֹ רַבְּנּוּ הַקְדוּשׁ, קָלָא דָּא דְּשִׁמְעָתָ, הוּא קָלָא דְּאֵלִין עֲאָנָא רִפְכִּין וְנִינְקִין, דְּרַעֲיָא דְּלֵהוֹן אִמְכֹּר מְנָהוֹן כְּרֻגָא זְעִירָא, וְתַעוּ בַּחֲקָלָא וּבְטוּרֵיָא וּבְעוּ מֵיָא לְמִשְׁתִּי לְמִרְוֵי צַחוּתָא דְּלֵהוֹן וְלֹא אֲשַׁכְּחוּ, וְאֵזְלוּ וְאִתְּבַדְּרוּ בְּמִדְּבָרָא בִּינֵי חֵיוֹת בְּרָא דְּשִׁכִּיחִין תַּמָּן זָאבִין וְנִמְרִין וְכו', וְעֲאָקוּ לֵהוֹן טוּבָא, מְנָהוֹן אֶכְלוּ, מְנָהוֹן תְּבִירוּ גְּרַמִּיָּהוּ, אוּף אֲנִין זְעִירִין דְּאֶצְלָחוּ לְמַעַרְק וּמָטוּ לְגוֹ חֲטָרִין דְּלֵהוֹן, אוּף אֲנִין לֹא אֲשַׁכְּחוּ גִיחָא, וְעַל דָּא מְשׁוּעֵין בְּתִבּוּרֵי דְּלִפְּא, רַעֲיָא רַעֲיָנָא מְהִימָנָא, עַד אֵן אֲנִתָּ מַפְטֹר מְנָן, עַד אֵן תִּשְׁבּוּק יִתְנָא וְכו' וְכו' וְכו'.

וּבְדִין בְּהִיָּא שְׁעָתָא אֶסְתַּפֵּם בֵּין וְכו', דִּי בְּעַקְבָּתָא דְּמִשִּׁיחָא, כִּד תִּתְגַּבֵּר חַס וְשְׁלוֹם הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְתִתְפַּשֵּׁט לְבִלְתִּי תַת לְבוּא וְלֵהֲתַקְבֵּץ עַל צִיּוּנֵי הַקְדוּשׁ בְּאוּמִין עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים וְכו', יִשְׁתַּדְּלוּ הֵם בְּאַסְפַת צֹאן קֳדָשִׁים הַמְסִתּוּפִּים בְּצִלּוֹ צֵל הַקֹּדֶשׁ וְכו', לְקַיֵּם בְּהֶם מִצְוֹת הַכִּנְסַת אוֹרָחִים בְּרִשׁוּתָא דְּלֵהוֹן בְּסִבָּר אֲנִפִּין נְהִירִין, לְמִיכַל וּלְמִשְׁתִּי וּלְמִיבִת וּלְמַעַבֵּד כָּל דְּצָרִיד לוֹן וְכו', אוּף צְלוּתָהוֹן וְדַמְעִיהוֹן דְּכָל עָמָא קֹדִישָׁא וְכו', וּבְפִרְט צְלוּתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן

וּדְמַעִיהוֹן וְכו', וְכַבְּלוֹן אֲנֹן וְיִמְטוּ לְהוֹן לְגַבִּי הָאִי נִחְלָא דְמִימּוֹי נָבְעִי וְלֹא פְסִיקוּ
לְעֵלֶם, מְקוֹרָא דְחֻכְמָתָא קְדִישָׁא וְכו', עַד כִּי יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְכִימוֹת עֲנִיתֵנוּ
יִשְׁמַחְנוּ וְעֵין בְּעֵין נִרְאָה בְּשׁוּב ה' צִיוֹן, אֲכִי"ר.

וְקָלָא דְנִגְנוּנָא אֶתְקַף וְאֶתְפַּסֵּם, וּבְדוֹן נַעֲשֶׂה שְׂמַחָה וְחִדּוּהָ גְדוּלָּה וְעֲצוּמָה, וְרָקְדוּ
יַחַד רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ וְהַרְשֵׁב"י וְכו' וּמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְכָל שְׂבָעָה רוּעִים וְכו' עֲמָהֶם
וְשֹׁאֵר כָּל הַצַּדִּיקִים אַחֲרֵיהֶם, כָּל אוֹתָהּ הַלֵּילָה, וּבְדוֹן אֲשֶׁתְּכַלְלוּ שְׂמִיָּא וְאַרְעָא
וְכָל חִילִיהוֹן בְּדַתְקֵן לְמַהּוּ בְיוֹמֵי דִיתִי מְלָכָא מְשִׁיחָא וְכו'. וְלֹא עָאֵל חִדּוּתָא קָמִי
קְדִישָׁא בְּרִיד הוּא כְּחִדּוּתָא הֵהִיא, מִן יוֹמָא דְאֶתְחַרַּב בִּי מִקְדָּשָׁא שִׁיבְנָה בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וְכַד נִהִיר צַפְרָא וְסִימּוֹ צִלּוֹתֵהוֹן, וְרַבְּנוּ הַקְדוּשׁ בְּעִי לְמִיזֵל לְאַרְחִיָּה, אֲזִלוּ כְּלָהוּ
עֲמִיָּה לְאַלְוָאָה יְתִיָּה, וְכָל חַד וְחַד יִהְיֶה לִיהָ מִתְּנָן וְנִבְזָבֵן וְכו', וְגַם וְכו' יִהְיֶה לִיהָ
חַד נִבְזָבֵן לְמִיָּהֵב לְאַנּוֹן דְּשֹׁאֲלִין בְּשִׁלְמָא דִּילִיהָ וְכו'.

(מכתב י')

ביאור תיבת - וכו'

חֲשַׁבְתִּי דְרַכִּי וְרֵאִיתִי כִּי נַחוּץ לְכָתֵב עַל הַסֵּפֶר גַּם מָה שֶׁנִּדְפְּרָנוּ יַחַד זֶה מִכְּבָר
בְּעַת הַיּוֹתֵד אֲצִילִי פֶה עִיר הַקִּדְשׁ תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, בְּבֹאוֹר סוֹד
הַנֶּרְמָז בְּתֵבַת "וְכו'" הַמּוּבָא בְּסוֹף הַהִתְגַּלּוּת נִפְלָא מִסוֹד גְּדֻלַּת הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי
הַרְשֵׁב"י וְיַע"א הַנֶּדְפָּם בְּתַחֲלַת הַסֵּפֶר הַקְדוּשׁ לְקוּטִי מוֹהֲר"ן, מִכְּפָה טַעֲמִים:

א. מִפְּנֵי שֶׁשְׂמַעְתִּי מִפְּרָשִׁים זֹאת מִתּוֹךְ עֲקֻמִּימוֹת שֶׁבִּלְבַב וּמַהֲפָכִים דְּבָרֵי אֱלֹקִים
חַיִּים, עַל כֵּן אִמְרָתִי עַת לַעֲשׂוֹת לָהּ, וְאַכְתִּבְנָה לְמַעַן תַּעֲמֹד יָמִים רַבִּים וְלֹא
יִטְעוּ חֵם וְשָׁלוֹם בְּפִרוּשָׁה; ב. כִּדִּי שֶׁתִּכּוֹנֵן מִזֶּה טַעַם וְסוֹד הַעֲלָמַת שִׁיחָה
קְדוּשָׁה זֶה מֵרַב רַבָּם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יצ"ו עַד הַנֶּה, וְגַם תִּכּוֹן הַכֶּרֶחַ שְׁמִירַת
שִׁיחָה קְדוּשָׁה וְנוֹרָאָה זֶה בְּסוֹד גְּדוּלָּה גַּם לְהַבָּא, וְתִהְיֶה שְׁמִירָה בְּלִבְכֶּךָ שְׁלֹא

תגיע לידי אויבים וזרים חס ושלום, ולא תגלה אותה כי אם וכו' כמו שכתבנו לעיל.

משל למלך

והוא מה שפרשתיה דרך משל: מלך אחד רחמן וטוב לכל, עסק כל ימיו להטיב בכל מיני טובות שבעולם לכל באי מדינתו, ופזר כל אוצרותיו המלאים כסף וזהב וכו' לטובתם, ונטע הרבה שדות ובהם כל מיני זרעים הטובים והמשפחים שבעולם, וכן נטע הרבה פרדסים ובהם כל מיני נטיות של אילנות הכי טובים ומשפחים שבעולם, וכן נטע גני ירק לרב ובהם כל מיני ירקות ודשאים הטובים והמשפחים שבעולם.

ובכדי להשקותם, יגע בכל כח חכמתו ותבונתו למצא מעינות מים חדשים, וחפר ומצא כמה וכמה מעינות של מים מתוקים, והמשיכם להשדות של תבואה ופרדסי הפרות וגני הירק. עשה והצליח, ותוצא הארץ כל מיני זרעים משפחים, וכל מיני פרות טובים ומשפחים, וכל מיני ירקות משפחים.

גם חפר ומצא מעין אחד גדול מאד מאד שלא נפקס לעולם, ומימיו מתוקים מדבש ונפת, והמשיך מימיו לתוך הישוב לשדות מפנו בני אדם. והכל עלה בידו יפה וטוב וכלם שמחו מאד, וכל אחד יושב על מקומו השקט וכטח, איש תחת גפנו ואיש תחת תאנתו, ושם המלך הטוב והרחמן הזה הלך הלך וגדול בכל המדינות.

התקנאו בו עשירי ארץ פעלי זרוע, ומהם כמה אכזרים במבטם, צרי עין שלכם מתפקע בראותם בני אדם יושבים שקטים ושלווים על אדמתם ונהנים בשמחה מטוב השם ותברך שהטביע בעולמו, והתחילו בהחבא להטיל דפי בהמלך ובמעשיו וכו', ונתודע הדבר להמלך.

המלך הטוב והרחמן, בידעו היטב פונתם הרעה, כי עוד בתחלת יגיעותיו עמדו לאבני גג בדרכו והרפו את ידיו ממלאכתו, התבונן: מפיון שבוה העולם הכל

אֶפְשָׁרִי לְהִיּוֹת, וְאֵף עַל פִּי שֶׁהִכַּל יוֹדְעִים וְרוֹאִים בְּעֵינֵיהֶם שֶׁפַּע הַטּוֹב שֶׁהִבִּיא הַמֶּלֶךְ לְכָל הַמְּדִינָה, מִי יוֹדֵעַ מַה יוֹלֵד יוֹם, וְאֶפְשָׁרִי הַדָּבָר שֶׁבִּיּוֹם מִן הַיָּמִים יִתְגַּבְּרוּ חֵם וְשָׁלוֹם אוֹתָם הַפְּעָלִי וְרוֹעַ הַצָּרִי עֵינַי וְיִהְיֶה כֹּהֵן עַל פִּיהָ, יִסְתַּמּוּ אוֹ יִקְלָקְלוּ הַמַּעֲנִינֹת וּבָאֲרוֹת מִיָּם חַיִּים וְכו', וְיִהְיֶה חֵם וְשָׁלוֹם כָּל יְגִיעָתוֹ לְרִיק.

וְאִם כִּי לֹא יַעֲזִיזוּ לַעֲשׂוֹת זֹאת בְּפָנָיו בְּעוֹדָנוּ חַי, אֲבָל אַחֵר פְּטִירָתוֹ מִן הָעוֹלָם, בֵּין מִלֵּאָה לְמִלֵּאָה, שָׂאזְזָה הַמְּדִינָה מִשִּׁבְשֵׁשׁת פִּידוּעַ, בְּוֹדָאִי יִמָּצְאוּ אִזְּשַׁעַת הַכִּשְׁשֹׁר לְהִתְגַּבֵּר וְלִתְפֹּס הַשְּׁלֵמוֹן לְטוֹבַת עַצְמָם, וּמַה יִּהְיֶה אִזְּמִכָּל עֲמָלוֹ הָרַב שֶׁעָמַל כָּל יָמָיו לְטוֹבַת הָעוֹלָם וְכו', וְאַחֲרֵית דְּבָר מִי יִשׁוּרְגָה.

וְחֹשֶׁב מַחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַצִּיל עַל כָּל פְּנִים מַה שֶׁאֶפְשָׁר לְהַצִּיל. וְעָלָה בְּמַחֲשָׁבָתוֹ לְהַצִּיל עַל כָּל פְּנִים אֵת מִי הַמַּעֲנִין הַנִּפְלָא הַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ הַנֶּצֶרֶךְ מְאֹד מְאֹד לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל חַי.

הַמְּשִׁיךְ הַמַּעֲיִין בַּהַחֲבָא

וּבִידְעוּ שֶׁעַל זֶה מִתְקַנָּאִים בְּיוֹתֵר, מַה עֲשֵׂה, נִסֵּעַ בַּהַחֲבָא מִבֵּיתוֹ וְנִגְעֵלִם מִהַמְּדִינָה זְמַן רַב, וּבְכָל אוֹתוֹ הַזְּמַן עֵסֶק בְּזִרְיוֹת לְהַמְשִׁיךְ צְנוּרוֹת מִתַּחַת לְאִדָּמָה בְּחֻכְמָה נִפְלְאָה מִמְּקוֹר הַמַּעֲנִין עַד לְמִדְּחֹק מְאֹד בְּמִקוֹם מְבַטְחִים שְׁלֹא יִבְאוּ שָׁם חֵם וְשָׁלוֹם הַצָּרִי עֵינַי אוֹיְבֵי בְּנֵי אָדָם, וְכַמָּה פְּעָמִים נִסְתַּפֵּן מְאֹד כִּי אָרְבוּ לוֹ וְכו', עַד שֶׁזָּכָה לְגִמּוֹר מְלָאכָתוֹ בְּכִי טוֹב. וְאַחֵר כִּדְּחֹר לְבֵיתוֹ, וְקָרָא לְאִנְשֵׁי בְרִיתוֹ וְדוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמוֹ וְעֲשֵׂה סַעֲדָה גְדוֹלָה עִבּוּרָם, וְתִשְׁמַח הָאָרֶץ כִּי בָּא הַמֶּלֶךְ.

כְּטוֹב לֵב כָּלִם, גָּלָה הַמֶּלֶךְ לְאַחַד אוֹ לְשָׁנִים מִהַמְּקַרְבִּים אֵלָיו בְּיוֹתֵר כָּל הָעֵנִין, וְהוֹדִיעַ לָהֶם שֶׁבָּאִם בְּזְמַן מִן הַזְּמַנִּים יִתְגַּבְּרוּ הָאוֹיְבִים חֵם וְשָׁלוֹם, אִזְּי וּבְרַחוּ לְשָׁם בְּכִדְּי לְהַחֲיוֹת אֵת נֶפֶשׁם וְנֶפֶשׁ הַגְּלוּיִם עֲלֵיהֶם הָרַעֲבִים וְהַצְמָאִים בְּאֵלוֹ הַיָּמִים, כִּי הֵם אוֹתָם הַיָּמִים הַטּוֹבִים הַמְּתוּקִים הָהֵם שֶׁבַּהַמְּדִינָה, כִּי מִן מְקוֹר

הַמַּעֲשֵׂה הַנֶּחֱמָד הֵם בָּאִים וְנִמְשָׁכִים. וְסִמֵּן לָהֶם הַמָּקוֹם, וְהִזְהִירָם מְאֹד שֶׁיִּחְזִיקוּ דִּבְרֵי זֶה בְּסוֹד גָּמוּר, שֶׁלֹּא יִתְּנוּ דַע חֵם וְשָׁלוֹם לְהֶאֱוִיבִים וְכו'.

וַעֲכָשִׁיו יֵשׁ נַחַל נִבְעֵי אֲשֶׁר גַּם וְכו'

וּמַעֲתָה דַּעַת לְנִבּוֹן נִקְלָה לְחִבִּין שֶׁהוּא סוֹד בְּנֵת רַבֵּנוּ ז"ל מִה שֶׁאָמַר אַחֲרֵי שֶׁגָּלָה הַהִתְגַּלּוּת נִפְלָא מִסוֹד גְּדֻלַּת הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי הָרִשָּׁב"י ז"ע"א: "וְעָכְשׁוּ יֵשׁ נַחַל נִבְעֵי מְקוֹר חֲכָמָה אֲשֶׁר גַּם הָעִיר וְקִדְיָשׁ וְכו' מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ".

כִּי יָדַע הַיָּטִב מִה שֶׁהַבַּעַל דִּבְרֵי וְחִלּוּתָיו יִרְצוּ לְחַתּוֹר וְלִסְתֵר חֵם וְשָׁלוֹם בְּנִינּוּ הַקְדוּשִׁים, וּבִפְרֹט עֲנִין הַנּוֹרָא שֶׁל הַהִתְקַבְּצוֹת עַל צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁאֵין גְּדוֹל מִזֶּה.

וְעַל כֵּן הַקְדִּים לְגִסָּע לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ עֲצוּם וְנִפְלָא מְאֹד בְּעוֹד מוֹעֵד, וְהָיָה בְּמַעֲרַת הָרִשָּׁב"י ז"ע"א, בְּכַדִּי לְהַמְשִׁיךְ שֵׁם קִדְשָׁתוֹ הַעֲצוּמָה וְכו' הָעוֹלָה עַד אֵין סוֹף, בָּאֵם חֵם וְשָׁלוֹם תִּגִּיעַ עַתְּ צָרָה וּמְרָה כּוֹזֶת שֶׁלֹּא יוּכָלוּ לְהִתְקַבֵּץ עַל צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים וְכו' וַיִּצְמָרְכוּ לְעַקֵּר מִהַמְדִּינָה שֶׁלֹּא - אֲזִי יָדְעוּ וַיִּכְנֹסוּ אֲנָשֵׁי בְרִיתוֹ וְדוֹרָשֵׁי שְׁלוֹמוֹ הַבָּאִים בְּסוֹד ה', לְהוֹדִירוֹ לְבוֹא וּלְהִתְקַבֵּץ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים בְּמָקוֹם גְּנוֹזָה הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי הָרִשָּׁב"י ז"ע"א, וְלֹא יִפְחָדוּ לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, כִּי יָדְעוּ נֶאֱמָנָה שֶׁהָעִיר וְקִדְיָשׁ מְקַבֵּל הַכֹּל מִמֶּנּוּ וְלֹא מוֹדֵלָתוֹ, וּמִיָּמֵינוּ מִן הַמְקַדָּשׁ יוֹצֵאִים.

וְעַל כֵּן גִּרְמָזוֹ כָּל הָעֲנִין הַנּוֹרָא וְהַנִּשְׁגָּב הָיָה עַל הַדֶּרֶךְ בַּעַת נִסְיַנְתּוֹ הַקְדוּשָׁה לְאוֹמִין עַל מִנַּת לְהַסְתַּלֵּק שֵׁם, כִּידוּעַ וּמִבְאָר שְׁמוֹתֵהֶן ז"ל פִּרְשׁ זֹאת שֶׁרָצוּן רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה לְרַמּוֹ בָּזֶה שֶׁיִּבְאוּ אֵלָיו עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים גַּם לְאַחֵר הַסְתַּלְקוֹתוֹ הַקְדוּשׁ הֵינּוּ לְמָקוֹם גְּנוֹזָה הַקְדוּשׁ. וְהֵבֵן כָּל זֶה מְאֹד לְעוֹבְדָא וּלְמַעֲשֵׂה כְהִיּוּם.

ממש כמו שהיינו נוסעים לרבינו

על פי הדברים והאמת האלה תגלה ותראה ותעלה ותתרום בשמן צף על פני המים, הדר תפארת יקרת גדלת קדושת העצה הקדושה האמתית לנסע ולהתקבץ יחד כל אנשי שלומנו יצ"ו אצל ציון הרשב"י זיע"א במירון על ימי ראש השנה הקדושים בצוק העתים הללו, כי זה ממש כמו אם היינו נוסעים ומתאספים במקום גניזתו של רבנו הקדוש באומין, שזה עקר השארתו לנצח.

זכה איש זכאי בן זכאי וכו', הוא ניהו מו"ר עט"ר הגאון החסיד האמתי רוח אפינו כקש"ת הרב רא"ש כ"ל וצוק"ל שתתגלה עצה קדושה אמתית זו על ידו, וזכו אנשי שלומנו יצ"ו הפזרים האמתים לשמוע בקולו לעשותה דרך פבושה לרבים במסירות נפש ממש בידוע.

יזכנו השם יתברך להמשיך ולהתנהג בדרך עצה קדושה זו לקימה בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו לטוב לנו לנצח, עד שנוכח ויתעוררו רחמיו יתברך עלינו ועל כל עמו בית ישראל שנוכל לנסע ולהתקבץ במקום גניזתו הקדוש באומין על ימי ראש השנה הקדושים, אמן נצח סלה ועד, כן יהי רצון.

(מכתב י')

תולדות הקיבוץ במירון

עניין הר"ה הוכרז בז' אדר תרצ"ו

ובכדי לחזק את לבך המהור ביותר, אספר לך אהובי, גופא דעובדא של יסוד הנסיעה על ימי ראש השנה הקדושים אצל התנא האלקי הרשב"י זיע"א במירון, היכי הוה.

ביום ראש חדש אדר שנת ה' תרצ"ו לפ"ק, הגיע מו"ר עמ"ר ז"ל הנ"ל לארצנו הקדושה. בו ביום נכנס לפה עיר הקדש ירושלים תוכב"א בעיר העתיקה.

ובהגיע תור הנסיעה להרש"פ יזע"א על ז' אדר כנחוג, נסע הוא גם כן לשם, ובהיותו שם תקף גלה דעתו הקדושה ואמר שפאן במירון על ציון התנא האלקי הרש"פ יזע"א טוב להתקבץ על ימי ראש השנה הקדושים.

הסיבה שלא נסעו עד שנת תש"א

אחרי חג הפסח התחילו מארעות דמים בכל ערי ארץ הקדש וכל הדרכים נשמו, וכל התחבורה שבין עיר לעיר נפסקה כמעט לגמרי, ואלו שהיו מכרחים לנסע מעיר לעיר היו נוסעים בשירא פעם אחת ביום תחת משמר שוטרים מזוינים שהיו מלוים אותם כל הדרך, כי בלתי זה לא היו בטוחים עם החיים בשרק יצאו מן העיר, פידוע היטב כל זה.

וממילא מובן שגם הנסיעה למירון היתה בלתי אפשרית במצב כזה וברובה בסכנה ממש, בפרט להשתהות שם כמה ימים רצופים ערב ראש השנה ושני ימי ראש השנה, כי אז היה מירון כפר שקל תושביה היו ערבים בגי ישמעאל פרא אדם.

ונמשך מצב זה שלשה שנים וחצי רצופים, עד תחילת שנת ה' ת"ש לפ"ק, שאז באה הצרה האחרונה והשכיחה את הצרה הראשונה, כי אז התחילה מלחמת העולם השנייה, ואשר לכן הוציאו השלטונות המנדטורים צו לאמר שקל הסכסוכים הפנימיים בין יהודים וערבים בארץ ישתתקו, ומי שיעבר על הצו יענישו אותו בכל חמר הדיון, כי השלטונות רצו שבעת מלחמה יהיו כל היריבים הפנימיים מאחדים כח אחד לעמת האויב מבחוץ, ורק אז התחילו לאט לאט להתחדש הנסיעות הפינעירוניים.

הנסיעה הראשונה

וְאִזּוֹ נִתְעוֹרָר שׁוֹב מוֹ"ר עַט"ר ז"ל הַנ"ל לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים עוֹבְדֵי ה' וְלִכְלֹל הַשׁוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ, לְנַסֵּעַ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים אֲצֵל הַתְּנָא הָאֱלָקִי הַרְשָׁב"י זִיע"א. וּבְכָל הַשָּׁנָה עָסַק לְדַבֵּר בְּזֶה הַרְבֵּה, וּבִפְרָט בִּימֹת הַקֵּיץ לְמֹד אֲתָם בְּקִבְעוֹת בְּכָל יוֹם כָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁמְדַבֵּר רַבְּנוֹ ז"ל מִהִנְסִיעָה לְצִדִּיקִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, וּבְסִפְרֵי לְקוּטֵי הַלְכוֹת מְזוֹהֲרֵינֵי ז"ל.

וּכְשֶׁהִגִּיעוּ הַיָּמִים סְמוּכִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, נִסְעָנוּ בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ לְצִיּוֹן הַרְשָׁב"י זִיע"א בְּמִירוֹן עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים שֶׁל שָׁנַת ה' תש"א לפ"ק, בְּאֶפֶן שֶׁהֵינּוּ שָׁם בְּיַחַד גַּם בְּסִלִּיחוֹת "זִכֵּר בְּרִית" שְׁאוּמְרִים בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּפִי שֶׁהָיָה נְהוּג כָּךְ בְּאוֹמֵינ׳ עוֹד מִיְמֵי מְזוֹהֲרֵינֵי ז"ל. וּמֵאִזּוֹ בְּרוּךְ ה' נִמְשָׁךְ הַדְּבָר, וּבְכָל שָׁנָה נִתּוּסָפִים מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ.

(מכתב ו')

מעלת הקיבוץ במירון

דברי מו"ר עט"ר זיע"א

הנחת הבחירה לכל אחד

בְּשָׁנַת ה' תש"ג לפ"ק הוֹצִיא לְאוֹר מוֹ"ר עַט"ר הַנ"ל קְנֻמָּרִם בְּשֵׁם "אֲמֵרוֹת מְהוֹרוֹת", וּבְזֶה מֵרָאָה לְכָל הָרוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת אֲמֵתוֹת הַדְּבָר, וְנִדְפָס אַחֵר כָּךְ בְּשָׁנַת ה' תש"ו לפ"ק בְּקְנֻמָּרִם מְיֻחָד, וּבְשָׁנַת ה' תשי"א לפ"ק נִדְפָס בְּסוֹף סֵפֶר יֵרֵחַ הָאִיתָנִים בְּשָׁנָהּ.

וְכָל מִעֵן בְּצֶדֶק יֵרָאָה אִיךָ שְׁמוֹ"ר עַט"ר ז"ל הַנ"ל כָּתַב שֵׁם הַדְּבָרִים בְּדְבָרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּמִסְבִּיר וּמוֹכִיחַ גָּדֹל נְחִיצוֹת הַנְּסִיעָה הַזֹּאת בְּצוּק הָעֵתִים הַלָּלוּ, אֲכַל הַנִּיחַ הַבְּחִירָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

אֲבָל לְמִי שְׁזָכָה לְשִׁמוּעַ בְּקוֹלוֹ וּלְדַבֵּר אֹתוֹ פֶּה אֶל פֶּה בְּאַמֶּת בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן
וּפְנִיּוֹת, הָיָה בְּטִל הַבְּחִירָה אֲצִלוֹ בְּדַבֵּר זֶה. וּבִפְרָט הַמְקַרְבִּים אֵלָיו בְּיוֹתֵר שְׁזָכֵינוּ
לְשִׁמוּעַ שִׁיחוֹת נִזְרָאוֹת בְּנִדּוֹן זֶה שְׁכַמְעַט שְׁאֵפְשֵׁר לְרָאוֹת אִיד שְׂרַבְנוּ הַקְדוּשׁ
זִיע"א נִבָּא עַל זֶה.

וּבִפְרָט מֵאֶחָד הַשִּׁיחוֹת שְׁזָכֵינוּ לְשִׁמוּעַ סֵדֶר הַשְּׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת שֶׁהָיָה בֵּין הַתִּנָּא
הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י זִיע"א וּבֵין רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ זִיע"א וְכו' עַת הָיִיתוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַל
צִיּוֹנוֹ הַקְדוּשׁ בְּמִירוֹן, וְטַעַם הָיִיתוּ בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה עַד מְאֹד שֶׁם כַּמְבָּאָר בְּסֵפֶר
שִׁבְחֵי הַר"ן בְּסֵדֶר נִסְיָנָתוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל סִימָן י"ט עֵינֵן שָׁם, וְאִי אִפְשָׁר לְכַתֵּב
הַכֹּל כִּי אֵין מְגִלִּים זֹאת אֱלָא לְצִנּוּעִים שְׁבַצְנוּעִים כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב "וְאֵת צִנּוּעִים
חֲכָמָה" וְדִי לְמַבִּין.

וְכֵן מֵהַשִּׁיחוֹת שֶׁדִּבֶּר רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ זִיע"א בְּעַת שְׁגִלָּה הַהִתְנַגְלוֹת נִפְלָא מְסוֹד
גְּדֻלַּת הַתִּנָּא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י זִיע"א, דִּיקָא בְּדֶרֶךְ נִסְיָנָתוֹ לְאוּמָין לְהַסְתַּלַּק שָׁם
וּלְקַבֹּעַ שָׁם הָרָאשׁ הַשָּׁנָה בְּחִיּוֹ הַקְדוּשִׁים וּלְאַחַר הַסְתַּלְקוּתוֹ, וְדִי לְמַבִּין.

(מכתב ו)

כשנוסעים לרשב"י - נוסעים לרבינו

בְּטַח בְּכַחוֹ וּזְכוּתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ זֶקֶן וְיוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה
הוּא כְּבוֹד קִדְשֵׁת מוֹרְנוּ בְּדַעַת רַבְּנוּ, רוּחַ אִפִּינוּ גָּאוֹן עֲזָנוּ מוֹהֲרָא"ש וְצוֹקֵלָל"ה
זִיע"א, לְהַתְפַּלֵּל שָׁם בְּיַחַד עִם הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יצ"ו
בְּהַתְקַשְּׁרוֹת לְרַבְּנוּ הַקְדוּשׁ הַנִּנְמָ"ח זִיע"א.

וּמוֹ"ר עַמְ"ר וְ"ל הַנִּזְ"ל אָמַר לָנוּ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים שְׂנֵדַע נֶאֱמָנָה שְׂרַבְנוּ הַקְדוּשׁ
נִנְמָ"ח זִיע"א מֵהַתְפַּלֵּל עִמָּנוּ בְּיַחַד אֲצִל הַרְשָׁב"י זִיע"א בְּמִירוֹן, וּכְשֶׁנִּזְכָּרִים לְשֶׁם
נוֹסְעִים לְרַבְּנוּ זִיע"א, וּבִדְאִי יוֹצִיא מִשְׁפָּטֵנוּ לְאוֹר וְנוֹכַח בְּלָנוּ בְּיַחַד לְכַתִּיבָה
וּחִתִּימָה טוֹבָה בְּסִפְרָן שֶׁל צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים לְאַלְתֵּר לְחַיִּים טוֹבִים אַרְבֵּים וְכו'.

(מכתב ז)

דבריו לפני הסתלקותו

כְּמֵה שְׁבוּעוֹת לִפְנֵי הַסְתַּלְקוֹתָיו נִחְלַשׁ מְאֹד, וְהִרְבֵּה לְהִתְאַוֵּן עַל עֲצָמוֹ וְחֹזֶר כְּמֵה וְכְמֵה פְּעָמִים בָּזָה הַלְשׁוֹן: "וַיֵּא אֲזוּי בְּרִינְגָט מֵעַן אֲזֹא גּוֹף צוּא רַבִּי שְׁמֻעֹן" - "אִיד מְבִיאִים גּוֹף שְׁבוּר וְרָצוּן בָּזָה לְרֹשֶׁב"י זִיע"א עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה", כִּי הָיָה סְמוּךְ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

וּדְבָרָנוּ עַל לְבוֹ דְּבָרִים נְחוּמִים, שְׁעוֹד יַעֲזֹרְהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל הַצִּדִּיק הָאֵמֶת הַתָּנָא הָאֱלָקִי הָרֹשֶׁב"י זִיע"א בִּיחֻד אֶתְנֹו. וְאָמְרָנוּ לוֹ שְׁאִפְשֵׁר לְסִדֵּר הַנְּסִיעָה לָאֵט לָאֵט, לְשִׁבּוֹר טָקְסִי בִּיחֻד בְּשִׁבּוֹלֵו וְאֶנְחֵנוּ נִסַּע אֶתּוֹ עִמּוֹ לְשִׁמּוּשׁוֹ כָּל צָרְכּוֹ.

וְהָיָה נִרְאָה לָנוּ שֶׁהוּא מְסַפֵּם עַל זֹאת, אֵךְ מְרְמִיזוֹתָיו הָיָה אִפְשָׁר לְהִבִּין שְׁקֻרֹב קִצּוֹ מְאֹד, וְעַקֵּר דְּבָרָיו מְבִנִּים עָלֵינוּ, שֶׁנִּדְעַ אִיד שְׁצָרִיכִים אֶנְחֵנוּ לְהִתְחַזֵּק כָּל עוֹד נִשְׁמַתָּנוּ בְּקִרְבָּנוּ שְׁנֵרוּץ וְנִסַּע בְּכָל כְּחוֹתֵינוּ לְהָרֹשֶׁב"י זִיע"א עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, עַד נִזְכֶּה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבָּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַנֶּגֶב"ח זִיע"א בְּאוֹמִין.

וּבִפְרוּשׁ הַבְּטִיחַ לָנוּ וְאָמַר בְּקוֹל רֶם: "הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלָנוּ אֶצֶל הַתָּנָא הָאֱלָקִי הָרֹשֶׁב"י זִיע"א בְּמִירוֹן יִתְקַם בְּעֹזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ עַד וְכו'", עוֹד אָמַר: "דַּעוּ לָכֶם וְתִאֲמִינוּ בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה - בְּשִׁנּוּסָעִים לְהָרֹשֶׁב"י זִיע"א נּוֹסָעִים לְרַבָּנוּ זִיע"א"; וְחֹזֶר עַל דְּבָרָיו אֵלּוּ פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר בְּכֹנֶה לְהַשְׁרִישׁ אִמוּנָה זֹאת עִמָּךְ בְּלִבָּנוּ לְנֶצַח לְטוֹכָתָנוּ הַנְּצָחִית, אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לוֹ.

(מכתב ח)

בוודאות גמורה - בלי שום צל ספק

וּמו"ר עַט"ר הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַחֲסִיד וְהַעֲנוּ הָאֵמֶתִי כַּקִּשׁ"ת הָרַב רַבִּי אַבְרָהָם זְצוּקֶלֶלֶה"ה זִיע"א שְׁטַעַרִינְהָאֲרֵץ גְּלָה לָנוּ דַּעְתּוֹ וְאָמַר לָנוּ כְּמֵה וְכְמֵה פְּעָמִים בְּפִרוּשׁ, שֶׁנִּדְעַ וְנִאֲמִין שְׁכִשְׁאֶנְחֵנוּ נּוֹסָעִים לְהַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתָּנָא הָאֱלָקִי

הַרְשֵׁב"י זי"ע א"א בְּמִירוֹן עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה - הָרִי זֶה מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהָיִינוּ נוֹסְעִים לְמָקוֹם גְּנִזְתּוֹ הַקְדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ הַנֶּגְמ"ח זי"ע א"א בְּאוֹמֵין. כִּי נִשְׁמַת הַרְשֵׁב"י זי"ע א"א אַחֵד עִם נִשְׁמַת רַבֵּנוּ הַנֶּגְמ"ח זי"ע א"א, כִּי בַּחֲדָא קְמִירָא אֶתְקַטְרוּ לְעֶלְמִין וְכו'.

וְאָמַר שְׂרָצוֹנוּ הוּא שְׁנֻכָּבַע בְּלִבֵּנוּ כִּד חֲזוֹן בְּוֹדָאוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם צֶל שֶׁל סֶפֶק בְּלָל.

(מכתב נה)

לקבל חיות מזה לכל השנה

וְתָמִיד בְּזִכְרוֹנִי דְּכָרֵי אָבִי אָבִיו וְקִנּוּ הֵלֵא הוּא מו"ר עַט"ר הַנָּאֵן הַחֲסִיד וְהַעֲנִי הָאֲמִתִּי רוֹעֵנוּ הַנָּאֵן כַּקֶּשׁ"ת הָרַב רַבִּי אַבְרָהָם זְצִי"ק ל"ל ה"ה זי"ע א"א שְׁמַעְרִינָהּ אֶרֶץ (פּוֹכֵב לֵב), שֶׁאָמַר לִי וּלְכַמָּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר מֵאֵד רָאוּי לָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשָּׁנָה וּלְקַבֵּל חַיּוֹת עַל כָּל הַשָּׁנָה מִזֶּה שְׂזוּכֵינוּ לְהִיּוֹת בְּיָמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל קִבְרָם הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַצִּדִּיקִי אֵמֶת הַתָּנָא הָאֱלָקִי הַרְשֵׁב"י וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ זי"ע א"א.

וְסִפֵּר לָנוּ שֶׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִזְקִנִּים הוֹדוּ וְאָמְרוּ בְּפִרוּשׁ, שֶׁכָּל חַיּוֹתָם בְּכָל הַשָּׁנָה נִמְשָׁךְ לָהֶם מִזֶּה שְׂזוּכָּרִים בְּכָל שָׁעָה שְׂזוּכֵינוּ לְהִיּוֹת בְּיָמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים אֲצֵל רַבֵּנוּ בְּאוֹמֵין.

וְשָׁכֵן רָאוּי לָנוּ לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חַיּוֹתֵנוּ וְשִׁמְחָתֵנוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה מִיָּמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים שְׂזוּכֵינוּ לְהִיּוֹת בְּמִירוֹן עַל צִיוֹנָם הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַתָּנָא הָאֱלָקִי הַרְשֵׁב"י וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוֹ זי"ע א"א; עַד שְׁנוּכָה לְפַעַל בְּתַפְלוּתֵינוּ לְנִצָּחַת הַמְּלַחְמָה וּלְפִתּוֹחַ שְׁעָרֵי צִיּוֹן הַמְּצִינֶת שֶׁל רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ הַנֶּגְמ"ח זי"ע א"א, וּלְהַתְאִסֵּף שָׁם וּלְהִתְקַבֵּץ אֲצֵלוֹ כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחַד בְּיָמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים.

(מכתב צה)

רבינו הק' והחבריא באים לרשב"י

כִּי כָּד שְׁמַעְתִּי בְּפִרוּשׁ מִפֶּה קְדוֹשׁ מוֹ"ר עַמ"ר הַגָּאון הַחֲסִיד וְהַעֲנוּ הָאֲמָתִי
 כַּקְשׁ"ת הָרַב רַבִּי אֲבִרְהָם שְׁמַעְרִינְהָאֲרִין (פּוֹכֵב לֵב) וְצוֹקֵלֶלָה"ה זִיע"א אֲשֶׁר
 רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ נִגְמ"ח זִיע"א עִם כָּל הַחֲבֵרִיא הַקְדוּשָׁה שָׁלוּ בָּאִים עִכְשָׁו אֲצֵל צִיּוֹן
 הַקְדוֹשׁ שֶׁל הַרְשָׁב"י זִיע"א בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּכַדִּי שְׁנוּכַל לְהַשְׁתַּתֵּף עִמָּהֶם
 בְּתַפְלָה וְכו'.

כִּי גַם עֲנִין זֶה נִכְלָל בְּסוּד הַדְרִידִיל, הֵינּוּ הַגְלָגֶל הַחוּזֵר בְּעוֹלָם, שְׁנֵת־חַפֵּד הַזְּמַן
 הַקְבִיעוּת שֶׁל הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהֵיוּ צָרִיכִים לְנוֹסֵעַ אֵלָיו וְ"ל אֶל מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הוּא
 שָׁם, וְעַתָּה בְּצוֹק הָעֵתִים הָאֵלֶּה הוּא בָּא וְנוֹסֵעַ אֵלֵינוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּסוּד
 בְּקוֹר חוֹלִים וְכו'.

(מכתב רעז)

נשמת רבינו האירה עלינו

כִּי אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים שְׁגָם נִשְׁמַת רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ נִגְמ"ח זִיע"א הָאִירָה אֶז שָׁם עָלֵינוּ,
 בְּזִכּוֹת הַצִּדִּיקִי אֲמַת הַנּוֹפְרִים וְהַקְבוּץ הַקְדוֹשׁ הַמְתַּקְבְּצִים שָׁם מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת
 הָאֲרִין.

כִּי בֵן הַחֲזִיק בָּנוּ מוֹ"ר וְקָנוּ מוֹהֲרָא"ש זִיע"א, שְׁנַדַּע וְנִאֲמִין שְׁעִכְשָׁו בְּשִׂאֲנַחְנוּ
 נוֹסְעִים עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְמַעַרְת רְשָׁב"י וְרַבִּי אֶלְעָזָר בָּנוּ זִיע"א, הָרִי זֶה בָּאֵלוּ
 הֵינּוּ נוֹסְעִים לְהֵיוֹת אֲצֵל אֲדוֹמוֹ"ר נִגְמ"ח זִיע"א בְּאוֹמֵן.

(מכתב שצ)

רבינו הק' נמצא אצל הרשב"י

שְׁכַפִּי שְׁמֶסֶר לָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַגָּאון הַחֲסִיד הָאֲמָתִי הָרַב רַבִּי אֲבִרְהָם
 שְׁמַעְרִינְהָאֲרִין וְצוֹק"ל - רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ נִגְמ"ח זִיע"א נִמְצָא בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הוּא

אֶצֶל הַתָּנָא הָאֱלָקִי הָרִשָּׁבִי וְכו' זִיע"א, וּמִשְׁתַּתַּף עִמּוֹ בְּתַפְלוֹתֵינוּ וּבְתַקִּיעוֹתֵינוּ
וְכו' שָׁם.

(מכתב תקפג)

סדר ההנהגה בקיבוץ במירון

למסור הכל לרבינו הק'

שימסור בקשתנו לרבינו הק'

וּבְפֶרֶט כָּפִי מַה שֶּׁתִּקַּן וַיִּסַּד שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִתְפַּלֵּל עַל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ שְׁיִמְסֹר
אֶת כָּל בְּקִשְׁתֵּינוּ לְהַצְדִּיק נִנְמ"ח, כְּמִבְאָר בְּקִנְטָרִם אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת הַנ"ל -
בּוֹדָאי הַכֹּל שָׁרִיר וְכָרִיר וְקָיָם.

(מכתב ו)

משם מסוגל ביותר להתקשר לרבינו

לְהִתְקַבֵּץ וּלְהִתְאַסֵּף יַחַד אֶצֶל הַצְדִּיק הָאֱמֵת הַשּׁוֹכֵן בְּבוֹד בְּתוֹכֵנוּ, הוּא נִהוּ
הַתָּנָא הָאֱלָקִי הָרִשָּׁבִי זִיע"א בְּמִירוֹן, כִּי מִשָּׁם נָקַל וּמִסָּגֵל בְּיוֹתֵר לְהִתְקַשֵּׁר
לְרַבֵּנוֹ הַקְדוֹשׁ זִיע"א וּלְפַעַל עַל יְדֵי זֶה כָּל הַתְּקוּנִים הַנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי הַהִתְקַבְּצוֹת
אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶצֶל הַצְדִּיק הָאֱמֵת כְּמוֹ בְּשָׁנִים בְּתַקוּנָנוּ, יוֹתֵר מִכָּכֵל מְקוֹם אַחֵר.

(מכתב מט)

נכלל עם קדושת הציון

וְנִכְלָל אִזּוֹ אֶצְלָנוּ קְדֻשַּׁת הַצִּיּוֹן הַלֵּז, עִם קְדֻשַּׁת צִיּוֹן אֲדוֹמוֹ"ר גִּשְׁמַת חַיּוּתֵנוּ זִיע"א
הַשּׁוֹכֵן בְּבוֹד בְּעִיר אוֹמֵן הַחֲמוּדָה (ה' יוֹכֵנִי לְנֶשֶׁךְ רִגְבִּי הַנָּחַל כְּמוֹ פִּי, וְלִהְיוֹת שָׁם מְלִית בַּעֲשָׂרָה
מִיָּנִי נִגְנֶה שְׁגֻלָּה לָעַם סִגְלָה, בְּהַקְדִּים מַעֲשֵׂה הַצְדָּקָה שְׁלוֹם, בַּחַיִּים חַיּוּתִי בְּעֶלְמָא הָרִין בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ),

וְעַם קְדוֹשֶׁת צִיּוֹנִיָּהֶם הַקְדוֹשִׁים שֶׁל כָּל בְּחִירֵי צִדִּיקָיָא, וְכַמְבֹּאֵר בְּמִכְתָּבוֹ הַקְדוֹשׁ
שֶׁל כְּבוֹד הַחֲסִיד מוֹהֲר"ר יִצְחָק וַצ"ל בֶּן גֵּאוֹן עוֹזְנוֹ אֲדוֹמוֹ"ר מוֹהֲרַנְ"ת זִיע"א
שֶׁכָּתַב לְבָנָיו, מִיּוֹם ג' פָּרָשַׁת עֶקֶב תֵּרַכ"ח, עֵינֵי שָׁם.

(מכתב צה)

צִיר נֶאֱמָן לְשׁוֹלְחָיו

וְעֵשִׂינוּ כָּלֵנוּ יַחַד אֶת רִשְׁבִּי זִיע"א לְצִיר נֶאֱמָן לְשׁוֹלְחָיו לְמִסֵּר כָּל עֲבוֹדָתֵינוּ
בְּיָמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים לִיד הַצִּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹרֵנוּ הוּא רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ
הַצִּדִּיק יְסוֹד עוֹלָם נִחַל נָבֶע מְקוֹר חֲכָמָה זִיע"א, כְּמוֹ שֶׁתִּקְנֶן וְהִנְהִיג לָנוּ בֶּן מוֹ"ר
עַמְ"ר הֶרֶב רַבִּי אֲבֵרָהִם זִיע"א.

(מכתב רלא)

מִשֵּׁם נַחֲתוֹר לַהֲגִיעַ לְרַבֵּינוּ הַק'

וְגַם עוֹשִׁים הַכְּנוּת גְּדוֹלוֹת לְהַנְסִיעָה הַקְדוֹשָׁה אֶל הַקְּבוּץ הַקְדוֹשׁ הַמְתַּקְבְּצִים
וּמִתְאַסְּפִים אֶל הַצִּדִּיקֵי אֵמֶת בְּכִפּוּר מִירוֹן שֶׁעַל יַד הָעִיר צֶפֶת"ו, וּמִשֵּׁם נַחֲתוֹר
וְנִעְתִּיר בְּתַפְלוֹתֵינוּ לַהֲגִיעַ אֶל רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ הַנִּחַל נָבֶע מְקוֹר חֲכָמָה זִיע"א כְּאִשֶּׁר
יְסוֹד לָנוּ מוֹרְנוּ הַגֵּאוֹן הַחֲסִיד מוֹהֲרָא"ש זִיע"א הַנּוֹכָר.

(מכתב תלא)

לְשִׁמוּחַ בַּהֲרַחְבָּה הַזֹּאת

מָה אוֹמֵר לָךְ חֲבִיבֵי יְקוֹרֵי, נִהְמַת לְבָךְ וְאִשֶּׁר כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם בֶּן תַּעֲרֹג
נִפְשֶׁךְ לָבוֹא וּלְהִתְחַבֵּר לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יצ"ו הַנוֹסְעִים לְהִתְנַאֵף הָאֱלֹקִי
הַרְשֵׁב"י זִיע"א עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים, תִּהְיֶה לָךְ לְדִגְמָא אִיד שֶׁלֵּב כָּלֵנוּ
הוֹמָה, וּבְמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נִפְשֵׁנוּ, עַל אִי יִכְלָתֵנוּ לְנִשֵּׁק אֲדַמַּת קִדְשׁ, רַגְבֵי הַנִּחַל
נָבֶע מְקוֹר חֲכָמָה, אִשֶּׁר מְקוֹם קְבוּרָתוֹ קְדוֹשׁ בְּקְדוֹשֶׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִמָּוֶשׁ, כְּמוֹכֵן
בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן תִּנְיָנָא סִימֵן ק"מ, עֵינֵי שָׁם.

וְלִבְנֵי אֲחִים אֲנַחְנוּ לְצָרָה, וְעָלִינוּ לְהִתְאַחֵד וּלְהַכְלִיל יַחַד בְּרִצּוֹנוֹתֵינוּ, לְהַבְיֹאֵם לְרַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ הַנִּגְמָ"ח זִיע"א דְּרַךְ הַתְּנָא הָאֱלֹקִי הַרְשֵׁב"י זִיע"א אֲשֶׁר הִשְׁאִיר אֱלֹקִים לָנוּ לְפָלִיטָה גְדוֹלָה, וּבִצֹר הַרְחֵבֶת לִי, וְצָרִיכִין לְשַׁמֵּחַ בְּהַרְחֵבָה הַזֹּאת, וּלְהַאֲמִין שֶׁבְּשִׂמְחָה נִצָּא בְּלָנוּ מִתּוֹךְ כָּל צְרוּתֵינוּ לְהַרְחֵבָה גְדוֹלָה וְנִפְלְאוֹה, וְנִזְכֶּה בְּלָנוּ יַחַד לְהִתְקַבֵּץ אֶל רַבְּנוּ הַקְדוֹשׁ הַנִּגְמָ"ח זִיע"א בְּאוֹמֵין עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְקַיֵּם דְּבָרֵי קֹדֶשׁוֹ בְּשִׁלְמוֹת בְּפִשּׁוּטָן.

לְעֵת עֵתָה עָלִינוּ לְהַאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה, וְכָל רִצּוֹן וְרִצּוֹן טוֹב שֶׁלָּנוּ לְהַגִּיעַ אֶל הַתְּכֵלִית הָאֱמִתִּי אֵינוֹ הוֹלֵךְ לְאַבּוֹד חֶסֶם וְשָׁלוֹם, רַק עוֹשֶׂה רָשָׁם לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שִׁיתְקַבְּצוּ הַרִצּוֹנוֹת כָּלָן בְּמִסְפָּרָם בְּמִשְׁפָּטָם, לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם לְפָתוֹחַ לָנוּ שְׁעָרֵי צִיּוֹן הַמְּצִינֶת הַנְּעוּלִים.

(מכתב קלו)

חובת הנסיעה

כל עניינו הוא ראש השנה

הֲלֹא יָדַעְתָּ גַּם שֶׁמֶעַת אֲהוּבֵי חֲבִיבֵי, כִּי כָּל עֲנִין רַבְּנוּ הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַנִּגְמָ"ח זִיע"א הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ הַחַיִּיב מֵה שֶׁצָּרִיכִין לְנִסֵּעַ וּלְבֹאֵא אֵלָיו לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ דִּיקָא בְּיָמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים, וּבְנִשְׁמַע זֹאת בְּפִרּוֹשׁ מִפּוֹ הַקְדוֹשׁ בְּעֶצְמוֹ, כְּמִבְאָר לְהִדְיָא בְּסִפְרֵי הַקְדוֹשׁ חַיִּי מוֹהֲרָ"ן בְּחֵלֶק גָּדֹל יִקְרֵת רֹאשׁ הַשָּׁנָה שָׁלוֹ. וְעֵין שֵׁם שֶׁפָּתַח מוֹהֲרָנ"ת ז"ל, שֶׁהִבִּינוּ מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁרִצּוֹנוֹ חֹזֵק לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ בְּאוֹמֵין עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תָּמִיד, גַּם לְאַחֵר הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ.

וּמִבְאָר שֵׁם עַד כַּמָּה שֶׁצָּרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בָּזֶה וּלְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְשָׁלֵא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דְּבָר הַמוֹנֵעַ מִזֶּה, עַד כִּדִּי כִּךְ שֶׁאִפְלוּ הוּא ז"ל בְּעֶצְמוֹ מִצִּוָּה וּמִסָּבִים לְבָלִי לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, חֲלִילָה לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, רַק

לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַפְּחוֹת וְלִהְיוֹת דִּיקָא אֲצִלוֹ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, עֵינִן שֵׁם (וְכֵן מִבְּאֵר לְהִדְיָא גַם בַּסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רי"ד), כִּי אֵין לָךְ דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה, וְהַכֹּל תִּלְוִי בָּזָה, כְּמִבְּאֵר שֵׁם הַיֵּטֵב, וְעֵינִן עוֹד שֵׁם בְּחֵלֶק מְקוֹם יְשִׁיבָתוֹ וְנִסְיָעוֹתָיו סִימָן כ"ד.

כל התיקונים תלויים בזה

הֵינּוּ שָׂכָל תִּקּוּנֵי עֲבוֹדוֹת יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ בְּכָל יָמוֹת הַשָּׁנָה, הֵן שְׂבַמְחָשְׁבָה הֵן שְׂבַדְבוּר וְהֵן שְׂבַמְעִשָׁה, בְּכָל־לִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, וְכֵן כָּל עֵסֶק הַצִּדִּיק הָאִמֶּת בְּעֶצְמוֹ מִה שְׁעוֹסֵק עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, וּבַפְּרָט עִם אֲנָשָׁיו הַמְּקַדְּבִים אֵלָיו, לְתַקְנָם וּלְהַשְׁלִימָם וּלְהַבִּיאָם אֶל הַתְּכֵלֶת הָאִמֶּתִי - הַכֹּל תִּלְוִי בְּהִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֹו.

הֵינּוּ בְּכֵן הַתִּקּוּנִים הַגְּדוֹלִים וְהַנִּפְלְאִים שְׂזוּכָה הַצִּדִּיק לְתַקֵּן בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים עִם כָּלֵל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, וּבַפְּרָטִיּוֹת עִם אֲנָשָׁיו הַמְּקַדְּבִים אֵלָיו הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ, כְּפִי מִסְפַּר צְרוּפֵי הַבְּתִים הַמְּגִיעִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה בַּקֹּדֶשׁ מִמִּסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה הַנִּמְצָאִים אֲצִלוֹ אֹז בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים דִּיקָא, הֵן בְּחַיִּים חַיּוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּעֶלְמָא הָרִין - בְּשִׁבְאִים אֵלָיו, וְהֵן לְאַחַר הַסְתַּלְקוֹת הַקְּדוּשׁ - בְּשִׁבְאִים וּמִתְקַבְּצִים יַחַד בְּמְקוֹם גְּנוּזָתוֹ הַקְּדוּשׁ; שְׁוֵהוּ מִה שְׂאֵמֶר רַבְּנֵי ז"ל: "גָּאָר מִיֵּין זָאךְ אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה", וְכִמְבֹּאֵר בָּזָה הַרְפָּה מְאֹד בְּכָל חֻלְקֵי לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַקְּדוּשִׁים.

על כן קיימו וקבלו

וְשַׁעַל כֵּן בְּאִמֶּת קִימוּ וְקִבְּלוּ זֹאת עֲלֵיהֶם אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ בְּשֵׁם "בְּרַסְלָבֶר חֲסִידִים", וּפְקַדְתוּ שְׂמֵרָה רוּחָם, לְנִסֵּעַ וּלְבֹא לִהְיוֹת אֲצִלוֹ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים תָּמִיד, הֵן בְּחַיִּים חַיּוֹת הַקְּדוּשִׁים בְּעֶלְמָא הָרִין, וְהֵן לְאַחַר הַסְתַּלְקוֹת הַקְּדוּשׁ בְּמְקוֹם גְּנוּזָתוֹ הַקְּדוּשׁ, גַּם אִם זֶה עָלָה לָהֶם בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת בְּגוּף וּמִמּוֹן וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמּוֹשׁ.

כי נטע האמונה להאמין באמתת כל דבריו הקדושים, נשתרשה איתן בלבבות כל המקרבים האמתיים הפשרים והישרים הנקראים על שמו הקדוש, ובפרט בענין הראש השנה שלו שבזה תלוי הכל כנ"ל, וישעל ציר זה סובבים והולכים כל תקוני הצדיק האמת החכם שבדור ועבודתיו הקדושים ועסקו הקדוש עם כלל ישראל עם קדוש ותקון כל העולמות התלויים בהם.

גם עכשיו לא עזבנו אלוקינו

ועכשו בימינו אנו, אחרי שבעונותינו הרבים גלינו ממקום מקור קדשנו וחיותנו ותקותנו, וסגר עלינו הדרך, ובלתי אפשר לנו לבוא להתאסף ולהתקבץ יחד כל אנשי שלומנו יצ"ו במקום גניזתו הקדוש באומין, אם כי אמרנו נגזרנו ומטה רגלנו חס ושלום, אף על פי כן חסדך ה' יסעדנו על ערש דו"י, שחמל עלינו השם יתברך, ובעבדתנו לא עזבנו אלקינו ויט עלינו חסד, וישלח לנו מלאך מושיע, משיירי פנסת הגדולה, ארי שבחבורה, איש זכאי בן זכאי בן זכאי של זכאי הגדול, הלא הוא מו"ר עט"ר רוח אפינו כקש"ת הגאון החסיד והעניו האמתי הרב רבי אברהם זצוקללה"ה שטערינהארץ (כוכב לב), נין ונכד לגאון עוזנו אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א מצד אביו, ונכד להגאון הקדוש שר התורה ואוצר היראה גור החסידים כבוד קדשת הרב מוהר"ן זצוקללה"ה זיע"א ממשעיהרין מצד אמו, להודיענו שעדין ה' אתנו ואצלנו וקרוב וסמוך לנו וישעדין לא אברה תקותנו, ולגלות לנו נעם הדרך בה גלך עכשו בצוק העתים הללו, על פי הרמזים שיש בים החכמה, היא תורתו ושיחתו הקדושה של רבנו הנגמ"ח זיע"א שנמסרו לנו מיחידי סגולה מפה לאזן, המודיעים לנו את סוד המושכת השארת דעת רבנו הקדוש בדבר הנסיעה להצדיק האמת על ימי ראש השנה הקדושים פה בארצנו הקדושה, על ידי הנסיעה לציון התנא האלקי הרשב"י זיע"א במירון על ימי ראש השנה הקדושים, ולקיים בזה דברי אדמו"ר הקדוש זיע"א, אשר דבריו הקדושים חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים ולנצח נצחים.

נִמְצָא אֲשֶׁר בַּהֲיוֹם הַזֶּה, סוֹכֵב הוֹלֵךְ כָּל תַּקּוּנֵי הַצִּדִּיק הָאֵמֶת וְעִבּוּדוֹתָיו הַקְדוּשִׁים וְעִסְקוֹ הַקְדוּשׁ עִם כָּלל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ בְּכָל־לִיּוֹת וּבִכְרִמִּיּוֹת, וּבִפְרֹמֶת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֵנוּ יִצ"ו הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ הַקְדוּשׁ ז"ל, בֵּין בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים וּבֵין בְּשָׁאֵר יָמֹת הַשָּׁנָה - הַכֹּל כְּפִי מִסְפֵּר רַבּוֹי צְרוּפֵי הַתֵּתִים הַקְדוּשִׁים הַנִּבְנִים מִמִּסְפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ הַנוֹסְעִים וּבָאִים לְצִיּוֹן הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י זִיע"א בְּמִירוֹן עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים דִּיקָא.

אין להסתכל על זה

וְאִם כִּי יֵשׁ מְעַרְעָרִים בְּדַבָּר, אֵין לְהִסְתַּכֵּל כָּלל עַל דְּבָרֵיהֶם, כִּי אִפְלוּ אִם רַבּוֹ ז"ל אִזְּ הַרְשָׁב"י ז"ל בְּעֶצְמָם הָיוּ אוֹמְרִים לָנוּ שְׁלֹא לְנַסֵּעַ אֵלֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּכֹר הוֹרָה זָקֵן שְׂאִין לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, רַק לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוֹחוֹת וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכֵּן נִזְכָּה לְהִיּוֹת אֲצֵלָם בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים דִּיקָא, וּבִכְ"ל.

וְהִנֵּה מוֹדַעַת זֹאת לְכָל, שְׁגָם אַחֵר הִסְתַּלְקוֹתוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל רַבּוֹ הַקְדוּשׁ זִיע"א, כְּשֶׁהִנְהִיג אֲדוֹמו"ר מוֹהֲרֵנ"ת זִיע"א לְהִתְאַפֵּף וּלְהִתְקַבֵּץ יַחַד כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֵנוּ הַנִּקְרָאִים עַל שְׁמוֹ בְּמָקוֹם גְּנִיזַתוֹ הַקְדוּשׁ בְּאוּמִין, בְּכָדִי לְהִיּוֹת כָּל הַקְּבוּצָה יַחַד אֹתוֹ עִמּוֹ ז"ל בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים בְּרִצּוֹנוֹ ז"ל - גַּם אִזְּ נִמְצָאוּ רַבִּים שֶׁעֲרָעְרוּ עַל זֹאת, וְהִעֲזּוּ לֹאמֹר שְׁלֹא לִכְבֹּד הִיא כְּוִנַּת רַבּוֹנוֹ ז"ל, וְשָׁנָה הוּא רַק עֲנִין שֶׁל מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל שְׁחִידָשׁ מִלְּבּוֹ.

וּסְפֵר לִי מו"ר עַט"ר הָרַב רַא"שׁ כ"ל זִיע"א הַנ"ל, שְׁבִימֵי נַעֲרָיו בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִשְׁעֵהָרִין, עוֹד הָיוּ הָרַבָּה אֲנָשִׁים בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל שֶׁלָּנוּ דְּשָׁם, שְׁלֹא נִסְעוּ לְאוּמִין עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשִׁים, בְּאִמְרָם: "דָּאִם אִזְּ ר' נִתְּנָם אֶ אֹפְטוֹ".

אֲבָל כְּמַעַט כָּל תַּלְמִידֵי רַבּוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁהָיוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן אֲצֵל רַבּוֹ בְּאוּמִין, וְשִׁמְעוּ כְּמַעַט בְּפִירוּשׁ יוֹצֵא מִפִּי הַקְדוּשׁ בְּעֶרְבׁ רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּמָה וְכְמָה

דבורים שהורו לדעת שרצונו הקדוש הוא חזק שיבואו על קברו הקדוש בימי ראש השנה הקדושים גם לאחר הסתלקותו הקדוש, כמו בחיים חיותו הקדושים שהיו באים אליו, הבינו מזה כי עכשו לאחר הסתלקותו הקדוש, רק בזה תלוי כל עקר השארת הארת דעתו הקדושה בעולם, ועל פן התאמצו בכל עוז ותעצומות למלאות רצונו ז"ל בזה, ובעקר אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א שעסק בזה עם רבים במסירות נפש ממש בידוע, ומבאר קצת מזה בספר הקדוש טובות וברונות סימן ח', עין שם.

השארת רבינו הק' - רק על ידם

וכשמן הצף על פני המים, בן הכר האמת שהוא עד לעצמו, שכל עקר השארת דעת רבנו הקדוש שנמצא עכשו בעולם, הכל נשאר דיקא על ידי גאון עוזנו אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א וחבריו הקדושים ותלמידיו הקדושים שאחזו והלכו בדרך זו, שנסעו לאומין להיות במקום גניזתו הקדוש של רבנו הקדוש זיע"א בימי ראש השנה הקדושים.

ומאליה שלא הטו שכםם לסבל על תורה ועל מלכות שמים בדרך אשר הורה אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א - מהם לא נשאר כלום, לא תאר ולא הדר להם, וברב הימים תמצא שנתערבו אחד אחד בשאר המון עם המתנגדים וכו', עד שגשתקע מהם שם "ברסלבר חסידים" לגמרי, ואין זכר למו כלל בהמשכת השארת דרכו הקדוש של רבנו ז"ל.

א"א להיות ברסלביר חסיד בלי הנסיעה

והטעם פשוט מאד, כי אחרי שזכה גאון עוזנו אדמו"ר מוהרנ"ת זיע"א להמשיך ולהכניס דרך קדוש זה בעולם וליסדו ולהעמידו עקר שבעקרים שבדעת רבנו הקדוש, ושרק על ידי זה מקבלים כח לשאר חזק בהתקרבנות לדעת רבנו הקדוש, הרי מאז אי אפשר להיות ברסלבר חסיד בלא זה, בשום ענין ואפן כלל, ומבאר כעין זה בספר הקדוש חיי מוהר"ן בחלק מעלת

המתקדמים אליו סימן ג"ט, עין שם. ורק על ידי שמחזיקים והולכים בעקר הגדול הזה, אפשר להתקדם ולעמוד חזק נגד כל המקטרגים והמונעים, ולשאיר בְּרִסְלָכָה חסיד עד עולם.

ואף כי רבים יתנשאו להעמיד פנים שאפשר להיות בְּרִסְלָכָה חסיד גם בלתי הנסיעה לאומין להיות שם על ימי ראש השנה הקדושים במקום גניזתו הקדוש, אבל סוף כל סוף בהכרח שיהיו נכשלים ונחשלים ונזופלים ממדרגתם זו, מאחר שמזוללים ואינם נוהרים לתפס ולהתאחז היטב בהעקר שהוא הנסיעה על קברו הקדוש בימי ראש השנה הקדושים, איך יתכן שיהיו יכולים לשאר קנים באמונתם החזקה בגדלת וקדש רבנו הקדוש זיע"א רק על ידי אחיזתם בענפים זעירים או בעלים לבד.

כן הדבר גם עתה

כן הדבר ממש עכשו, אחרי שזכנו השם יתברך שנמשך ונכנס דרך קדוש זה בעולם בדעת רבנו הקדוש הנגמ"ח זיע"א, על ידי נצור משרשיו הקדושים, הלא הוא מו"ר עט"ר הרב רא"ש כ"ל זיע"א הנ"ל, שתקן ויסד מוסד מוסד קדוש זה על פי פמה וכמה רמזיו הקדושים של רבנו הקדוש מאז שגלה בדרך לאומין ההתגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי הרשב"י זיע"א כנדרפס בתחלת הספר הקדוש לקוטי מוהר"ן וכו', והוא ז"ל למד ולמד זאת ברבים וקנים זאת בעצמו במסירות נפש גוף וקמזון חמש עשרה שנה כידוע - הרי שעתה אי אפשר לנו אנשי ארץ הקדושה להיות נקרא מקרב אמת לדעת רבנו הקדוש זיע"א בלתי הנסיעה על ימי ראש השנה הקדושים לציון התנא האלקי הרשב"י זיע"א במירון, כי כל עבודותינו וכו' וכו' וכו', הכל באשר לכל, תלוי רק בזה וכנ"ל. ועוד יש להאריך, ודי בזה בעת.

(מכתב פו)

עד כמה צריך להתאמץ לנסוע למירון

עד כמה צריכים מסירות נפש

וְשִׁשָּׁאֵלֶת בְּעֵינֵי הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁמִּתְקַבְּצִים בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמִירוֹן עַל צִיּוֹן הַתָּנָא הָאֱלֹקִי הָרִשָּׁב"י זִיע"א עַד שְׁנוּכָה לְהִתְקַבֵּץ יַחַד בְּשִׂמְחָה עַל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ הַקְּדוּשׁ זִיע"א בְּאוֹמִין, וְשִׁאֵלֶת עַד כַּמָּה צָרִיךְ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לָבוֹא לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִם הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ הַזֶּה.

דַּע, כִּי דְבָר זֶה כְּבֹר הוֹדִיעֵנוּ רַבֵּנוּ הַקְּדוּשׁ בְּעֶצְמוֹ, שֶׁבְּעֵינֵי הַנְּסִיעָה וְהַקְּבוּץ אֵצֶל הַצִּדִּיק הָאֱמֶת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, צָרִיךְ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מְכֻשׁ, וְאַפְלוֹ אִם שׂוֹאֲלִים אֶת הַצִּדִּיק בְּעֶצְמוֹ אִם לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ עֲבוּר זֹאת וְהוּא מְשִׁיב לֹא - שֶׁלֹּא לְשִׁמְעַ לֹא, כִּי אֵין דְּבָר גָּדוֹל מִזֶּה, כִּי אֵין עֶרֶךְ לְגַדֵּל מַעֲלַת הַרוּחַ הָעֲצוּם שֶׁמְרוֹיָחִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת כְּשֶׁנִּמְנִים יַחַד עִם הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ אֵצֶל הַצִּדִּיק הָאֱמֶת בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, לְעַמֵּת כָּל אִיזוֹה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁתִּהְיֶה עֲבוּר זֹאת; וְעַל כֵּן הִכָּל כְּדָאִי.

והנה איש צרור כספו בשקו

וּבְנוֹגַע לְהִמָּוֶן שְׁצָרִיךְ לְהוֹצִיא עֲבוּר הַנְּסִיעָה וְכו', כְּבֹר הוֹדִיעֵנוּ רַבֵּנוּ הַתְּקוּנִים שֶׁנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי הַהוֹצָאוֹת שֵׁשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד עֲבוּר הַנְּסִיעָה לְהַצִּדִּיק עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים, כְּמִבְאָר בְּלִקוּ"ת סִימָן ה' בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ אֶמוּנָה אוֹת ט"ו, עֵינֵי שָׁם. וְכִתִּיב: "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב", וְכִתִּיב: "כִּי מִמֶּךָ הִכָּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ".

וְכֵן שְׁנִדְמָה לְהָאָדָם שֶׁמוֹצִיא כֶּסֶפוֹ וְכֹאֵלוֹ נִגְרַע מִהוֹנוֹ, וְהוּא רַק דְּמִיוֹן לְכָד, אֲבָל אֵין כָּד הָאֱמֶת (עֵינֵי בְּלִקוּ"ת סִימָן ב' בְּהַתּוֹרָה יְמֵי חֲנֻכָּה אוֹת ג'). וְכְּבֹר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: "צוּא מִיר הָאֵט נֶאֱדָר קִינְעָר נִישְׁט דָּער לִיגט" - "אֵין אַף אֶחָד שֶׁהִגִּיעַ לֹא הַפֶּסֶד בְּגָלְלִי". אֲדַרְבֵּת, כָּל הַטּוֹב וְהַשְׂמֻחָה שֵׁשׁ לְאָדָם בְּעוֹלָם, הוּא כָּא מִהַצִּדִּיק הָאֱמֶת הַזֶּה.

כִּי כָל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁפְּעוֹלִם הֵם בָּאִים מֵהַצִּדִּיק הָאֵמֶת, וּבִיּוֹתֵר בְּשׂוֹכֵינִי לְהִיּוֹת אֲצִלּוֹ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשִׁים, שְׁאֵזִי עוֹלָה הַהִתְפָּאוֹת בְּיוֹתֵר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְפָּאֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְנִמְשָׁךְ יִרְאָה טוֹבָה, וְאַחֵר כִּד מַחֲלֵק מִתְּנוּת לְכָל אֶחָד, כַּמְבָּאֵר כָּל זֶה הַיָּטִב בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרֵי תַנְיִנָא סִימֵן מ"ם וּבְלִקּוּטֵי מוֹהֲרֵי הָרָאשׁוֹן סִימֵן י"ז בְּהַתּוֹרָה וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקִיהֶם וְהֵנָּה אִישׁ צְרוּר כִּסְפוֹ בְּשִׁקּוֹ. (אֲנִי יֵשׁ לְפָרֵשׁ, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁנֶּרְאָה שֶׁנִּתְרוֹקֵן הַשֶּׁקֶט וְהַכִּיס מִהַכֶּסֶף בְּגִלָּל הוֹצָאוֹת הַנְּסִיעָה לְהַצִּדִּיק, אֲבָל רְאֵה זֶה פֶּלֶא: "וְהֵנָּה אִישׁ צְרוּר כִּסְפוֹ בְּשִׁקּוֹ", הֵינִי שֶׁבִּיאֵמֶת לֹא הִגִּיעַ לוֹ שׁוֹם הַפֶּסֶד).

(מכתב תעז)

סוף דבר - לעובדא ולמעשה

עד שירחם ה' עלינו

וְעַל הַכֹּל, לְהַשְׁתַּדֵּל לָקִים הַאֲזַהְרָה הַנּוֹרָאָה שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ לָבוֹא אֲצִלּוֹ עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשִׁים גַּם אַחֲרֵי הַסִּתְלָקוֹתוֹ, כְּמוֹ בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ בְּעֶלְמָא דִּין.

וּמִשּׁוֹם שְׂאִין בְּכַחַנּוּ וּבִכְלָתָנוּ בְּצוּק הָעֵתִים הַלָּלוּ לְנִסֵּעַ וּלְבוֹא אֵלָיו, מַחֲמַת שְׁגָבָה יָד מַלְכוּת הַכְּפִירָה הַרְשָׁעָה בְּעוֹלָם וְהַשְׁתַּטְחָה וּפְרָשָׁה שְׁלִטוֹנָה גַּם עַל שְׂטֵחַ "צִיּוֹן הַמְּצִינֵת" - לָבֵן יֵשׁ לְנִסֵּעַ וּלְבוֹא לְמָקוֹם צִיּוֹן קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁבִי זִיע"א בְּמִירוֹן, אֲשֶׁר "נַעֲשֶׂה אָדָם" נֶאֱמַר בְּעִבּוּרוֹ, כְּפִי שְׂיִסְד וְתַקֵּן מו"ר עַט"ר הַגָּאוֹן הַחֲסִיד הָאֵמֶתִי כְּבוֹד קִדְשָׁת שְׁמוֹ הַרֵב רַבִּי אַבְרָהָם שְׂטַעְרִינְהָרֵץ (כּוֹכַב לֵב) זְצוּק"ל זִיע"א, עַד שִׁירַחֵם ה' עָלֵינוּ וַיְסִיר חֲלָאֵת הַזֶּהֱמָא וְהַטְמָאָה שְׁפָרְשָׁה בְּנִפְיָהּ וּמַחְשִׁיכָה עֵינֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם.

הָבָה וְנִתְחַזַּק יַחַד וְנִתְעוֹרֵר לְקַיֵּם בְּמִשְׁנֵה מֶרֶץ אֶת הַתְּקוּן הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה, גַּם מִתּוֹךְ הַכֶּרֶת מִזְכָּה לְהֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ וּלְצִדִּיקוֹ הָאֱמִתִּיִּים שְׁזָכּוּ שְׁעַל יָדָם דִּיקָא יִתְגַּלֶּה הַתְּקוּן הַנִּפְלֵא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, שְׁלֹא עֲזָבָנוּ בְּעִבְדוּתָנוּ וַיֵּט עֲלֵינוּ חֶסֶד עֲלִיוֹן וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים כְּאֵלֶּה שְׁאִין בָּהֶם שׁוּם תַּעֲרֻכָּת דִּין כָּלָל.

וּבִנְדָאֵי בִּזְכוּת זֶה יִתְעוֹרְרוּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוֹשׁ רַחֲמִים גְּדוֹלִים מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה שְׁיֵשׁ בָּהֶם סְפּוּק לְהוֹשִׁיעַ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ בְּכָלֵל וּבְפָרֵט שְׁוִיָּשֶׁע בְּכָל טוֹב אֱמִתִּי לְנִצָּח בְּגִשְׁמִיּוּת וְרוּחָנִיּוּת.

(מכתב תקפב)

לא נסיר השתוקקותנו לבוא לרבינו

וְהִנֵּה יוֹם הָאַחֲרוֹן מִהִשָּׁנָה וְכו' מִתְקָרֵב לְבּוֹא, וַיְמִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים מְמַשְׁמָשִׁים לְבּוֹא, וְרִצּוֹנָנוּ חֹזֵק לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאָנוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ כְּפִי שְׁלֹמְדוֹנוּ רְבוּתֵנוּ הַקְדוֹשִׁים שְׁצָרִיכִין לְנִסֵּעַ לְצִדִּיקִים אֱמִתִּיִּים עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּמִבְאָר בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ בְּלִקּו"א סִימָן ס"א בְּהַתּוֹרָה חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹת ח' וּבְסִימָן רי"א וּבְלִקּו"ת סִימָן צ"ד, עֵינִי שָׁם.

וּכְפִי שְׁאִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְבּוֹא עַל צִיוֹן הַקְדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ הַנִּנְמ"ח זִיע"א בְּאוּמִין עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים, אֲשֶׁר עַל כֵּן מְחַיִּיבִים אֲנַחְנוּ עַל כָּל פָּנִים לְכַסֵּף וּלְהַתְּנַעֲנֵעַ לָזֶה תְּמִיד, וְלֹא נִסִּיר הַשְׁתּוֹקְקוּתָנוּ עַד שְׁיַעֲזְרוּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ לְבּוֹא לְשֵׁם בְּשִׁמְחָה.

לעת עתה אזילנא אטיטריה דבר יוחאי

וְלַעֲת עֵתָה אֱמִינָא כְּהֵאִי לִישָׁנָא: "יִוְדָאֵי אָנָּה (כְּמָה דְּאָמַר הָאִי בַר גִּשׁ דְּאֵתִי מִקְּאִפּוּטְקִיָּא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, עֵינִי זֶהר הַקְדוֹשׁ פִּרְשֵׁת חֵי שָׂרָה דִּף קֶלֶב ע"א), וּמִירוּשָׁלַיִם קָרְתָּא דִּישׁוּפְרִיָּא קְאֵתִינָא, וְאָנָּה אֲזִילָנָא אֲטִיטְרִיָּה דְּבַר יוֹחָאִי (אֵל אֱהֱלוּ וּמִשְׁכְּנוּ שֶׁל הַרְשֵׁב"י זִיע"א בְּמִירוֹן) עַל יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים, בְּיַחַד

עם הקבוץ הקדוש, הם החברים הנחמדים הנקראים על שם רבנו הקדוש, חסידי ברסלב האמתיים, המקשיבים לקול אזהרתו לנסע אל הצדיק האמת על ימי ראש השנה הקדושים, דהכי אתמנון חבריא קדישא, ובראשם מרנא ורפנא הנאון החסיד האמתי קדוש ה' הרב רבי אברהם זצוקללה"ה זיע"א שטערינהארץ (כוכב לב), במילן ידיען, ושרוני גביה על ימים קדושים אלו.

יהא רעוא שנוזה להתקבץ שם יחד כל הנקרא בשם חסידי ברסלב באהבה אמיתית, והצדיק האמת יקבץ את נפשות כלנו ויעלה עמם ויוריד תורה, וישעל ידי זה יתוסף השמחה האמיתית בבחינת "חדרי רבי שמעון", ונוזה כלנו לכתיבה וחתומה טובה לאלתר לחיים טובים ארבים ולשלוש בספרן של צדיקים אמתיים.

(מכתב קי)

